

ΙΣΑΝΝΟΥ ΚΑΜΠΑΝΑ

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Ε & ΣΤ Δημοτικού
ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΕΣΤ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΚΑΜΠΑΝΑ Ο.Ε.
[1952] ΚΚΑ 26 - ΑΘΗΝΑΙ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΜΠΑΝΑ

ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Ε' ΚΑΙ ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ

Ἄριθ. ἀποφ. Ὑπουργείου Παιδείας 61452/52

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΠΡΟΣΗΡΜΟΣΜΕΝΗ

ΜΕ ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΙΩ. ΚΑΜΠΑΝΑ Ο. Ε. — ΑΘΗΝΑΙ

18799

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ἰουνίου 1952

Ἀριθ. πρωτ. 61.330

Π ρ ο ς
τὸν κ. Ἰω. Καμπανᾶν
Λέκκα 25

Ἐνταῦθα

Ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν ὅτι διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 61452) 12) 6) 52 πράξεως τοῦ Ὑπουργείου μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Κ.Γ.Δ.Σ.Ε. ἐνεκρίθη διὰ μίαν τριετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1-9-52 τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὸν διενεργηθέντα σχετικὸν διαγωνισμὸν βιβλίον σας «ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ» ὡς βοηθητικὸν τοῦ μαθήματος τῆς Γεωμετρίας διὰ τὴν Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν, ὅπως προοίητε εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τούτου ἀφοῦ συμμορφωθῆτε πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ τὸν κανονισμὸν Ἐκδόσεως Βοηθητικῶν Βιβλίων.

Ἐντολῇ Ὑπουργοῦ
Ὁ Διευθυντῆς
Χ. ΜΟΥΣΤΡΗΣ

Κοινοποιήσας
Κ.Γ.Δ.Σ.Ε.

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

1. Σώματα

Είς την τάξιν παρατηρούμεν διάφορα αντικείμενα, όπως τὰ θρανία, τὸν πίνακα, τὸ τραπέζι κ.λ.π. Τ' αντικείμενα αὐτὰ λέγονται **σώματα** καὶ ἡ ἔκτασις ποὺ καταλαμβάνει ἕκαστον εἰς τὸ διάστημα, λέγεται ὄγκος τοῦ σώματος. Ἡ ἔκτασις ἑκάστου σώματος μετρεῖται διὰ τῆς συγκρίσεως αὐτοῦ πρὸς ὠρισμένον ὄγκον ἄλλου σώματος, ποὺ λαμβάνομεν ὡς **μονάδα μετρήσεως**.

Τὸ ἔξω μέρος τοῦ σώματος ποὺ φαίνεται, καὶ ἠμποροῦμεν νὰ τὸ ἐγγίσωμεν, λέγεται **ἐπιφάνεια**.

Ἐκαστον σῶμα ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν ὕλην μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι κατασκευασμένον (ξύλον, σίδηρος, χυρτί κ.λ.π.) καὶ ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν μορφήν του, ἣτοι τὸ σχῆμα ποὺ ἔχει. Ἡ Γεωμετρία δὲν ἐρευνᾷ τὴν ὕλην τῶν σωμάτων ἢ τὸ χρῶμα, εἰμὴ μόνον τὸ σχῆμα καὶ τὴν ἔκτασίν των. Τὰ σώματα λοιπὸν ποὺ κατὰ τὴν ἐξέτασίν των λαμβάνεται ὡς βᾶσις τὸ σχῆμα, λέγονται **γεωμετρικὰ σώματα** καὶ εἶναι πάντοτε στερεά.

Τὰ γεωμετρικὰ σώματα ποὺ θὰ ἐξετάσωμεν εἰς τὴν Γεωμετρίαν μας τῆς Ε' τάξεως εἶναι : ὁ **κύβος**, τὸ **παραλληλεπίπεδον** καὶ ἡ **πυραμῖς**.

Καὶ εἰς τὴν Γεωμετρίαν τῆς ΣΤ' τάξεως : ὁ **κύλινδρος**, ὁ **κῶνος** καὶ ἡ **σφαῖρα**.

Ἄς λάβωμεν τώρα ἓν σῶμα, ὅπως τὴν κασετῖναν, τὸ κιβώτιον ἢ ἄλλο τι. Εἰς ἕκαστον τούτων παρατηροῦμεν τρεῖς διευθύνσεις : τὸ **μῆκος**, ἣτοι τὸ μακρύτερον μέρος, τὸ **πλάτος**, τὸ στενότερον καὶ τὸ **ὕψος** ἀπὸ κάτω ἕως ἐπάνω. Τὸ μῆκος τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος, λέγονται **μαζί: διαστάσεις** τοῦ σώματος.

Εἰς τὴν σανίδα, τὸν τοῖχον καὶ μερικὰ ἄλλα σώματα, τὸ ὕψος λέγεται **πάχος**. Εἰς ἄλλα πάλιν, ὅπως εἰς τὴν λίμνην, τὸ πηγᾶδι κλπ. λέγεται **βάθος**. Ἐπομένως εἰς ὠρισμένας περιπτώσεις τὸ ὕψος τῶν σωμάτων λέγεται **πάχος** ἢ **βάθος**.

2. Ἐπιφάνειαι

Εἰς τὸ προηγούμενον μάθημα εἶδομεν τί λέγεται ἐπιφάνεια τοῦ σώματος. Οὕτω τὸ ἔξω μέρος τοῦ βιβλίου, τοῦ τετραδίου, τοῦ πίνακος

κλπ. είναι ή επιφάνειά των. Η επιφάνεια, όπως βλέπομεν, έχει δύο διαστάσεις: **μήκος** και **πλάτος**.

Έξετάζοντες με την σειράν την επιφάνειαν τεσσάρων διαφορετικών σωμάτων, ήτοι του πίνακος, του αλγοῦ, του κουτιοῦ τῶν σπέρτων και του κουτιοῦ τοῦ γάλακος, βλέπομεν ὅτι :

Εἰς τὸν πίνακα, όπως και νά τοποθετήσωμεν τὸν χάρακα ἢ τὴν τετρωμένην κλωστήν ἐφρχμύζουν. Η επιφάνεια αὐτοῦ τοῦ εἶδους λέγεται **ἐπίπεδος** ἢ ἀπλῶς **ἐπίπεδον**.

Η επιφάνεια τοῦ αλγοῦ δὲν ἔχει κανένα μέρος ἐπίπεδον. Αὐτὴ λέγεται **καμπύλη** και εἶναι κυρτὴ ἢ κοίλη.

Τοῦ κουτιοῦ ποῦ βάζομεν τὰ σπέρτα ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὰ ἐπίπεδα ἀλλ' ὅλα δὲν κάμνουν ἓν ἐπίπεδον. Αὐτὴ λέγεται **τεθλασμένη** επιφάνεια. Τεθλασμένη εἶναι και ἡ επιφάνεια τῆς σκάλας τοῦ σχολείου κ.τ.λ.

Τέλος τοῦ κουτιοῦ τοῦ γάλακος, γύρω εἶναι κυρτὴ και ἐπάνω και κάτω ἐπίπεδος. Η επιφάνεια αὐτοῦ τοῦ εἶδους λέγεται **μικτὴ**.

Ἀνεκφαλιώνοντες τ' ἀνωτέρω, βλέπομεν ὅτι αἱ ἐπιφάνειαι τῶν σωμάτων εἶναι τεσσάρων εἰδῶν : **ἐπίπεδοι**, **κυρταί**, **τεθλασμένοι** και **μικταί**.

Ἀσκήσεις :

1. Ὀνομάσετε μερικὰ σώματα, ἀπ' ὅσα βλέπετε ἐντὸς και ἐκτὸς τοῦ σχολείου.
2. Δείξτε τὸ μήκος τὸ πλάτος και τὸ ὕψος τούτων.
3. Ὀνομάσετε σώματα ποῦ τὸ ὕψος των λέγεται πλάτος ἢ βάθος.
4. Δείξτε τὰς διαστάσεις τοῦ τετραδίου σας, μιᾶς κόλλας, τῶν παραθύρων, τῶν ὑλοσπινάκων, τοῦ τοίχου και ἄλλων ἀντικειμένων τῆς αἰθούσης.
5. Ὀνομάσετε πέντε σώματα με ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν και πέντε με καμπύλην.
6. Ὁμοίως πέντε με τεθλασμένην και πέντε με μικτὴν ἐπιφάνειαν.
7. Δείξτε μίαν καμπύλην ἐπιφάνειαν νά εἶναι κυρτὴ και μίαν νά εἶναι κοίλη.
8. Διάφοροι ἀπορίαι.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

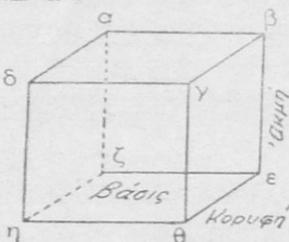
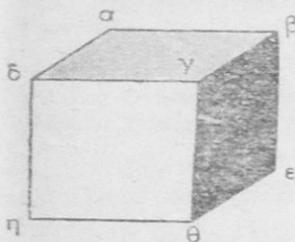
ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ (ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ Ε' ΤΑΞΕΩΣ)

ΚΥΒΟΣ (*)

Τὸ στερεὸν σῶμα ποὺ παριστᾷ τὸ σχῆμα 1, θὰ τὸ λέγωμεν **κύβον**. Αὐτὸ τὸ σχῆμα ἔχουν τὰ ζῆρισα, μερικά κιβώτια, δωμάτια κ. ἄ.

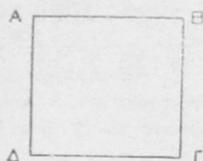
Παρατηρῶ τὸν κύβον καὶ βλέπω ὅτι ἔχει 6 ἐπιφανεῖας, ὅλας ἐπιπέδους καὶ ἴσας μεταξὺ των. Τὴν ἐπίπεδον ἐπιφάνειαν κάθε σώ-

ΚΥΒΟΙ

Σχ. 1

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ

Σχ. 2

ματος, θὰ τὴν λέγωμεν ἔδραν. Ὁ κύβος λοιπὸν ἔχει 6 ἔδρας ἴσας: μίαν ἔμπρός, μίαν ὀπίσσω· μίαν δεξιὰ, μίαν ἀριστερά· μίαν ἐπάνω καὶ μίαν κάτω.

Ἡ κάτω ἔδρα ποὺ στηρίζεται ὁ κύβος λέγεται **βάσις** καὶ αἱ

(*) **Σημ. διὰ τὸν διδάσκοντα:** Ἐσχωρίζεται ὁ κύβος, παρουσιάζεται εἰς τὰ παιδιὰ καὶ ἀφοῦ περιστραφῆ, νὰ ἴδουν ὅλας τὰς ὄψεις, ἀφήνεται νὰ εἰπουν τί βλέπουν. Οὕτω σχηματίζεται σαφὴς ἀντίληψις περὶ τῆς ἐξωτερικῆς μορφῆς του. Ἄν ὅμως τὸ σχολεῖον δὲν ἔχη γεωμετρικὰ σῶματα, λαμβάνεται φροντίς νὰ κατασκευασθῇ κύβος ἐγκαίρως ἀπὸ χαρτόνι ἢ ξύλον ἐκ κόντρα-πλακέ. Ἄν κατασκευασθοῦν περισσότεροι κύβοι, τόσοσὸν τὸ καλύτερον διότι θὰ ἠμποροῦν νὰ τοὺς παρατηροῦν πολλὰ παιδιὰ συγχρόνως.

4 γύρω λέγονται μαζί **παράπλευρος επιφάνεια**. Ἄλλὰ καὶ ἡ ἐπάνω λέγεται **βάσις**. Ἐπομένως ὁ κύβος ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς δύο βάσεις καὶ τὴν παράπλευρον ἐπιφάνειαν.

Τοποθετοῦμεν τὸν κύβον ἐπάνω ἀπὸ τὸν πίνακα καὶ σύρομεν μὲ τὸ μολύβι γύρω εἰς τὴν βάσιν τέσσαρας εὐθείας. Τὸ σχῆμα ΑΒΓΔ (σχ. 2). ποῦ θὰ γίνῃ ἄμα σηκώσωμεν τὸν κύβον, λέγεται **τετράγωνον**. Ἐπάνω εἰς τὸ τετράγωνον αὐτὸ τοποθετοῦμεν κατόπιν μίαν ἀπὸ τὰς ἄλλας ἔδρας τοῦ κύβου. Τί παρατηροῦμεν;

Ἡ κόψις, ποῦ σχηματίζεται ἐκεῖ ποῦ συναντῶνται δύο ἔδραι, λέγεται **ἀκμή**. Ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα 1, ὁ κύβος ἔχει 12 ἀκμὰς (4 ἐπάνω, 4 κάτω, 4 γύρω). Μετρῶ μὲ τὸ ὑποδεκάμετρον τὰς ἀκμὰς τοῦ κύβου καὶ εὐρίσκω ὅτι εἶναι ἴσαι. Ἐπομένως ὁ κύβος ἔχει καὶ τὰς τρεῖς διαστάσεις ἴσας.

Τὰ σημεῖα ὅπου συναντῶνται ἀνὰ τρεῖς ἔδραι, λέγονται **κορυφαὶ** καὶ εἶναι 8 (4 ἐπάνω καὶ 4 κάτω). Ὡστε:

Κύβον λέγομεν τὸ στερεὸν τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ τὰς 6 ἔδρας ἴσας καὶ τὰς γωνίας του ὀρθὰς.

Ἀσκήσεις: 1. Παρατηρήσετε τὸν κύβον καὶ δεῖξτε: α) τὰς βάσεις καὶ τὴν παράπλευρον ἐπιφάνειαν, β) τὰς ἀκμὰς, γ) τὰς κορυφὰς του. 2. Δεῖξτε σῶματα νὰ ἔχουν σχῆμα κύβου.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΔΡΩΝ ΤΟΥ ΚΥΒΟΥ

α') **Ὁριζόντιος διεύθυνσις**. Ὅπως ἔχομεν τοποθετήσῃ τὸν κύβον ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι, παρατηροῦμεν τὴν ἐπάνω καὶ τὴν κάτω ἔδραν του. Βλέπομεν τότε ὅτι, αἱ δύο ἔχουν τὴν διεύθυνσιν τοῦ νεροῦ ποῦ ἡρεμεῖ ὅταν εἶναι εἰς τὴν λεκάνην, τὸν κουβάν ἢ εἰς οἰοδηποτε ἄλλο δοχεῖον. Τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν ἔχει τὸ πάτωμα

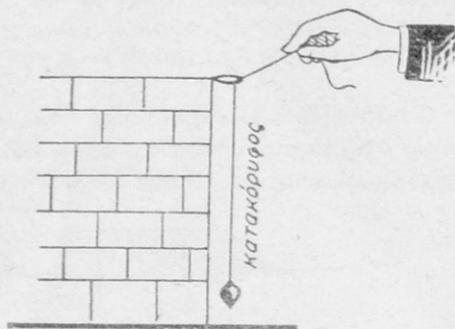

Σχ. 3

καὶ τὸ ταβάνι τῶν δωματίων. Ἡ ἔδρα λοιπὸν ποῦ ἔχει τὴν διεύθυνσιν τοῦ νεροῦ ὅταν ἡρεμῇ (σχ. 3), λέγεται **ὀριζόντιος ἔδρα** ἢ **ὀριζόντιον ἐπίπεδον**.

β') Κατακόρυφος διεύθυνσις. Αί ἄλλαι τέσσαρες ἕδραι τοῦ κύβου, πού ἀποτελοῦν τήν παράπλευρον ἐπιφάνειάν του, ἔχουν τήν διεύθυνσιν τοῦ νήματος τῆς στάθμης (σχ. 4) καί λέγονται κατακόρυφοι ἕδραι.

Νῆμα τῆς στάθμης εἶναι ἓνα μολυβένιο βαρίδι, κρεμασμένον μέ σπάγγον καί τό μεταχειρίζονται οἱ κτίσται νά κτίζουν τόν τοῖχον κατακορύφως. Κρεμάσετε μίαν πέτραν μέ σπάγγον καί ἔχετε πρόχειρον νῆμα τῆς στάθμης.

Σχ. 4.

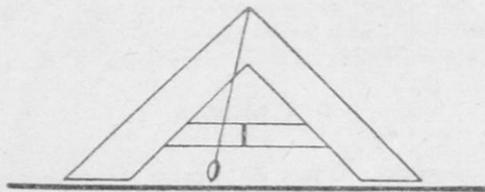
Διά νά δοκιμάσωμεν ἓν σῶμα ἄν ἔχη ὀριζοντίαν διεύθυνσιν μεταχειριζόμεθα τήν ἀεροστάθμην (σχ. 5). Αὐτή εἶναι ὑάλινος

Σχ. 5 ἀεροστάθμη

σωλήν πού δέν εἶναι καλᾶ γεμισμένος μέ νερό καί ἐντός αὐτοῦ ὑπάρχει φυσαλῖς. Πρόχειρον ἀεροστάθμην ἤμποροῦμεν νά κάμωμεν μέ ἓν σωληνάριον κινήσης.

Ὅταν ὁμως ὁ τεχνίτης θέλη νά δοκιμάσῃ τό πάτωμα ἄν ἔχη ὀριζόντιον διεύθυνσιν, μεταχειρίζεται τό ἀλφάδι (σχ. 6). Αὐτό εἶναι ξύλινον ὄργανον μέ τρεῖς σανίδας καί ὁμοιάζει μέ τό κεφα-

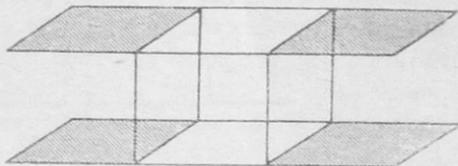
Σχ. 6 ἀλφάδι

λαῖον Α. Ἡ μεσαία σανίς, πού ἐνώνει τά δύο σκέλη τοῦ Α, ἔχει εἰς τό μέσον μίαν αὐλακίαν. Ἄν λοιπόν, ὅπως θά τοποθετηθῇ τό

ἀλφάδι εἰς τὸ πάτωμα, τὸ νῆμα τῆς στάθμης, ποῦ κρέμεται ἀπὸ τὴν κορυφὴν τοῦ Α, πέση εἰς τὴν αὐλακίαν, τὸ πάτωμα ἔχει ὀριζόντιον διεύθυνσιν.

ΘΕΣΙΣ ΕΔΡΩΝ ΤΟΥ ΚΥΒΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ

Παρατηρῶ τὴν ἐπάνω καὶ τὴν κάτω ἔδραν τοῦ κύβου καὶ βλέπω ὅτι δὲν συναντῶνται, ὅσον καὶ ἂν προεκταθοῦν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη μὲ χαρτόνι, ὅπως δείχνει τὸ σχῆμα 7.

Σχ. 7

Αἱ ἔδραι λοιπὸν ποῦ εἶναι ἀπέναντι καὶ δὲν συναντῶνται ὅσον καὶ ἂν προεκταθοῦν ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα, λέγονται *παράλληλοι*. Ἐπίσης παράλληλοι ἔδραι τοῦ κύβου εἶναι ἡ ἔμπροσθεν μὲ τὴν ὀπισθεν καὶ ἡ δεξιὰ μὲ τὴν ἀριστεράν.

Ἀνακεφαλαιώνοντες ὅσα ἐμάθαμε περὶ τῶν ἔδρῶν τοῦ κύβου, βλέπομεν ὅτι:

Ἐὰν τοποθετήσωμεν τὸν κύβον ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι, δύο ἔδραι του ἔχουν ὀριζόντιον διεύθυνσιν, τέσσαρες κατακόρυφον καὶ αἱ ἀπέναντι εἶναι παράλληλοι.

Ἀσκήσεις : 1. Δείξτε τὰς ὀριζόντιους ἔδρας τοῦ δωματίου, τὰς κατακόρυφους καὶ τὰς παράλληλους. 2. Δοκιμάσετε κατόπιν μὲ τὴν ἀεροστάθμην τὸ πάτωμα καὶ ὅσα ἄλλα ἀντικείμενα ἔχουν ὀριζόντιον διεύθυνσιν καὶ μὲ τὸ νῆμα τῆς στάθμης αὐτὰ ποῦ ἔχουν κατακόρυφον διεύθυνσιν. 3. Δείξτε μίαν-μίαν τὰς ἔδρας τοῦ δωματίου καὶ κάθε φοράν τὴν παράλληλόν της. 4. Τοποθετήσετε δύο ὑποδεκάμετρα ἢ δύο μολύβια νὰ εἶναι παράλληλα. 5. Διάφοροι ἀπορίαι.

Γ Ρ Α Μ Μ Α Ι

Αἱ ἄκμαι τοῦ κύβου, ὅπως βλέπομεν, εἶναι γραμμαί. Γραμμαί ὑπάρχουν ἄφθονοι γύρω μας. Αἱ ἄκρα τῶν τοίχων, τῶν τετραγώνων, τοῦ πίνακος κλπ. εἶναι καὶ αὐταὶ γραμμαί. Ἡ ἄκρη τῆς γραμμῆς λέγεται *σημεῖον* καὶ σημειώνεται μὲ στιγμὴν (.).

Ἡ γραμμὴ ἔχει μόνον μῆκος ἐνῶ τὸ σημεῖον δὲν ἔχει διάστασιν.
Ἐπιπλοῦς τοῦ σχήματος ποῦ ἔχει ἡ γραμμὴ λέγεται:

Εὐθεῖα, ὅταν ὁμοιάζῃ μὲ τετωμένην κλωστήν, ὅπως ἡ ΑΒ (σχ. 8). Εὐθεῖαι εἶναι αἱ κόψεις τοῦ χάρακος, αἱ γωνίαί τῶν τοίχων καὶ πολλὰ ἄλλα.

Σημ. Τὸ εὐθύγραμμον τμήμα τῆς εὐθείας, ποῦ ἐνώνει δύο σημεῖα, λέγεται ἀπόστασις.

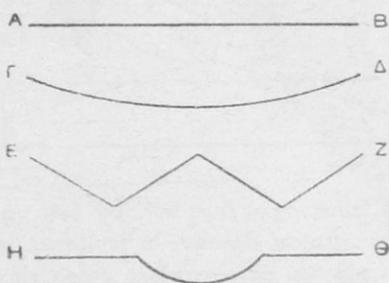
Καμπύλη, ὅταν κανὲν τμήμα τῆς δὲν εἶναι εὐθεῖα, ὅπως ἡ ΓΔ. Καμπύλαι εἶναι ἡ κλωστή ποῦ δὲν εἶναι τετωμένη, τὰ σύρματα τοῦ τηλεγράφου ἅμα εἶναι χαλαρὰ καὶ ἄλλα.

Τεθλασμένη, ὅταν ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλὰς εὐθείας, ἀλλ' ὄλαι μαζί δὲν κάνουν μίαν εὐθεῖαν, ὅπως ἡ ΕΖ. Τεθλασμένην γραμμὴν κάνουν αἱ τέσσαρες εὐθεῖαι γύρω εἰς τὸν πίνακα, γύρω εἰς τὴν κόλλαν, τὰ κεφαλαῖα Α Γ Δ Ζ κ. ἄ.

Μικτή, ὅταν ἀποτελεῖται ἀπὸ εὐθείας καὶ καμπύλας, ὅπως ἡ ΗΘ (σχ. 8). Μικτὰί γραμμαὶ εἶναι τὰ κεφαλαῖα Β, Θ, Ρ, Φ, οἱ δημόσιοι δρόμοι, αἱ σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ κ. ἄ.

Ἵστε γραμμαὶ εἶναι τεσσάρων εἰδῶν: εὐθεῖα, καμπύλη, τεθλασμένη καὶ μικτή.

Ἐπὶ ὄλας τὰς γραμμάς σπουδαιοτέρα εἶναι ἡ εὐθεῖα.

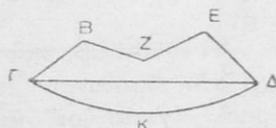
Σχ. 8

ΠΕΡΙ ΕΥΘΕΙΑΣ ΓΡΑΜΜΗΣ

Ἰδιότητες εὐθείας: α') Ἐπὶ ἓν σημεῖον, τὸ Χ (σχ. 9), ἔμποροῦν νὰ περάσουν ὄσαι εὐθεῖαι θέλομεν.

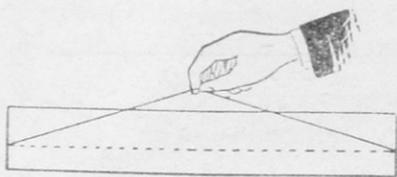
Σχ. 9

Σχ. 10

β') Ἀπὸ δύο ὁμῶς σημεῖα, τό Α καὶ τό Β, μίᾳ μόνον εὐθεῖα διέρχεται, ἡ ΑΒ. Ἐάν θελήσωμεν νὰ σύρωμεν καὶ δευτέραν γραμμὴν, αὕτη θὰ πέσῃ ἐπάνω εἰς τὴν πρώτην.

γ') Ἀπ' ὅλας τὸς γραμμάς, αἱ ὁποῖαι διέρχονται ἐκ δύο σημείων συντομωτέρα εἶναι ἡ εὐθεῖα (σχ. 10). Διὰ τοῦτο ἡ γραμμὴ τοῦ σιδηροδρόμου καὶ οἱ δρόμοι, ὅπου ἐπιτρέπεται τὸ ἔδαφος, γίνονται εὐθεῖαι διὰ νὰ συντομεύεται ἡ ἀπόστασις.

Σχ. 11

Εὐθεῖα πάλιν γίνεται καὶ ἡ γραμμὴ τοῦ τηλεγράφου, διὰ νὰ χρησιμοποιῶνται ὀλιγώτεροι στύλοι καὶ σύρμα.

Χάραξις γραμμῶν. Εἰς τὸ τετραδῖον εὐθεῖαι χαράσσονται, ὅπως γνωρίζομεν, μὲ τὸν χάρακα.

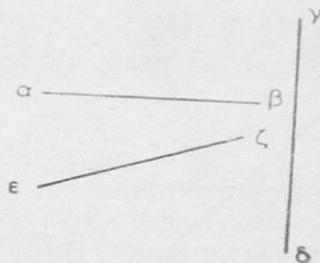
Οἱ ξυλουργοὶ ἅμα θέλουν νὰ χαράξουν εὐθεῖαν ἐπάνω εἰς σανίδα, τὴν ὁποίαν θέλουν νὰ σχίσουν, χρωματίζουν ἓνα σπάγγον καὶ τὸν τευτώνουν ἀπὸ τὰ δύο ἄκρα εἰς τὸ μέρος ποῦ πρόκειται νὰ γίνῃ εὐθεῖα. Ἀνασηκώνουν κατόπιν μὲ τὸν δάκτυλον τὸν σπάγγον ἀπὸ τὸ μέσον, ὅπως δείχνει τὸ σχῆμα 11, πίπτει οὗτος ἀποτόμως εἰς τὴν σανίδα καὶ σχηματίζεται ἡ εὐθεῖα.

Οἱ κηπουροὶ πάλιν χαράσσουν εὐθείας μὲ τὸ σχοινί. Δένουν τ' ἄκρα τοῦ σχοινοῦ εἰς δύο πασσάλους, τευτώνουν τὸ σχοινὶ καὶ σύρουν ὑστερὰ ἓνα σουβλερὸν ξύλον εἰς τὸ ἔδαφος καὶ εἰς ὅλον τὸ μῆκος τοῦ σχοινοῦ. Μὲ τὸν τρόπον τοῦτον χαράσσεται ἡ εὐθεῖα καὶ φυτεύουν ἐπάνω εἰς αὐτὴν δένδρα, ἄνθη κ.τ.λ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΕΥΘΕΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ

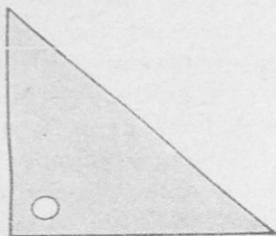
α') **Θέσις εὐθείας ὡς πρὸς ὀριζόντιον ἐπίπεδον:** Παρατηρήσετε τὰς τρεῖς εὐθείας τοῦ σχήματος 12. Ἡ αβ ἔχει διεύθυνσιν ἀπὸ τ' ἄριστέρα πρὸς τὰ δεξιά, ἡ γδ ἀπὸ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω καὶ ἡ εζ πλαγίως.

Ἡ εὐθεῖα αβ, καὶ κάθε ἄλλη πρὸς ἑαυτὴν ἔχει τὴν διεύθυνσιν τοῦ νεροῦ ὅταν ἡρεμῇ, λέγεται **ὀριζόντιος**. Ὀριζόντιοι εἶναι αἱ γραμμαὶ τοῦ τετραδίου, τοῦ βιβλίου κ. ἄ.

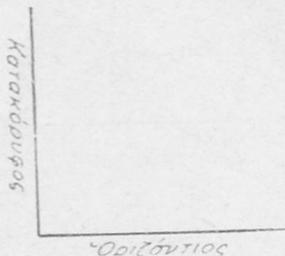

Σχ. 12

Ἡ εὐθεΐα γδ, καὶ κάθε ἄλλη πού ἔχει τὴ διεύθυνσιν τοῦ νήματος τῆς στάθμης (σχ. 4), λέγεται **κατακόρυφος**. Κατακόρυφοι εἶναι αἱ γωνίαι τῶν δωματίων ἀπὸ ἐπάνω πρὸς τὰ κάτω, τὰ καλώδια τοῦ ἠλεκτρικοῦ, πού κρέμονται ἀπὸ τὸ ταβάνι κ. ἄ. Τέλος ἡ εζ, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ὀριζόντιος, οὔτε κατακόρυφος, λέγεται **πλαγία**.

Σχ. 13

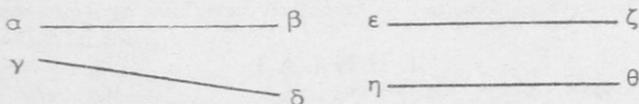

Σχ. 14

Αἱ ὀριζόντιοι καὶ αἱ κατακόρυφοι εὐθεΐαι γίνονται μὲ τὸν γνώμονα (σχ. 13), ὅπως δείχνει τὸ σχ. 14. Διὰ νὰ δοκιμάσωμεν μίαν εὐθεΐαν ἂν εἶναι ὀριζόντιος μεταχειρίζομεθα, ὅπως ἔχομεν μάθει, τὴν ἀεροστάθμην καὶ τὸ ἀλφάδι.

β') **Θέσεις δύο εὐθειῶν μεταξύ των:** Παρατηρήσετε τώρα τὴν θέσιν πού ἔχουν αἱ 4 εὐθεΐαι τοῦ σχήματος 15. Αἱ δύο πρῶται, ἦτοι αβ καὶ ἡ γδ, ἂν προεκταθοῦν ἀπὸ τὰ σημεῖα α καὶ γ, θὰ συναντηθοῦν πρὸς πέρα. Αἱ εὐθεΐαι αὗται ὀνομάζονται **τεμνόμεναι**. Ἀντιθέτως ἡ εζ καὶ ἡ ηθ δὲν πρόκειται νὰ συναντηθοῦν ὅσον καὶ νὰ προεκταθοῦν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη των. Αὗται ὀνομάζονται **παράλληλοι**.

Ἦστε: Δύο ἢ περισσότεραι εὐθεΐαι, κείμεναι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐπιπέδου, ὅταν δὲν συναντῶνται ὅσον καὶ ἂν προεκταθοῦν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, λέγονται **παράλληλοι**.

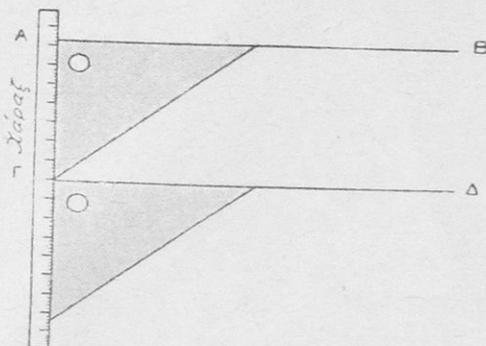

Σχ. 15

Παράλληλοι εἶναι αἱ γραμμαὶ τοῦ τετραδίου, τοῦ βιβλίου τοῦ σιδηροδρόμου κλπ.

ΠΩΣ ΧΑΡΑΣΣΟΝΤΑΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ ΕΥΘΕΙΑΙ

Παράλληλοι ευθείαι χαράσσονται με τὸν χάρακα, Τὸν τοποθετοῦμεν εἰς τὸ τετράδιον καὶ πιέζοντες αὐτὸν μετὸ ἄριστερόν

Σχ. 16

μας χέρι, σύρουμεν γραμμὴν ἀπὸ τ' ἄριστερὰ πρὸς τὰ δεξιὰ. Κατόπιν γυρίζουμεν τὸν χάρακα καὶ σύρουμεν δευτέραν παράλληλον, κατόπιν τρίτην, τετάρτην κ. ο. κ. Ὄταν ὁμως θέλωμεν νὰ χαράξωμεν παράλληλον μετὰ ἀκρίβειαν, μεταχειριζόμεθα τὸν γνῶμονα ὡς ἑξῆς:

Θέλωμεν αἰφνης νὰ χαράξωμεν παράλληλον

εὐθείαν μετὴν ΑΒ (σχ. 16) ποὺ ν' ἀρχίξῃ ἀπὸ τὸ σημεῖον Γ:

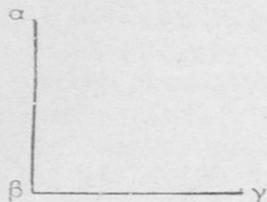
Κρατοῦμεν τὸν χάρακα ὄρθιον ὥστε ν' ἀκουμπᾶ εἰς τὸ σημεῖον Α τῆς εὐθείας ΑΒ καὶ ἐπάνω του στηρίζουμεν τὴν μικροτέραν πλευρὰν τοῦ γνῶμονος, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα. Κατόπιν, ἐνῶ ὁ χάραξ μένει ἀκίνητος, μετακινούμεν ἑλαφρὰ τὸν γνῶμονα πρὸς τὰ κάτω καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ σημεῖον Γ σύρουμεν τὴν ζητούμενην παράλληλον εὐθείαν ΓΔ. Μετὸν ἴδιον τρόπον, μετακινούντες συνεχῶς πρὸς τὰ κάτω τὸν γνῶμονα, γράφομεν τρίτην παράλληλον, τετάρτην κ.ο.κ.

Ἐκλήσεις: 1) Εἰς τὴν αἰθουσάν τῆς τάξεως δεῖξετε εὐθείας, καμπύλας, τεθλασμένας καὶ μικτὰς γραμμάς. 2) Τί γραμμὴν κάμνει ἡ πέτρα ὅταν τὴν πετῶμεν μακρὰν; Τὰ πουλιὰ ποὺ πετοῦν; 3) Χρωματίσετε ἓνα σπάγγον μετὰ κηρωλίαν καὶ χαράξτε εὐθείας εἰς τὸν πίνακα. 4) Δεῖξετε τὰς ὀριζοντίους εὐθείας, τὰς κατακόρυφους καὶ τὰς παραλλήλους εἰς τοὺς τοίχους, τὰ παράθυρα, τὸ τραπέζι καὶ εἰς ἄλλα ἀντικείμενα, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ σχολείου σας.

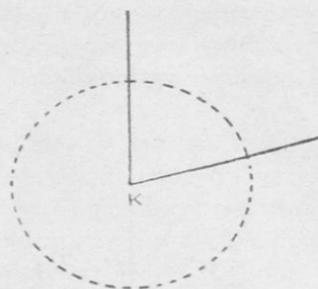
Γ Ω Ν Ι Α Ι

Τοποθετῶ τὸν κύβον εἰς τὸν πίνακα καὶ χαράσω μίαν ὀριζόντιον εὐθείαν καὶ μίαν κατακόρυφον, ὥστε ν' ἀρχίζουσιν ἀπὸ τὴν ἴδιαν κορυφὴν. Τοιοῦτοτρόπως γίνεται τὸ σχῆμα 17. Αὐτὸ, ὅπως βλέπομεν, ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο εὐθείας, τὴν αβ καὶ τὴν βγ,

αί ὁποῖαι ἀρχίζουσι ἀπὸ τοῦ ἴδιου σημείου, τὸ β, ἀλλὰ καὶ αἱ δύο δὲν ἀποτελοῦν μίαν εὐθεΐαν.

Σχ. 17

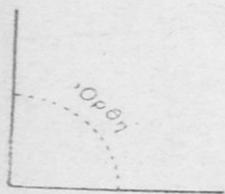

Σχ. 18

Τὸ σχῆμα λοιπὸν ποῦ ἀποτελοῦν δύο εὐθεΐαι, ὅταν ἀρχίζουσι ἀπὸ τοῦ ἴδιου σημείου χωρὶς ν' ἀποτελοῦν μίαν εὐθεΐαν, λέγεται γωνία.

Αἱ δύο εὐθεΐαι λέγονται *πλευραὶ* ἢ *σκέλη* τῆς γωνίας καὶ τὸ σημεῖον β, λέγεται *κορυφή*.

Αἱ γωνίαι διαβάζονται ἢ μὲ τρία γράμματα, προσέχοντες ὥστε τὸ γράμμα τῆς κορυφῆς νὰ ἔρχεται δεύτερον (σχ. 17) ἢ μόνον μὲ τὸ γράμμα τῆς κορυφῆς (σχ. 18). Κατὰ τὴν μέτρησιν δὲν ὑπολογίζομεν τὸ μῆκος τῶν πλευρῶν ἀλλὰ τὸ ἄνοιγμα ποῦ ἔχουσι. Καὶ ἐπειδὴ τὸ ἄνοιγμα ἐκάστης γωνίας εἶναι τμῆμα κύκλου

Σχ. 19

Σχ. 20

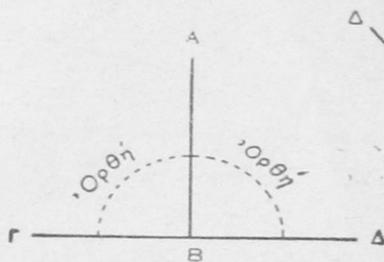
Σχ. 21

τοῦ ὁποίου εἰς τὸ κέντρον εἶναι ἡ κορυφή τῆς γωνίας (σχ. 18), ὑπολογίζεται εἰς μοίρας.

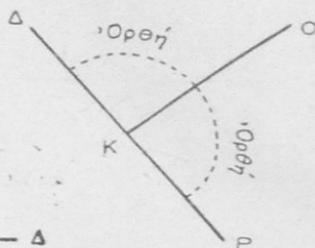
Ὅπως ἔχομεν μάθει ἀπὸ ἄλλα μαθήματα, ἕκαστος κύκλος χωρίζεται εἰς 360 μοίρας (360°).

Ἡ γωνία τοῦ σχήματος 19 ἔχει ἄνοιγμα $\frac{1}{4}$ τοῦ κύκλου, ἤτοι 90° . Αὕτη λέγεται **ὀρθή γωνία**. Κάθε ἄλλη γωνία ποῦ εἶναι μικρότερα τῆς ὀρθῆς, λέγεται **ὀξεῖα** (σχ. 20). Καί ὅταν εἶναι μεγαλύτερα τῆς ὀρθῆς, λέγεται **ἀμβλεῖα** (σχ. 21).

— Τί γωνίαν σχηματίζει ὁ ὠροδείκτης μέ τὸν λεπτοδείκτην

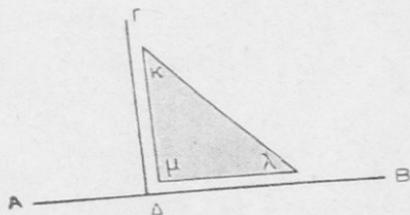
Σχ. 22

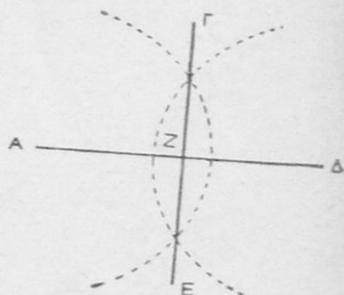
Σχ. 23

εἰς τὰς 9 ἢ ὥρα ἀκριβῶς; εἰς τὰς 10; εἰς τὰς 8; εἰς τὰς 5;

Κάθετοι εὐθεῖαι. Ὅταν μία εὐθεῖα, ὅπως ἡ AB (σχ. 22), συναντᾷ ἄλλην, τὴν ΓΔ, καὶ σχηματίζεται ὀρθή γωνία, λέγεται **κάθετος**. Οὕτως ἡ εὐθεῖα AB εἶναι κάθετος ἐπὶ τῆς ΓΔ. Ἐπίσης ἡ OK (σχ. 23) εἶναι κάθετος ἐπὶ τῆς ΔΡ. Ὅπως φαίνεται εἰς τὰ σχήματα 22 καὶ 23, ἡ κάθετος δὲν ἔχει ὠρισμένην διεύθυνσιν ὅπως

Σχ. 24

Σχ. 25

ἢ κατακόρυφος. Φθάνει μόνον, ὅπως συναντᾷ ἄλλην εὐθεῖαν, νὰ σχηματίζωνται ὀρθαὶ γωνίαι.

Χάραξις καθέτων. Ἔχω τὴν εὐθεῖαν Α Β (σχ. 24) καὶ θέλω νὰ φέρω ἐπ' αὐτῆς κάθετον.

Λαμβάνω τὸν γνῶμονα καὶ ἐφαρμόζω τὴν βάσιν του μλ ἐπὶ

τῆς εὐθείας ΑΒ. Κατόπιν πλαγίως τῆς κμ τοῦ γνώμονος, γράφω τὴν ΓΔ καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ κάθετος, πού θέλω νὰ κάμω.

Ἐὶς τὸν ἀριθμὸν νὰ φέρω τὴν κάθετον ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον ἄλλης εὐθείας, τότε μεταχειρίζομαι τὸν διαβήτην.

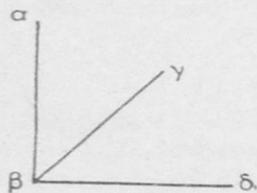
Ἐχω π. χ. νὰ μοιράσω τὴν εὐθείαν ΑΔ (σχ. 25) καὶ νὰ φέρω εἰς τὸ μέσον αὐτῆς κάθετον:

Μὲ κέντρον κύκλου τὸ σημεῖον Α καὶ ἀκτῖνα μεγαλυτέραν ἀπὸ τὸ ἡμισυ τῆς εὐθείας ΑΔ, γράφω περιφέρειαν κύκλου. Κατόπιν μὲ κέντρον τὸ Δ καὶ ἀκτῖνα τὴν ἴδιαν γράφω ἄλλην περιφέρειαν κύκλου. Αἱ δύο περιφέρειαι, ὅπως βλέπομεν, τέμνονται εἰς δύο σημεῖα. Τὰ σημεῖα αὐτὰ ἐνώνω μὲ τὴν εὐθείαν ΓΕ, ἡ ὁποία εἶναι κάθετος ἐπὶ τῆς ΑΔ καὶ τὴν ἐμοίρασεν εἰς τὸ σημεῖον Ζ. Ὡστε: $AZ=ZΔ$.

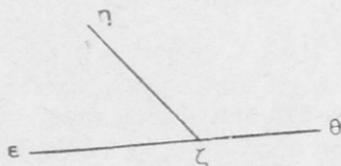
ΑΛΛΑ ΕΙΔΗ ΓΩΝΙΩΝ

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰς γωνίας πού εἶδομεν, ἔχομεν καὶ ἄλλας. Ἐν ἰδίᾳ ἴδωμεν καὶ αὐτάς:

α') **Γωνίαι συμπληρωματικαὶ καὶ παραπληρωματικαί.**
Ἐὰν δύο γωνίαι, ὅπως ἡ αβγ καὶ γβδ (σχ. 26), ἔχουν ἄθροισμα

Σχ. 26

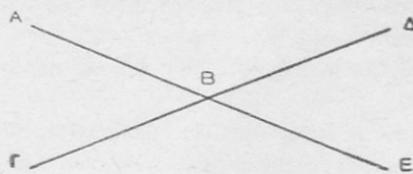

Σχ. 27

μῆς ὀρθῆς, λέγονται **συμπληρωματικαί**. Καὶ ὅταν τὸ ἄθροισμὰ των εἶναι δύο ὀρθαί, ὅπως αἱ εζη καὶ ηζθ (σχ. 27), λέγονται **παραπληρωματικαὶ γωνίαι**.

β') **Γωνίαι κατὰ κορυφήν.** Αἱ γωνίαι ΑΒΓ καὶ ΔΒΕ (σχ. 28) ἔχουν τὴν ἴδιαν κορυφήν καὶ αἱ πλευραὶ τῆς μῆς εἶναι προεκτάσεις τῶν πλευρῶν τῆς ἄλλης. Ἦτοι ἡ πλευρά ΑΒ εἶναι προέκτασις τῆς ΒΕ καὶ ἡ ΒΓ προέκτασις τῆς ΒΔ. Τὰς γωνίας αὐτάς λέγομεν **κατὰ κορυφήν**. Ἐπίσης κατὰ κορυφήν εἶναι καὶ αἱ γωνίαι ΑΒΔ καὶ ΓΒΕ. Ὡστε:

Δύο γωνίαι λέγονται κατά κορυφήν, όταν αἱ πλευραὶ τῆς μιᾶς εἶναι προεκτάσεις τῶν πλευρῶν τῆς ἄλλης.

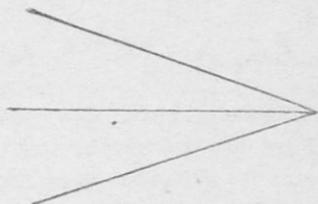

Σχ. 28

Ἄν κόψωμεν τὴν γωνίαν ΑΒΓ καὶ τὴν ἐφαρμόσωμεν ἐπὶ τῆς ΔΒΕ, βλέπομεν ὅτι εἶναι ἴσαι. Ἄν κάμωμεν τὸ ἴδιον καὶ μὲ τὰς γωνίας ΑΒΔ καὶ ΓΒΕ, βλέπομεν ὅτι καὶ αὐταὶ εἶναι ἴσαι. Ἐπομένως αἱ κατά κορυφήν γωνίαι εἶναι ἴσαι.

γ) Γωνίαι ἐφεξῆς: Αἱ γωνίαι τοῦ σχήματος 29 ἔχουν κορυφήν κοινήν, μίαν πλευρὰν κοινήν καὶ τὰς ἄλλας πλευρὰς ἀπὸ τὸ ἓν καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τῆς κοινῆς πλευρᾶς. Αἱ γωνίαι αὐτοῦ τοῦ εἴδους λέγονται ἐφεξῆς γωνίαι.

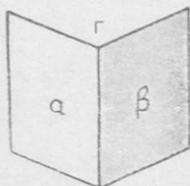
Αἱ γωνίαι ποὺ εἶδομεν ἕως τώρα γίνονται ἀπὸ εὐθείας καί, ἐπειδὴ ἔχουν γίνει ἐπάνω εἰς ἐπίπεδα, λέγονται ἐπίπεδοι γωνίαι. Ὑπάρχουν ὁμοίως καὶ ἄλλαι γωνίαι, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ἐπίπεδοι. Περί τούτων θὰ γίνῃ λόγος εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον κεφάλαιον.

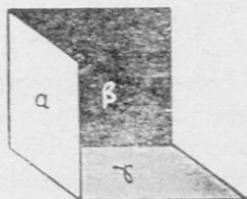
Σχ. 29

Σ Τ Ε Ρ Ε Α Ι Γ Ω Ν Ι Α Ι

Τὸ τμήμα τοῦ κύβου, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἑδρας (ἐπίπεδα), ὅπως αἱ αβ (σχ. 30), λέγεται διέδρος γωνία. Ἡ ΓΔ

Σχ. 30

Σχ. 31

λέγεται ἀκμή τῆς διέδρου γωνίας. Παρατηρῶ τὸν κύβον καὶ βλέπω ὅτι ἔχει 12 διέδρους γωνίας, ὅσαι εἶναι αἱ ἀκμαὶ του. Διέδροι γωνίαι ἐπίσης σχηματίζονται εἰς τὸ ἔξω μέρος τῶν οἰκιῶν ἐκεῖ ποὺ

ένώνονται δύο τοίχοι, εις τὸ ἔξω μέρος τῶν κιβωτίων ἐκεῖ ποῦ ένώνονται δύο ἔδρα κτλ. Κρατήσετε τὸ βιβλίον σας μισοανοιγμένον, μὲ τὸ ἔξω μέρος του ἔστραμμένον πρὸς τὸ μέρος σας, καὶ ἔχετε ἔμπροσθέν σας διέδρον γωνίαν.

Ἡ διέδρος γωνία ποῦ σχηματίζεται εἰς τὸ μέσα μέρος τοῦ κύβου, τοῦ δωματίου, τοῦ μισοανοιγμένου βιβλίου κλπ. εἶναι **κοίλη διέδρος γωνία**.

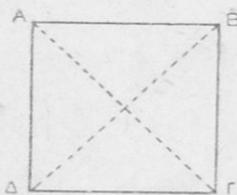
Τὸ τμήμα τοῦ κύβου ποῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς ἔδρα (ἐπίπεδο), ὅπως αἱ α , β , γ (σχ. 31), λέγεται **τρίεδρος γωνία**. Τοιαύτας γωνίας ὁ κύβος ἔχει 8, ὅσαι δηλαδὴ εἶναι αἱ κορυφαὶ του. Ἐκάστη ἀπὸ τὰς 8 γωνίας ποῦ βλέπομεν ἐντὸς τῶν δωματίων, εἶναι **κοίλη τρίεδρος γωνία**.

Αἱ διέδροι καὶ τρίεδροι γωνίαί ἐπειδὴ σχηματίζονται ἀπὸ ἐπίπεδα, λέγονται καὶ **στερεαὶ γωνίαί**.

Ἀσκήσεις : 1) Σχηματίσετε μὲ σύρμα γωνίαν καὶ δείξτε τὰς πλευρὰς καὶ τὴν κορυφὴν της. Κατόπιν κλείσετε καὶ ἀνοίξτε ὅσον πρέπει τὰ σιελὴ τῆς γωνίας αὐτῆς ὥστε νὰ σχηματισθῇ γωνία ὀξεῖα, ὀρθὴ καὶ ἀμβλεῖα. 2) Χαράξτε δύο εὐθείας καὶ φέρετε καθέτους. Κατόπιν χαράξτε τρίτην εὐθεῖαν καὶ φέρετε καθέτον ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον. 3) Σχηματίσετε γωνίας συμπληρωματικὰς, παραπληρωματικὰς, κατὰ κορυφὴν, ἐφεξῆς. 4) Κατὰ τί διαφέρουν αἱ στερεαὶ γωνίαί ἀπὸ τὰς ἐπίπεδους; 5) Πόσας διέδρους καὶ πόσας τρίεδρους γωνίας ἔχει ὁ κύβος;

Τ Ε Τ Ρ Α Γ Ω Ν Ο Ν

Ὅπως γνωρίζομεν, ἑκάστη ἔδρα τοῦ κύβου ἔχει σχῆμα τετραγώνου (σχ. 32). Αἱ τέσσαρες εὐθεῖαι (ΑΒ, ΒΓ, ΓΔ, ΔΑ) ποῦ κλείνουν τὸ τετράγωνον λέγονται πλευραὶ καὶ εἶναι ἴσαι, διότι εἶναι ἀκμαὶ τοῦ κύβου. Ἐπίσης καὶ αἱ τέσσαρες γωνίαί του εἶναι ὀρθαὶ καὶ ἔπομένως ἴσαι. Ὄστε:

Σχ. 32

Τετράγωνον λέγεται τὸ ἐπίπεδον σχῆμα ποῦ ἔχει 4 πλευρὰς ἴσας καὶ 4 γωνίας ἴσας.

Αἱ εὐθεῖαι ΑΓ καὶ ΔΒ ποῦ ένώνουν τὰς ἀπέναντι γωνίας τοῦ τετραγώνου, λέγονται **διαγώνιοι**. Τὸ δὲ ἄθροισμα καὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν τοῦ τετραγώνου δίδει τὴν **περίμετρον**. Ἐπειδὴ καὶ αἱ 4 πλευραὶ τοῦ τετραγώνου εἶναι ἴσαι, διὰ νὰ εὕρωμεν τὴν περίμετρον, πολλαπλασιά-

ζομεν τὸ μήκος τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἐπὶ τὸ 4. Οὕτω ἔαν ἔν τετράγωνον ἔχη πλευρὰν 3 μέτρα, ἡ περίμετρός του θὰ εἶναι $(3 \times 4) = 12$ μέτρα κ.ο.κ.

Ἀσκήσεις : 1. Ἐπάνω εἰς τὸ τετράδιον σχηματίσετε τετράγωνον μὲ πλευρὰν 12 δακτύλους (πόντους) καὶ νὰ εὑρετε τὴν περίμετρον, 2) Πόση εἶναι ἡ περίμετρος τετραγωνικοῦ πατώματος ἂν ἔχη πλευρὰν 4 μέτρα ; Καὶ πόση ἂν ἡ πλευρὰ του εἶναι 4,60 μ., καὶ 9,80 μέτρα ; 3) Πόσον εἶναι τὸ μήκος τῆς μιᾶς πλευρᾶς τετραγωνικοῦ οἰκοπέδου, ἂν ἡ περίμετρός του εἶναι 120 μέτρα ; 4) Ὑποθέτομεν ὅτι ὁ σχολικός μας κήπος εἶναι τετράγωνον μὲ πλευρὰν 52,50 μ. καὶ θέλομεν νὰ περιφραχθῇ μὲ συρματόπλεγμα. Πόσα μέτρα συρματόπλεγμα πρέπει ν' ἀγοράσωμεν διὰ τὴν περίφραξίν του ; Καὶ ἀκόμη : Τί χρήματα θὰ πληρώσωμεν ἂν τὸ τετραγωνικὸν μέτρον στοιχίζῃ 7,20 δραχμᾶς ;

ΜΟΝΑΔΕΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ

Διὰ νὰ μετρήσωμεν τὰς διαστάσεις ἑνὸς σώματος, λαμβάνομεν ὡς μονάδα τὸ μέτρον. Παρατηροῦμεν διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὸ μέτρον καὶ βλέπομεν ὅτι χωρίζεται εἰς δέκα παλάμας, ἡ παλάμη εἰς 10 δακτύλους (πόντους) καὶ ὁ δάκτυλος εἰς 10 γραμμᾶς.

Ὅταν ὁμως θέλωμεν τὰ μετρήσωμεν τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος, ὅπως τὸ πάτωμα τοῦ σχολείου, τὴν αὐτὴν κλπ. μεταχειριζόμεθα ὡς μονάδα τὸ **τετραγωνικὸν μέτρον**. Ἥτοι τετράγωνον μὲ πλευρὰν ἓν μέτρον. Διὰ μικρὰς ἐπιφανείας παίρνομεν ὡς μονάδα τὴν **τετραγωνικὴν παλάμην**, τετράγωνον μὲ πλευρὰν μίαν παλάμην, (=10 δακτύλους) καὶ δι' ἀκόμη μικροτέρας τὸν **τετραγωνικὸν δάκτυλον**, τετράγωνον μὲ πλευρὰν ἓνα δάκτυλον.

Μὲ κιμωλίαν γράφω εἰς τὸν πίνακα ἢ εἰς τὸ πάτωμα ἓν τετραγωνικὸν μέτρον. Χωρίζω κατόπιν ἐκάστην πλευρὰν εἰς 10 παλάμας καὶ ἐνώνω μ' εὐθείας τ' ἀντικρυτὰ σημεῖα τῶν διαιρέσεων. Μὲ τὸν τρόπον τοῦτον εὐρίσκω ὅτι τὸ τετραγωνικὸν μέτρον (τ. μ. ἢ μ²) ἰσοῦται μὲ 100 τετρ. παλάμας (τ. π.). Μὲ τὸν ἴδιον τρόπον εὐρίσκω ὅτι καὶ ἡ τετρ. παλάμη ἰσοῦται μὲ 100 τετραγωνικοὺς δακτύλους (τ. δ.).

Ἐπομένως : 1 τ. μ. = 100 τ. π.

Καὶ 1 τ. π. = 100 τ. δ.

Τὰ τ. μ. γράφονται μὲ ἀκεραίας μονάδας, αἱ τ. π. μὲ ἑκατοστὰ τοῦ τ. μ. καὶ οἱ τ. δ. μὲ δεκάκις χιλιοστὰ τοῦ τ. μ. (100 × 100). Οὕτω τὰ 6 τ. μ. καὶ 30 τ. π. γράφονται : 6,30 τ. μ.

καί τὰ 10 τ. μ., 25 τ. π. καί 30 τ. δ. γράφονται : 10,2530 τ. μ.
 Ὁ ἀριθμὸς ὁ ὁποῖος δεικνύει πόσα τ. μ. (τ. π. ἢ τ. δ.) εἶναι
 μία ἐπιφάνεια, λέγεται **ἐμβαδόν**.

Διὰ τὴν μέτρησιν τῶν οἰκοπέδων συνήθως ἔχουν ἄλλην μονάδα, τὸν **τετραγωνικὸν τεκτονικὸν πῆχυν** (τ. τ. π.), ἥτοι τετράγωνον μὲ πλευρὰν $\frac{3}{4}$ τοῦ μέτρου ἢ 0,75 μ.

Ἐπομένως 1 τ.τ.π. = $\frac{9}{16}$ τ.μ. $\left(\frac{3}{4} \times \frac{3}{4}\right)$ ἢ $(0,75 \times 0,75) = 0,5625$ τ. μ.

Καί ἀντιστρόφως :

$$1 \text{ τ. μ.} = \frac{16}{9} \text{ τοῦ τετραγωνικοῦ τεκτονικοῦ πῆχως.}$$

Κατὰ τ' ἀνωτέρω ἂν ἔν οἰκόπεδον εἶναι 400 τ. τ. π. καὶ θέλομεν νὰ εὕρωμεν πόσα τ. μ. εἶναι, ἔχομεν :

$$400 \times \frac{9}{16} = \frac{3600}{16} = 225 \text{ τ. μ.}$$

Ἄν πάλι ἄλλο οἰκόπεδον εἶναι 300 τ. μ. καὶ θέλομεν νὰ εὕρωμεν πόσοι τ. τ. π. εἶναι, ἔχομεν :

$$300 \times \frac{16}{9} \times \frac{4800}{9} = 533 \text{ τ. τ. π.}$$

Τέλος διὰ τὴν μέτρησιν τῶν ἀγροκτημάτων ἔχουν ὡς μονάδα τὸ **στρέμμα** = 1000 τ. μ. καὶ διὰ μεγαλυτέρας ἐκτάσεις τὸ **τετραγωνικὸν χιλιόμετρον** = 1000 στρέμματα ἢ 1.000.000 τ. μ. (1000×1000) .

Ἀσκήσεις : 1) Μὲ πόσας τετρ. παλάμας ἰσοῦνται τὰ 15 τετρ. μέτρα ; 2) Νὰ γραφοῦν μὲ δεκαδικούς : α') 3 τ. μ. καὶ 25 τ. π., β') 9 τ. μ. 20 τ. π. καὶ 20 τ. δ. γ') 80 τ. π. δ') 65 τ. π. καὶ 16 τ. δ. 3) Ἐν οἰκόπεδον ἔχει ἐμβαδὸν 353 τετρ. τεκτ. πῆχεις καὶ ἐπωλήθη πρὸς 150 δραχ. τὸ τετραγ. μέτρον. Πόσον στοιχίζει ; (Σημ. Οἱ 353 τ. τ. π. πρέπει πρῶτον νὰ γίνουιν τ. μ.). 4) Ἐμετρήσαμεν τὴν αἶθουσαν τῆς τάξεως καὶ εὕρωμεν ἐμβαδὸν 72 τ. μ. Μὲ πόσους τετρ. πῆχεις ἀντιστοιχοῦν ; 5) Ὁ νομὸς Ἀττικῆς ἔχει ἔκτασιν 3.800 τετραγωνικά χιλιόμετρα, ὁ νομὸς Δράμας 3.500 τ. χ. καὶ ὁ νομὸς Κυκλάδων 2.700 τ. χ. Πόσα στρέμματα εἶναι ἡ ἔκτασις ἐκάστου νομοῦ ;

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΕΜΒΑΔΟΝ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΥ ΚΑΙ Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΒΟΥ

α') **Ἐμβαδὸν τετραγώνου.** Κατασκευάζω ἐπάνω εἰς τὸ τετράδιον τετράγωνον μὲ πλευρὰν 5 δακτύλους καὶ ζητῶ νὰ εὕρω τὸ ἐμβαδὸν του

Μὲ τὸ ὑποδεκάμετρον μετρῶ πρῶτον μίαν πλευρὰν καὶ ὅπου

τελειώνει ὁ δάκτυλος βάζω σημεῖον. Μετρῶ κατόπιν καὶ τὰς ἄλλας τρεῖς πλευρὰς καὶ βάζω καὶ ἐκεῖ σημεῖα. Τέλος ἐνώνω τ' ἀντικρυνὰ σημεῖα τῶν διαιρέσεων μὲ εὐθείας, ὅπως δεικνύει τὸ σχῆμα 33, καὶ βλέπω ὅτι τὸ τετράγωνόν μου ἐχωρίσθη εἰς 25 μικρὰ τετραγω-

1	2	3	4	5
6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20
21	22	23	24	25

1 z.δ

Σχ. 33

νάκια. *Ἦτοι 25 τετραγ. δακτύλους καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τετραγώνου:

*Ἀντὶ νὰ κάμω αὐτὸ, τὸν ἀριθμὸν 25 εὕρισκω εὐκόλως ἂν πολλαπλασιάσω τὸ μῆκος τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ τετραγώνου, τὸ 5, ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν του (5×5).

*Ἄν τὸ ἴδιον τετράγωνον (σχ. 33) εἶχε πλευρὰν 5 παλάμας, ἔμβαδὸν = $5 \times 5 = 25$ τ. παλάμαι. Καὶ ἂν εἶχε πλευρὰν 5 μέτρα, ἔμβαδὸν = $5 \times 5 = 25$ τ. μ.

*Ὡστε: **Διὰ νὰ εὔρω τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τετραγώνου, πολλαπλασιάζω τὸ μῆκος τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν της.**

β') ***Ἐπιφάνεια τοῦ κύβου.** Ὑποθέτω ὅτι ἔχω ἓνα κύβον μὲ ἀκμὴν 5 δακτύλους καὶ θέλω νὰ εὔρω τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἐπιφανείας καὶ τῶν 6 ἑδρῶν του.

Λύσις: *Ἀφοῦ ἡ μία ἑδρα τοῦ κύβου εἶναι τετράγωνον μὲ πλευρὰν 4 δακτύλους, τὸ ἔμβαδὸν της θὰ εἶναι $4 \times 4 = 16$ τ. δ. Πολλαπλασιάζω κατόπιν τὸ 16 ἐπὶ τὸ 6 (ὅσαι εἶναι αἱ ἑδραι τοῦ κύβου) καὶ εὕρισκω ὅτι ἡ ἐπιφάνεια ὅλου τοῦ κύβου εἶναι 96 τ. δ. (16×6).

*Ἄν ὁ ἴδιος ὁ κύβος εἶχε ἀκμὴν 4 παλάμας, ἐπιφάνεια =

$4 \times 4 \times 6 = 96$ τετρ. παλάμας. Καί ἄν εἶχε ἀκμὴν 4 μέτρα, ἐπιφάνεια $= 4 \times 4 \times 6 = 96$ τετρ. μέτρα. Ὡστε:

Διὰ νὰ εὕρω τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύβου, εὕρισκω πρῶτον τὸ ἐμβαδὸν τῆς μιᾶς ἕδρας καὶ κατόπιν πολλαπλασιάζω ἐπὶ τὸ 6.

Προβλήματα:

1. Τὸ πάτωμα τοῦ δωματίου μου εἶναι τετράγωνον μὲ πλευρὰς 4,20 μ. Πόσα τ. μ. εἶναι τὸ ἐμβαδὸν του;
2. Ἡ περίμετρος ἑνὸς τετραγωνικοῦ κήπου εἶναι 200 μ. Πόσα τ. μ. εἶναι τὸ ἐμβαδὸν του;
3. Τὸ δάπεδον τοῦ μαγειρείου μου εἶναι τετράγωνον μὲ πλευρὰν 3,20 μ. καὶ θέλω νὰ τὸ στρώσω μὲ χρωματιστὰς τετρ. πλάκας αἱ ὁποῖαι ἔχουν πλευρὰν 0,20 μ. Πόσαι πλάκες θὰ χρειασθοῦν;
4. Ἄν ἐκάστη πλάξ τιμᾶται 1,20 δραχ. καὶ συμφωνήσω τὸν τεχνίτην ποῦ θὰ τὰς τοποθετήσῃ πρὸς 5 δραχμάς τὸ τετραγωνικὸν μέτρον, τί θὰ στοιχίσῃ ἡ πλακόστρωσις τοῦ μαγειρείου;
5. Πόσα τ. μ. εἶναι ἡ ἐπιφάνεια κύβου ὅταν ἔχη ἀκμὴν 3 μέτρα; Καὶ πόση ὅταν ἔχη 3,50 μέτρα; Καὶ 4,15 μέτρα;
6. Ἐντὸς κυβικοῦ δωματίου μὲ ἀκμὴν 3,60 μ. πρόκειται νὰ ἀσβεστωθοῦν οἱ τέσσαρες τοῖχοι πρὸς 4,50 δραχ. τὸ τετρ. μέτρον. Τί θὰ στοιχίσῃ τὸ ἀσβέστωμα τοῦ δωματίου;

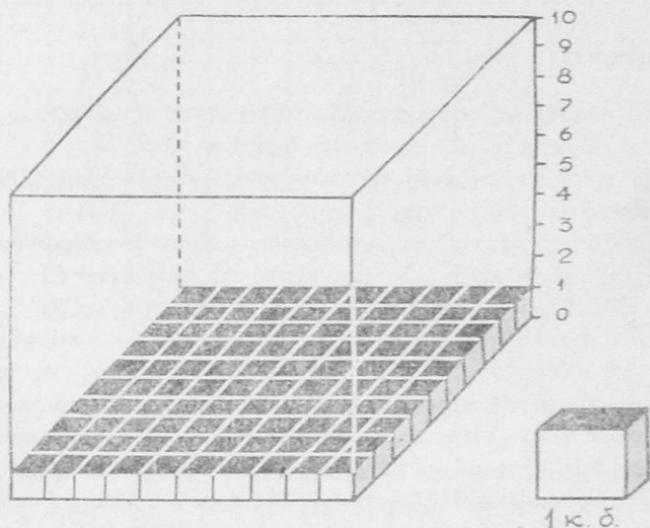
ΜΟΝΑΔΕΣ ΟΓΚΟΥ (ΧΩΡΟΥ)

Ὅταν ἔχωμεν νὰ μετρήσωμεν τὸν ὄγκον ἑνὸς σώματος, λαμβάνομεν ἄλλην μονάδα, τὸ **κυβικὸν μέτρον** (κ. μ. ἢ μ^3). Ἦτοι ὠρισμένον κύβον τοῦ ὁποῖου αἱ διαστάσεις εἶναι ἕν μέτρον. Διὰ τὰ μικρότερα σώματα λαμβάνομεν ὡς μονάδα τὴν **κυβικὴν παλάμην** (κ. π.), ἧτοι ἄλλον κύβον μὲ διαστάσεις μίαν παλάμην καὶ δι' ἀκόμη μικρότερα τὸν **κυβικὸν δάκτυλον** (κ. δ.). ἧτοι κύβον μὲ διαστάσεις ἕνα δάκτυλον. Τὸ ζάρι εἶναι περίπου κυβικὸς δάκτυλος.

Ἐπιθέτομεν ὅτι τὸ σχῆμα 34 εἶναι κυβ. μέτρον. Ἄπ' ὅσα ἔχομεν μάθει, τὸ ἐμβαδὸν τῆς βάσεως θὰ εἶναι: $10 \times 10 = 100$ τετραγ. παλάμαι. Ἄν ἐπὶ ἐκάστης παλάμης τοποθετηθῇ μία κυβικὴ

παλάμη, ἡ βᾶσις τοῦ κυβικοῦ μέτρου θὰ χωρέσῃ 100 κυβ. παλάμας καὶ τὸ στρώμα αὐτὸ θ' ἀνέλθῃ εἰς ὕψος μιᾶς παλάμης. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὕψος τοῦ κυβικοῦ μέτρου εἶναι 10 παλάμαι ἔπεται ὅτι θὰ χωρέσῃ 10 στρώματα, ἀπὸ 100 κυβ. παλάμας ἕκαστον. Ἦτοι ἐν ὅλῳ 1000 κυβ. παλάμας.

Ἄντι νὰ κάμωμεν ὅλα αὐτὰ, τὸν ἀριθμὸν 1000 εὐρίσκομεν εὐκόλως ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸ 10 (ὅσαι παλάμαι εἶναι ἡ ἀκμὴ

Σχ. 84. Κυβικὸν μέτρον μὲ ἓνα στρώμα ἀπὸ 100 κ.δ. εἰς τὴν βᾶσιν του.

(Εἰς φυσικὸν μέγεθος)

τοῦ κυβ. μέτρου) ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν του καὶ τὸ γινόμενον πάλιν ἐπὶ 10.

Ὅ,τι ἔγινε μὲ τὸ κυβικὸν μέτρον, γίνεται καὶ μὲ τὴν κυβικὴν παλάμην καὶ εὐρίσκομεν ὅτι καὶ αὕτῃ εἶναι ἴση μὲ 1000 κυβ. δακτύλους ($10 \times 10 \times 10$).

Κατὰ τ' ἀνωτέρω: 1 κ. μ. = 1000 κ. π. ($10 \times 10 \times 10$).

Καὶ 1 κ. π. = 1000 κ. δ. ($10 \times 10 \times 10$).

Ἐπομένως: Ἡ κυβ. παλάμη εἶναι τὸ $\frac{1}{1000}$ τοῦ κυβ. μέτρου.

Καὶ ὁ 1 κυβ. δάκτυλος εἶναι $\frac{1}{1000}$ τῆς κ. π. ἢ τὸ $\frac{1}{1000000}$ τοῦ κ. μ.

Ἄν λοιπὸν τὰ κυβικὰ μέτρα γράφονται μὲ ἀκεραίας μονάδας, αἱ κυβικαὶ παλάμαι θὰ γράφονται μὲ χιλιοστὰ τοῦ κυβ. μέτρου καὶ οἱ κυβικοὶ δάκτυλοι μὲ ἑκατομμυριοστὰ τοῦ κυβ. μέτρου. Οὕτως ὅταν

έχωμεν έξαγόμενον 5 κ. μ., 320 κ. π. και 325 κ. δ. και θέλομεν νά γίνη εις άριθμός ό όποίος νά φανερώνη κυβικά μέτρα, τó γράφομεν: 5,320325 κ. μ.

Και άντιστρόφως: *Αν μάς έχη δοθή δεκαδικός άριθμός εις κυβικά μέτρα και θέλομεν νά ίδωμεν με πόσας κυβικάς παλάμας και κυβικούς δακτύλους ίσοῦται, χωρίζομεν τά δεκαδικά ψηφία του τρία-τρία από τά δεξιά. Τά τρία πρώτα ψηφία από τά δεξιά φανερώνουν κυβικούς δακτύλους και τά άλλα τρία κυβικάς παλάμας. *Όταν όμως τά δεκαδικά ψηφία είναι λιγώτερα από 6, συμπληρώνομεν με μηδενικά και γίνονται πάλιν 6.

Π.χ. 0,3456 κ.μ.=0,345600 κ.μ, (=345 κυβ. παλ. και 600 κυβ. δάκτυλοι).

*Ασκήσεις: 1. Πόσαι κυβ. παλάμας είναι τά 6 κυβ. μέτρα; Πόσαι τά 16; τά 28; τά 85 κυβ. μέτρα; 2. Πόσαι κυβ. δάκτυλοι είναι αι 32 κυβ. παλάμας; αι 175 κ. π.; 3. Νά γραφοῦν με δεκαδικούς άριθμούς: α) 3 κ. μ. και 420 κ. π., β) 280 κ.π. και 145 κ.δ., γ) 750 κ.δ. 4. Χωρίσετε τάς κυβ. παλάμας και τούς κυβ. δακτύλους από τούς δεκαδικούς: 5,550780 κ.μ. 0,5537 κ.μ. 0,0085 κ.μ.

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΟΓΚΟΣ ΤΟΥ ΚΥΒΟΥ

Παράδειγμα 1ον. *Έν κυβικόν δωμάτιον έχει άκμήν 4 μέτρα. Πόσα μέτρα είναι ό όγκος του δωματίου;

Πολλαπλασιάζω τó 4 με τόν έαυτόν του και εύρίσκω ότι ή επιφάνεια του πατώματος είναι 16 τετρ. μέτρα. *Αν τώρα εις έκαστον τ.μ. του πατώματος τοποθετήσω από έν κυβ. μέτρον, όπως φαίνεται στο σχ. 34, όλον τó πάτωμα θα χωρέση 16 κ. μ. και θ' άνέλθουν εις ύψος ενός μέτρου. *Επειδή δε τó ύψος του δωματίου είναι 4 μέτρα, θα χωρέσουν τέσσαρα στρώματα από 16 κ.μ. έκαστον, ήτοι 64 κ.μ. και αυτός είναι ό όγκος του δωματίου που ζητώ νά εύρω. Τόν άριθμόν 64 εύρίσκω εύκόλως αν πολλαπλασιάσω τó μήκος τής άκμής του δωματίου, ήτοι τά 4 μέτρα επί τόν έαυτόν του δύο φορές ($4 \times 4 \times 4 = 64$).

Παράδειγμα 2ον. *Έν άλλο κυβ. δωμάτιον έχει άκμήν 3,50 μέτρα. Τί όγκον έχει;

*Όγκος= $3,50 \times 3,50 \times 3,50 = 42,875$ κυβ. μέτρα.

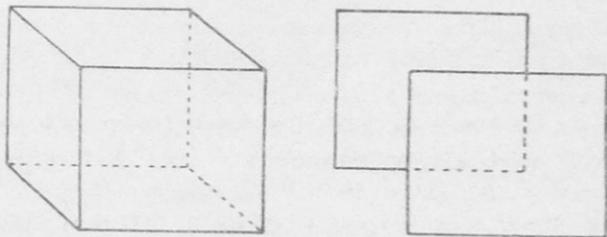
*Όστε: Διά νά εύρω τόν όγκον του κύβου, πολλαπλασιάζω τó μήκος τής άκμής επί τόν έαυτόν του δυό φορές.

Προβλήματα :

7. Μία μπάλα βαμπακιού σχήματος κύβου έχει άκμήν 1,25 μέτρα. Πόσος είναι ο όγκος της;
8. Κυβική δεξαμενή έχει άκμήν 3,6 μ. Πόσα κυβικά μέτρα νερού χωρεί;
9. Κυβικόν δωμάτιον έχει άκμήν 3,80 μ. Να εύρεθη: α) Το έμβαδόν όλης τής έπιφανείας του, β) ο όγκος του.
10. Έντός κυβικής άποθήκης με άκμήν 4,60 μ. πρόκειται να τοποθετηθούν κυβικά κιβώτια πλήρη έμπορεύματος με άκμήν 0,50 μ. Πόσα άπ' αυτά τα κιβώτια θα χωρέση ή άποθήκη;
11. Έντός κιβωτίου που είναι κύβος και έχει άκμήν 0,75 μ. πρόκειται να τοποθετηθούν κυβικαί πλάκες σάπωνος με άκμήν 0,08 μ. Πόσας πλάκας σάπωνος θα χωρέση το κιβώτιον;

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΒΟΥ

"Αμα κοιτάζωμεν τόν κύβον, βλέπομεν μόνον τρεῖς έδρας του. Τήν δεξιάν, τήν άριστεράν και τήν έπάνω. Αἱ άλλαι τρεῖς δέν

Σχ 35

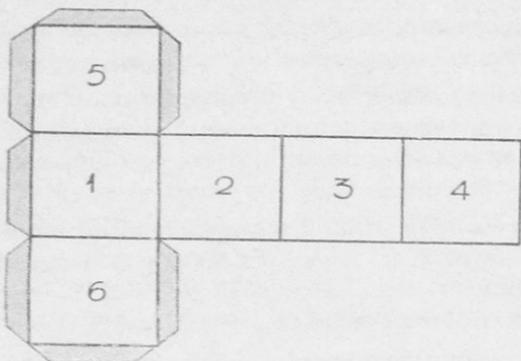
φαίνονται. Διά τουτο όταν θέλωμεν να ίχνογραφήσωμεν το σχέδιόν του αἱ άκμαί των 3 έδρων που δέν φαίνονται παριστάνονται με στιγμάς, όπως βλέπετε εις το σχήμα 35.

Ίχνογραφήσετε τρεῖς κύβους σε διάφορα μεγέθη.

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ Ο ΚΥΒΟΣ

α) Μὲ χαρτόνι. "Αν ξεδιπλώσω ένα χάρτινον κύβον ή ξεδιπλωμένη έπιφανεία του όμοιάζει με το σχήμα 36. Αυτό είναι το άνάπτυγμα του κύβου. Έπομένως διά να κατασκευάσω τόν κύβον,

πρέπει να σχεδιάσω επάνω εις τὸ χαρτόνι τὸ ἀνάπτυγμά του. Πρὸς τοῦτο μὲ τὸν χάρακα καὶ τὸν γνώμονα σχεδιάζω πρῶτον τὰ 1, 2, 3, 4 τετράγωνα (σχ. 36). Αὐτὰ εἶναι ἡ παράπλευρος ἐπιφάνεια τοῦ κύβου. Κατόπιν σχεδιάζω τὰ 5 καὶ 6 τετράγωνα, ἥτοι τὴν ἐπάνω καὶ κάτω ἕδραν. Ἐξω ἀπὸ τὰ τετράγωνα ἀφήνω ὅπου πρέπει καὶ περιθώριο (ὅπως φαίνεται εις τὸ ἀνάπτυγμα) διὰ νὰ κολλοῦν ἀπὸ μέσα αἱ ἕδραι τοῦ κύβου.

Σχ. 36

Τέλος μὲ ἓνα ξυραφάκι χαράσσω ἐλαφρὰ τὰς εὐθείας τοῦ σχεδίου, διπλώνω τὰ τετράγωνα, κολλῶ ἀπὸ τὸ μέσα μέρος τὰ περιθώρια καὶ ὁ κύβος μου εἶναι ἑτοιμος.

β) Ἐκ ξύλου κόντρα -πλακέ. Κάτω ἀπὸ τὸ σχέδιον No 1 (ἐκδόσεως Καμπαναῶ) θέτομεν καρμπὸν καὶ τοποθετεῖται εις ἴσον τεμύχιον κόντρα -πλακέ. Μὲ καλοξυσμένον μολύβι μελάνης καὶ χάρακα σχεδιάζομεν ἐπάνω εις τὸ κόντρα -πλακέ τὰς 6 ἕδρας τοῦ κύβου, χωρὶς τὰ τετραγωνάκια. Κατόπιν μὲ τὸ πριονάκι χωρίζομεν μίαν μίαν τὰς ἕδρας, κολλοῦνται μὲ καζεϊνὴν νὰ γίνῃ ὁ κύβος καὶ τὸν δένομεν σφικτὰ μὲ σπάγγον. Μετὰ 3—4 ὥρας ἀφαιρεῖται ὁ σπάγγος καὶ τρίβομεν μίαν μίαν ἕδραν εις γυαλόχαρτον No 2 πού θὰ τὸ ἔχωμεν ἀπλώσει εις τὸ τραπέζι. Μετὰ τοῦτο κλείνομεν τὰς σχισμὰς τοῦ κύβου μὲ πολλτὸν στόκου καὶ καζεϊνῆς, τὸν ἀφήνομεν νὰ ξεραθῇ καὶ κατόπιν τὸν τρίβομεν ἐκ νέου μὲ γυαλόχαρτον. Τώρα θ' ἀλειφθῇ μὲ μείγμα γομαλάκας καὶ τσίγκου, θὰ σχεδιασθοῦν μὲ καρμπὸν τὰ τετραγωνάκια καὶ τῶν 6 ἕδρῶν καὶ θὰ γεμισθοῦν μὲ οἰνική

μελάνη αυτά που φαίνονται εις τὸ σχέδιον μαῦρα. Τέλος θ' ἀλειφθῆ ὅλος ὁ κύβος μὲ βερνίκι καὶ τότε πλέον εἶναι ἕτοιμος.

Ἄπο τὸν κύβον ποῦ ἔχομεν ἔμπροσθέν μας εὐκόλως εὐρίσκομεν τότε τὴν ἐπιφάνειαν εἰς κ.δ. καὶ κάμνομεν ὑπολογισμὸν διὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ τὸν ὄγκον μεγαλυτέρων κύβων.

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

Διὰ νὰ εὐρίσκωμεν τὸ βάρος τῶν σωμάτων ἔχομεν ὡς μονάδα : τὸν **τόννον**, τὸ **χιλιόγραμμον** καὶ τὸ **γραμμάριον**.

Ὁ τόννος εἶναι βάρος νεροῦ θερμοκρασίας 4° ποῦ χωρεῖ τὸ κυβικὸν μέτρον. Τὸ χιλιόγραμμον (ἢ κιλὸν) εἶναι καὶ αὐτὸ βάρος νεροῦ 4° ποῦ χωρεῖ ἢ κυβικὴ παλάμη καὶ τὸ γραμμάριον, βάρος νεροῦ 4° ποῦ χωρεῖ ὁ κυβικὸς δάκτυλος.

Ἄφοῦ τὸ κ.μ. ἔχει 1000 κ.π. πόσα χιλιόγραμμα πρέπει νὰ ἔχη ὁ τόννος; καὶ ἀφοῦ ἡ κ. παλ. ἔχει 1000 κ.δ. πόσα γραμμάρια ἔχει τὸ χιλιόγραμμον;

Ἵσως: 1 τόννος=1000 χιλιόγραμμα.

1 χιλιόγραμμον=1000 γραμμάρια.

Διὰ τὴν μέτρησιν τῆς χωρητικότητος τῶν πλοίων, ἔχομεν ὡς μονάδα τὸν τόννον τῶν πλοίων, ὁ ὁποῖος ἰσοῦται μὲ 2,83 τόν.

Εἰδικὸν βάρος τῶν σωμάτων. Ζυγίζω ἓνα κυβικὸν δάκτυλον νεροῦ καὶ εὐρίσκω καθαρὸ νερὸ 1 γραμμάριον. Χύνω κατόπι τὸ νερὸ καὶ τὸ γεμίζω πετρέλαιον. Ζυγίζω καὶ τὸ πετρέλαιον καὶ εὐρίσκω ὅτι εἶναι καθαρὸν 0,8 τοῦ γραμμαρίου. Ὑστερα χύνω καὶ τὸ πετρέλαιον καὶ γεμίζω τὸν κυβικὸν δάκτυλον ζάκχαριν. Ζυγίζω καὶ αὐτὴν καὶ τὴν εὐρίσκω 1,66 γραμ. Ἵσως εἰς τὸν ἴδιον ὄγκον τὰ σώματα ἔχουν διάφορον βάρος, ἀναλόγως τῆς πυκνότητος τῶν μορίων ἐνὸς ἐκάστου. Τὴν πυκνότητα τῶν σωμάτων ἐξετάζει ἡ Φυσικὴ Πειραματικὴ καὶ τὴν διαφορὰν ὀνομάζει : **εἰδικὸν βάρος** τοῦ σώματος.

Τὸ εἰδικὸν βάρος μερικῶν σωμάτων, ποῦ συνηθίζονται περισσότερο καὶ πρέπει νὰ γνωρίζωμεν, εἶναι :

1. Ύδωρ (νερό) άπεσταγαμένον 4 ^ο 1	11. Ζάκχαρις 1,66
2. Πετρέλαιον 0,80	12. Λίθοι (πέτρες) 2,08
3. Οινόπνευμα 0,90	13. *Υαλος (γυαλί) 2,5
4. Οίνος (κρασί) 0,985	14. Μάρμαρον 2,07
5. Πάγος 0,93	15. Σίδηρος 7,5
6. *Ελαιον (λάδι) 0,91	16. Χαλκός 8,9
7. Βούτυρον 0,94	17. Μόλυβδος (μολύβι) 11,3
8. Γάλα 1,02	18. *Υδράργυρος 13,6
9. *Αλευρον 1,04	19. Χρυσός 19,3
10. Σίτος (σιτάρι) 1,56	20. Λευκόχρυσος 21,5

Παράδειγμα 1ον. Πόσα χιλιόγραμμα (κιλά) πετρελαίου χωρεΐ μιá κυβική δεξαμενή αν ή άκμή της είναι 3 μέτρα;

Λύσις : α) *Όγκος δεξαμενής = $3 \times 3 \times 3 = 27$ κυβ. μέτρα.

β) *Αν ή δεξαμενή είχε νερό θά έζύγιζε 27 τόννους. *Επειδή όμως έχει πετρέλαιον πολλαπλασιάζω τό 27 επί τό 0,80 (ειδικόν βάρος πετρελαίου) και εύρίσκω ότι χωρεΐ 21,600 τόννους πετρελαίου ή 21600 χιλιόγραμμα.

Παράδειγμα 2ον. Πόσα κιλά λάδι θά χωρέση έν κυβικόν δοχείον τό όποϊον έχει άκμήν 0,4 τοϋ μέτρου;

Λύσις : α) *Όγκος δοχείου $0,4 \times 0,4 \times 0,4 = 0,064$ κ. μ. ή 64 κ. παλ. ποϋ αναλογοϋν μέ 64 χιλιόγραμμα νερό.

β) Πολλαπλασιάζω τό 64 επί 0,91 (είδ. βάρος λαδιού) και εύρίσκω ότι τό δοχείον χωρεΐ 58,24 χιλιόγραμμα λάδι.

*Ωστε τό δοχείον χωρεΐ 58,24 κιλά λάδι.

Προβλήματα :

12. Κυβική άποθήκη έχει άκμήν 350 μέτρα. Πόσο σιτάρι χωρεΐ;

13. Πόσα κιλά λάδι χωρεΐ κυβικόν δοχείον τό όποϊον έχει άκμήν 1,80 παλάμας;

14. Μία δαμιζάνα χωρεΐ 8 κιλά νερό και πρόκειται νά την γεμίσωμεν βούτυρον. Πόσα κιλά βουτύρου θά χωρέση;

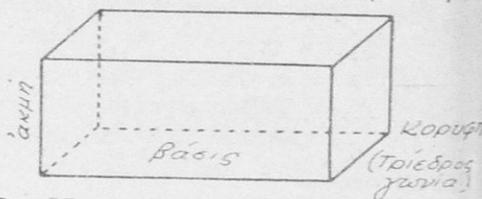
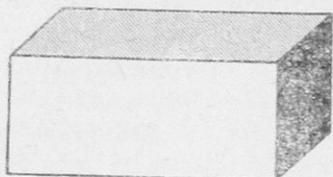
15. *Εντός άποθήκης σχήματος κύβου μέ άκμήν 3 μ. πρόκειται νά τοποθετηθοϋν κυβικά κιβώτια μέ άκμήν 0,75 μ. Πόσα τέτοια κιβώτια θά χωρέση ή άποθήκη;

16. *Άλλη άποθήκη σχήματος κύβου με άκμήν 4,6 μ. είναι γεμάτη κατά τὰ 3/4 με ξυλείαν. Πόσα κυβικά μέτρα είναι ή ξυλεία;

ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΠΙΠΕΔΟΝ

Τò στερεόν γεωμετρικόν σῶμα πού παριστάνει τò σχήμα 37, λέγεται **όρθογώνιον παραλληλεπίπεδον**. Είναι τò πιό συνηθισμένον σχήμα γιατί αυτό τò σχήμα έχουν τὰ περισσότερα κουτιά, τὰ δωμάτια και πολλά άλλα σῶματα.

Παρατηρῶ τò όρθογώνιον παραλληλεπίπεδον και βλέπω ότι έχει και αυτό 6 ἔδρας αλλά μόνον αἱ άπέναντί του είναι ἴσαι. Κατά τὰ άλλα είναι ὁμοιον με τò κύβον. *Έχει δηλαδή και τούτο 12 άκμās (8 ὀριζοντίους και 4 κατακόρυφους), 12 διέδρους γω-

Σχ. 37

νίας, 8 κορυφās, 8 τριέδρους γωνίας και 24 επιπέδους ὀρθās γωνίας (6×4).

*Η κάτω και ή επάνω ἔδρα έχουν ὀριζόντιον διεύθυνσιν και λέγονται **βάσεις**. Αἱ τέσσαρες άλλαι είναι κατακόρυφοι και άποτελοῦν τὴν παράπλευρον επιφάνειαν τού ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου. *Ὡστε:

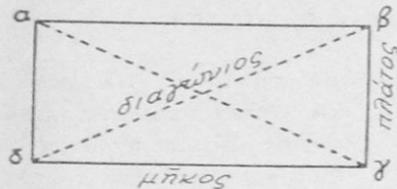
*Ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον λέγεται τò ἑξάεδρον, τò ὅποιον έχει τās άντικρυνās ἔδρας του ἴσας και παραλλήλους, τās δὲ παραπλεύρους ἔδρας καθέτους ἐπὶ τās βάσεις.

*Άσκσεις: Ἰχνογραφήσετε δύο ὀρθογώνια παραλληλεπίπεδα εἰς διάφορα μεγέθη.

ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΟΝ

Τοποθετήσετε τò ὀρθ. παραλληλεπίπεδον επάνω εἰς τὸν πίνακα και σύρετε με τò μολύβι γύρω εἰς τὴν βάση τέσσαρας εὐθείας,

Όταν τὸ σηκώσετε θὰ μείνη τὸ νέον σχῆμα βλέπετε ὅτι εἶναι

Σχ. 38

σχῆμα 38. Παρατηροῦντες τὸ ἴσαι μόνον αἱ ἀντικρυναὶ πλευραὶ $\alpha\beta = \delta\gamma$ καὶ $\alpha\delta = \beta\gamma$ καὶ αἱ γωνίαι τοῦ ὀρθοῦ, ὅπως τοῦ τετραγώνου. Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ τετράπλευρον αὐτὸ ἔχει τὰς γωνίας ὀρθὰς καὶ τὰς ἀντικρυνὰς πλευρὰς (γραμμὰς) παραλλήλους, θὰ τὸ λέγωμεν ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον. Ὡστε :

Ἐπισημαίνεται ὅτι ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον λέγεται τὸ τετράπλευρον τὸ ὁποῖον ἔχει τὰς ἀντικρυνὰς πλευρὰς ἴσας καὶ παραλλήλους καὶ τὰς γωνίας τοῦ ὀρθοῦ.

Τὰ περισσότερα τετράπλευρα ποὺ βλέπομεν γύρω μας (βιβλία, τετράδια, θύραι, ὑαλοπίνακες, φάκελλα κ.τ.λ.) εἶναι ὀρθογώνια παραλληλόγραμνα.

— Συγκρίνατε τὸ ὀρθ. παραλληλόγραμμον με τὸ τετράγωνον καὶ εὑρετε : α) τὰς ὁμοιότητας, β) τὰς διαφορὰς των.

Ἡ μεγαλύτερα πλευρὰ τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου λέγεται **μήκος** ἢ **βάσις** καὶ ἡ μικροτέρα **πλάτος** ἢ **ῦψος**. Τὸ ἄθροισμα καὶ τῶν τεσσάρων πλευρῶν του δίδουν τὴν **περίμετρον**.

Ἐπειδὴ τὸ ὀρθ. παραλληλόγραμμον ἔχει τὰς ἀντικρυνὰς πλευρὰς ἴσας, διὰ νὰ εὑρω τὴν περίμετρον προσθέτω τὸ μήκος με τὸ πλάτος καὶ τὸ ἄθροισμα τὸ διπλασιάζω. Ἄν π. χ. τὸ μήκος τοῦ πίνακος εἶναι 2,20 μ. καὶ τὸ πλάτος 1 μ. ἡ περίμετρος του θὰ εἶναι $2,20 + 1 = 3,20 \times 2 = 6,40$ μέτρα.

Αἱ εὐθεῖαι $\alpha\gamma$ καὶ $\beta\delta$ λέγονται **διαγώνιοι**.

ΕΡΓΑΣΙΑΙ : 1. Ὀνομάσατε σώματα νὰ εἶναι ὀρθ. παραλληλεπίπεδα καὶ δείξετε τὰς βάσεις καὶ τὴν παράπλευρον ἐπιφανείαν των.

2. Δείξετε ὀρθογώνια παραλληλόγραμνα ἐντὸς τῆς τάξεως καὶ νὰ εὑρετε : α) τὸ μήκος, β) τὸ πλάτος, γ) τὴν περίμετρον των.

3. Ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον ἔχει μήκος 0,20 μ. καὶ πλάτος 0,10 μ. Πόση εἶναι ἡ περίμετρος του;

4. Σχημάτισε ἐν ὀρθογ. παραλληλόγραμμον, μέτρησε τὰς ἀποστάσεις καὶ νὰ εὑρῆς τὴν περίμετρον του.

ΕΜΒΑΔΟΝ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΟΥ

Γράφω εἰς τὸ τετράδιον ἓν ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον ΑΒΓΔ (σχ. 39) νὰ ἔχῃ μῆκος 4 δακτύλους, πλάτος 3 δακτύλους καὶ ζητῶ νὰ εὔρω τὸ ἔμβαδόν του:

Μὲ τὸ ὑποδεκάμετρον μετρῶ πρῶτον τὴν μίαν πλευρὰν τοῦ καὶ ὅπου τελειώνει ὁ δάκτυλος βάζω σημεῖον. Μετρῶ κατόπιν καὶ τὰς ἄλλας πλευρὰς καὶ βάζω καὶ ἐκεῖ σημεῖα. Τέλος ἐνώνω τὰ ἀντικρυνὰ σημεῖα τῶν διαιρέσεων μὲ εὐθείας, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχ. 39 καὶ βλέπω ὅτι τὸ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον ἔχωρίσθη εἰς 12 μικρὰ τετράγωνα. Μετρῶ τὴν πλευρὰν ἐκάστου τετραγώνου καὶ βλέπω ὅτι εἶναι 1 δάκτυλος. Ἐπομένως τὸ ἔμβαδόν τοῦ ὀρθ. παραλληλογράμμου εἶναι 12 τετρ. δάκτυλοι.

Α	1	2	3	4	Β
Δ	1	2	3	4	Γ
	5	6	7	8	
	9	10	11	12	

1 τ.δ.

Σχ. 39

Ἐπομένως τὸ ἔμβαδόν τοῦ ὀρθ. παραλληλογράμμου εἶναι 12 τετρ. δάκτυλοι.

Ἄντὶ νὰ γίνουιν τ' ἀνωτέρω πού ἀπαιτοῦν χρόνον, τὸν ἀριθμὸν 12 εὐρίσκω εὐκόλως ἂν πολλαπλασιάσω τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος (4×3).

Ἄν τὸ ἴδιον ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον εἶχε διαστάσεις 4 παλ. καὶ 3 παλ., τὸ ἔμβαδόν του θὰ ἦτο: $4 \times 3 = 12$ τετρ. παλάμαι

Καὶ ἂν εἶχε διαστάσεις 4 μ. καὶ 3 μ., ἔμβαδόν: $4 \times 3 = 12$ τ. μ.
Ὡστε:

Διὰ νὰ εὔρω τὸ ἔμβαδόν τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου, πολλαπλασιάζω τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ πλάτος.

Προβλήματα:

17. Μετρήσατε τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος τοῦ πατώματος καὶ νὰ εὔρετε α) Πόσα μέτρα εἶναι ἡ περίμετρος. β) Καὶ πόσα τ. μ. εἶναι τὸ ἔμβαδόν του;

18. Μετρήσατε κατόπιν τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος τοῦ πίνακος, τοῦ τραπέζιου καὶ τῶν παραθύρων καὶ νὰ εὔρετε τὴν περίμετρον καὶ τὸ ἔμβαδόν ἐνὸς ἐκάστου.

19. Ὁ διάδρομος ἐνὸς σχολείου ἔχει σχῆμα ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου.

ληλογράμμου με μήκος 27 μ. και πλάτος 4 μ. Πόσα τ. μ. είναι το έμβαδόν του.

20. Η αύλη του αυτού σχολείου είναι ορθογώνιον παραλληλόγραμμον, έχει δε έμβαδόν 800 τ.μ. και μήκος 40 μ. Πόσα μέτρα είναι το πλάτος;

21. Ήγόρασα 50 ύαλοπίνακας (τζάμια) διαστάσεων έκαστος 0,45 και 0,35 μ. πρὸς 16,50 δραχμὰς τὸ τ.μ. Πόσας δραχμὰς θὰ πληρώσω;

22. Πρόκειται νὰ κατασκευάσω τὸ πάτωμα τῆς οἰκίας μου με σανίδες διαστάσεων 4 μ. καὶ 0,25 μ. Τὸ μήκος τοῦ πατώματος εἶναι 10 μ. καὶ τὸ πλάτος 7,50 μ. Πόσας σανίδας πρέπει ν' ἀγοράσω;

23. Ἄν ἡ μία σανὶς τιμᾶται 40 δραχμὰς καὶ πληρώνω τὸν τεχνίτην πρὸς 12,50 δραχμ. τὸ τ.μ. πόσας δραχμὰς θὰ μοῦ στοιχίσῃ ἐν ὄλῳ τὸ πάτωμα;

24. Ἄν κτῆμα σχήματος ορθογωνίου παραλληλογράμμου με μήκος 160 μ. καὶ πλάτος 9 μ., πωληθῆ πρὸς 6.500 δραχμὰς τὸ στρέμμα, πόσας δραχμὰς στοιχίζει;

25. Ἐν ἀπὸ τὰ παράθυρα τοῦ σχολείου ἔχει διαστάσεις 2 μ. καὶ 0,80 μ. Τὸ παράθυρον ἔχει 8 τζάμια (ὄλα ἴσα) διαστάσεων ἕκαστον 0,50 μ. καὶ 0,30 μ. Τί έμβαδόν ἔχει τὸ ξύλινον μέρος τοῦ παραθύρου;

26. Σχημάτισε καὶ σὺ 2 τέτοια προβλήματα καὶ νὰ τὰ λύσῃς.

ΠΕΡΙ ΚΛΙΜΑΚΟΣ

Κατά τὸ μάθημα τῆς Γεωμετρίας, τῆς Γεωγραφίας καὶ τῆς Ἰχνογραφίας, τὰ διάφορα ἀντικείμενα ἀπεικονίζονται μὲ ὁμοιά τους ἐπάνω εἰς τὸ χαρτί. Ὅπως ὁμως εἶναι φανερόν, ἀπεικονίζονται μικρότερα ἀπ' ὅ,τι εἶναι εἰς τὴν πραγματικότητα, διότι διαφορετικὰ δὲν χωροῦν.

Θέλω αἴφνης ν' ἀπεικονίσω εἰς τὸ τετράδιόν μου τὸ πάτωμα μιᾶς αἰθούσης τοῦ σχολείου μου ποῦ εἶναι τετράγωνον μὲ πλευρὰν 10 μέτρων, 100 φορὰς μικρότερον. Τὸ τετράγωνον τότε τοῦ σχεδίου μου θὰ γίνῃ μὲ πλευρὰν 10 πόντων ($10 \mu. : 100$). Κάτω ὁμως ἀπὸ τὸ σχέδιον θὰ γράψω τὸν ἀριθμὸν $1 : 100$ ἢ $\frac{1}{100}$ διὰ νὰ φαίνεται πόσας φορὰς ἔγινε μικρότερον.

Τὸ κλάσμα ποῦ ἔχει ἀριθμητὴν τὴν μονάδα καὶ παρανομαστὴν τὸν ἀριθμὸν ποῦ φανερῶνει πόσας φορὰς ἐσχεδιάσθη μικρότερον κάθε ἀντικείμενον ἢ ἔκτασις, θὰ τὸ λέγωμεν κλίμακα.

Παρατηρήσετε τοὺς γεωγραφικοὺς χάρτας τοῦ σχολείου σας καὶ θὰ ἴδετε ὑπὸ ποῖαν κλίμακαν ἔγινεν ἕκαστος μικρότερος ἀπὸ τὴν χώραν ποῦ παριστάνει. Μὲ τὸν χάρτην λοιπὸν ὄχι μόνον ἔχομεν παράστασιν τῆς χώρας ποῦ παριστάνει ἀλλ' ἀπὸ τὴν κλίμακα ἠμποροῦμεν νὰ εὐρίσκωμεν τὰς πραγματικὰς ἀποστάσεις.

Ὑποθέτομεν ὅτι ὁ χάρτης μας ἔχει γίνῃ ὑπὸ κλίμακα : $\frac{1}{1.000.000}$. Ἡ κλίμαξ αὕτη δείχνει ὅτι ἂν δυὸ τόποι ἀπέχουν εἰς τὸν χάρτην 1 μέτρον, ἔχουν πραγματικὴν ἀπόστασιν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους 1.000.000 μέτρα. Ὁ πόντος ἐπὶ τοῦ χάρτου ποῦ εἶναι μικρότερος 100 φορὰς ἀπὸ τὸ μέτρον, θὰ ἀναλογῇ εἰς τὸ ἔδαφος μὲ 10.000 μέτρα ($1.000.000 : 100$) ἢ 10 χιλιομέτρα. Ἀφοῦ λοιπὸν ὁ 1 πόντος ἀναλογεῖ εἰς τὸ ἔδαφος μὲ 10 χιλιομέτρα, οἱ δύο πόντοι θ' ἀναλοῦν μὲ 20 χιλιομέτρα, οἱ 5 μὲ 50 χιλιομέτρα κ.ο.κ.

Παράδειγμα Α'. Οἰκόπεδον τετραγωνικὸν μὲ πλευρὰν 45

2. Κάμε και τὸ σχεδιάγραμμα τῆς αἰθούσης τοῦ σχολείου σας ὑπὸ κλίμακα $\frac{1}{100}$.
3. Γῆπεδον ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου ἔχον μῆκος 10 μ. καὶ πλάτος 60 μ. νὰ σχεδιασθῆ εἰς τὸ τετράδιον ὑπὸ κλίμακα $\frac{1}{8.000}$.
4. Εἰς γεωγραφικὸν χάρτην ὑπὸ κλίμακα $\frac{1}{2.000.000}$ δύο πόλεις ἀπέχον 12 δακτύλους. Πόσῃ εἶναι ἡ πραγματικὴ των ἀπόστασις ;
5. Ἀπὸ τὸν γεωγραφικὸν χάρτην τῆς Ἑλλάδος νὰ εὑρετε :
- α') Πόσα χιλιόμετρα εἶναι ἡ σιδηρ. γραμμὴ Ἀθηνῶν—Χαλκίδος ;
- β') Πόσα χιλιόμετρα εἶναι ἡ σιδηρ. γραμμὴ Πατρῶν—Πύργου ;
- γ') Πόσα χιλ. εἶναι ἡ σιδηρ. γραμμὴ Δράμας—Ἀλεξανδρουπόλεως ;
- δ') Πόσα χιλιόμετρα εἶναι εὐθεῖα ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ εἰς τὰ Χανιά ;
- ε') Πόσα μίλια εἶναι ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ εἰς τὸ Ἡράκλειον ;
- Σημ. Τὰ μέτρα πού θὰ εὑρω, ἀπὸ τὴν κλίμακα τοῦ χάρτου, τὰ διακρίβωθῶν διὰ 1852 μ. πού ἔχει ἓν μίλιον καὶ ἔχω τὴν ἀπόστασιν εἰς μίλια.
6. Τὸ ἀτμόπλοιο «Καραϊσκάκης» ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ κατ' εὐθεῖαν διὰ Ρόδον με ταχύτητα 16 μίλια τὴν ὥραν. Μετὰ πόσας ὥρας θὰ φθάσῃ ;
7. Δύο πόλεις ἔχον πραγματικὴν ἀπόστασιν 120.000 μ. καὶ εἰς τὸν χάρτην 0,20 μ. Ὑπὸ ποίαν κλίμακα ἔχει γίνῃ ὁ χάρτης ;
8. Τὸ σχεδιάγραμμα ἑνὸς τετραγωνικοῦ οἰκοπέδου ἔγινεν ὑπὸ κλίμακα $\frac{1}{500}$ καὶ ἔχει πλευρὰν 0,06 μ. Πόσα τ. μ. εἶναι ἡ ἔκτασις τοῦ οἰκοπέδου ;

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΠΙΠΕΔΟΥ

Διὰ νὰ εὑρω τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου ἐργάζομαι ὡς ἑξῆς :

Μετρῶ τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος τῆς ἐμπροσθινῆς ἑδρας, ὕστερα πολλαπλασιάζω καὶ εὐρίσκω τὸ ἐμβαδὸν τῆς. Τὸ ἴδιον κάμνω διὰ τὴν πλαιγιτὴν καὶ κάτω ἑδραν. Κάθε φορὰν διπλασιάζω τὸ γινόμενον νὰ ἔχω καὶ τὸ ἐμβαδὸν τῆς ἀντικρυνῆς ἑδρας. Προσθέτω κατόπιν τὰ τρία γινόμενα καὶ τὸ ἄθροισμα εἶναι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου.

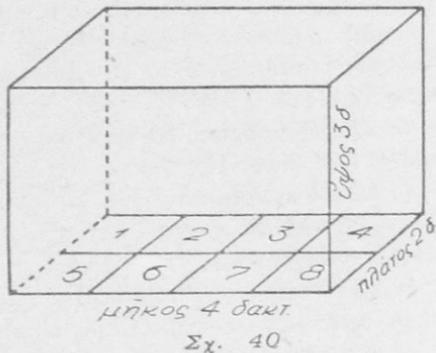
Παράδειγμα. Μοῦ ἔχει δοθῆ τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον (σχ. 40) με μῆκος 4 δ., πλάτος 2 δ. καὶ ὕψος 3 δ. καὶ θέλω νὰ εὑρω πόσοι τ. δ. εἶναι ἡ ἐπιφάνειά του.

Λύσις : α') Ἐμβαδὸν ἐμπροσθινῆς ἑδρας : $4 \times 3 = 12$ τ. δ. Καὶ με τὴν ὀπισθεν : $12 \times 2 = 24$ τ. δ.

β') Ἐμβαδὸν πλαγινῆς (δεξῆς) ἕδρας: $2 \times 3 = 6$ τ. δ. Καί μετὴν ἀντικρυνῆν τῆς (τὴν ἀριστεράν): $6 \times 2 = 12$ τ. δ.

γ') Ἐμβαδὸν κάτω ἕδρας (βάσεως) $4 \times 2 = 8$ τ. δ. Καί μετὴν ἐπάνω ἕδραν: $8 \times 2 = 16$ τ. δ.

δ) Προσθέτω τώρα τὰ γινόμενα: $24 + 12 + 16$. Ὡστε, ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου εἶναι 52 τετραγωνικοὶ δάκτυλοι.

Σχ. 40

ΟΓΚΟΣ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΠΙΠΕΔΟΥ

Ἔχω τώρα νὰ εὔρω καὶ τὸν ὄγκον τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, τοῦ σχήματος 40.

Πολλαπλασιάζω τὸ 4 ἐπὶ τὸ 2 καὶ εὔρισκω τὸ ἔμβαδὸν τῆς κάτω ἕδρας (βάσεως) 8 τ. δ. Ἄν εἰς ἕκαστον τ. δ. τῆς κάτω ἕδρας τοποθετήσω ἀπὸ ἓν κυβικὸν δάκτυλον, θὰ χωρέσουν 8 κ. δ. καὶ θὰ φθάσουν εἰς ὕψος ἑνὸς δακτύλου. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὕψος τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου εἶναι 3 δάκτυλοι, θὰ χωρέσουν ἐν ὄλῳ τρία στρώματα ἤτοι 24 κυβ. δάκτυλοι καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ὄγκος τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου.

Τὸν ἀριθμὸν 24 εὔρισκω εὐκόλως ἂν πολλαπλασιάσω τὰς τρεῖς διαστάσεις του (μήκος, πλάτος, ὕψος). Ἦτοι $4 \times 2 \times 3 = 24$ κ. δ. Ὡστε:

Διὰ νὰ εὔρω τὸν ὄγκον τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου, πολλαπλασιάζω τὰς τρεῖς διαστάσεις του. (Ἡ πολλαπλασιάζω τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος).

Προβλήματα :

27. Μετρήσετε τὰς τρεῖς διαστάσεις τῆς αἰθούσης καὶ νὰ εὔρετε:
α') Πόσα τ. μ. εἶναι ἡ ἐπιφάνεια. β') Πόσα κ. μ. εἶναι ὁ ὄγκος τῆς.

28. Ἐν κιβώτιον εἶναι ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον μετὰ διαστάσεις 1,60 μ., 1 μ. καὶ 0,80 μ. Νὰ εὔρεθῶν ἡ ἐπιφάνεια καὶ ὁ ὄγκος τοῦ κιβωτίου.

29. Πόσα κυβικά μέτρα νερού χωρεῖ μία δεξαμενὴ ἢ ὁποῖα ἔχει μῆκος 4,20 μ., πλάτος 2,50 μ. καὶ ὕψος 2 μέτρα;

30. Πρόκειται νὰ κτισθῆ μάνδρα, ἢ ὁποῖα νὰ ἔχη μῆκος 90 μ., πλάτος (πάχος) 0,8 μ. καὶ ὕψος 1,60 μ. Ἡ συμφωνία μὲ τοὺς κτίστας ἔγινε πρὸς 50 δραχ. τὸ κ. μ. Πόσον θὰ στοιχίσῃ;

31. Ἦγόρασα 10 καθρόνια διαστάσεων ἕκαστον 4 μ., 0,05 μ. καὶ 0,1 μ. πρὸς 900 δραχ. τὸ κυβ. μέτρον. Τί θὰ πληρώσω;

32. Κατεσκεύασα ἓνα ἀμπίρι τὸ ὁποῖον ἔχει μῆκος 2 μ. πλάτος 1,20 καὶ ὕψος 1 μ. καὶ θέλω νὰ τὸ γεμίσω σιτάρι. Πόσα κιλά σιτάρι θὰ χωρέσῃ; (εἰδ. βάρος σιτ. 1,56).

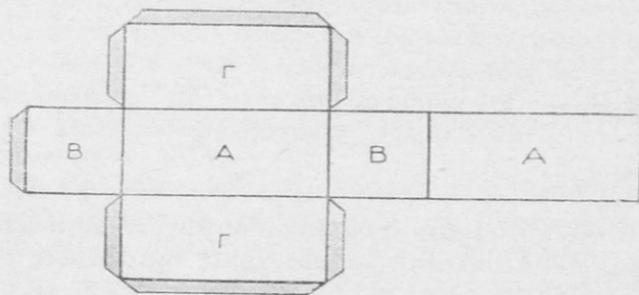
33. Μετρήσετε τὰς διαστάσεις ἑνὸς τενεκὲ πετρελαίου, ὃ ὁποῖος εἶναι ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον καὶ νὰ εὑρετε :

α') Πόσα κιλά πετρελαίου χωρεῖ (εἰδ. βάρ. πετρ 0,80).

β') Πόσα κιλά λάδι χωρεῖ (εἰδ. βάρ. λαδ. 0,91).

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΠΙΠΕΔΟΝ

α') Μὲ χαρτόνι. Ἄν ξεδιπλώσωμεν ἓν χάρτινον ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον, τὸ ἀνάπτυγμά του ἔχει τὸ σχῆμα 41. Μὲ τὸν χάρακα καὶ τὸν γνῶμονα σχεδιάζομεν τὰ 6 τετράπλευρα

Σχ. 41

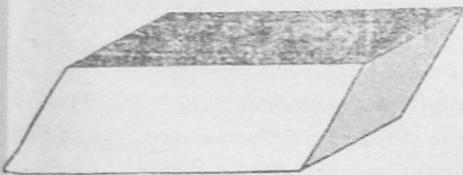
(σχ. 41) μὲ τὰς διαστάσεις ποὺ θέλομεν, προσέχοντες ὥστε τ' ἀντικρινὰ νὰ εἶναι ἴσα. Πρὸς τὸ ἔξω μέρος ἀφήνομεν καὶ περιθώρια ὅπως ἔγινε μὲ τὸν κύβον. Κατόπιν χαράσσομεν ἑλαφρὰ μ' ἓνα ξυραφάκι τὰς εὐθείας τοῦ σχεδίου, διπλώνομεν τὰς ἑδρας, κολῶμεν ἀπὸ τὸ μέσα μέρος τὰ περιθώρια καὶ τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον εἶναι ἕτοιμον.

β') Ἐκ ξύλου κόντρα-πλακέ. Σχεδιάζομεν ἐπάνω εἰς ἴσον τεμάχιον κόντρα-πλακέ καὶ τὰς 6 ἕδρας τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου, θέτοντες κάτω καρμπόν. Κατόπιν χωρίζομεν μὲ πριονάκι μίαν-μίαν τὰς ἕδρας, κολλοῦνται μὲ καζεΐνην καὶ τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον δένεται σφικτὰ μὲ σπάγγον. Μετὰ 3-4 ὥρας λύνομεν τὸν σπάγγον καὶ τρίβομεν μίαν-μίαν ἕδραν εἰς γυαλόχαρτον Νο 1, ἀπλωμένον εἰς τὸ τραπέζι. Κατόπιν κλείνονται αἱ σχισμαὶ τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλεπίπεδου μὲ πολτὸν στόκου καὶ καζεΐνης καὶ ὅταν ξεραθῇ τρίβεται ἐκ νέου μὲ γυαλόχαρτον. Μόλις γίνῃ καὶ αὐτό, ἀλείφεται μὲ μείγμα γομαλάκας καὶ τσίγκου, σχεδιάζονται μὲ τετραγωνάκια τῶν ἑδρῶν καὶ γεμίζονται μὲ σινικὴν μελάην αὐτὰ πού εἰς τὸ σχέδιον εἶναι μαῦρα. Τέλος τὸ γεωμετρικὸν σῶμα ἀλείφεται μὲ βερνίκι καὶ εἶναι πλέον ἑτοιμὸν.

γ') **Μὲ καδρόνι.** Ἀπὸ ἑνα καδρόνι κόπτομεν μὲ πριόνι ἓν τεμάχιον ὥστε αἱ τομαὶ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη νὰ εἶναι κάθετοι καὶ ἔχομεν τὸ Ο. Π.

ΠΛΑΓΙΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΠΙΠΕΔΟΝ

Τὸ σῶμα πού παριστᾷ τὸ σχῆμα 42 ὁμοιάζει μὲ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον. Ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἐπίπεδά του (ἕδραι) εἶναι πλάγια, λέγεται **πλάγιον παραλληλεπίπεδον**.

Σχ. 42

Ἄν συγκρίνω τὸ πλάγιον παραλληλεπίπεδον μὲ τὸ ὀρθογώνιον βλέπω ὅτι ἔχει καὶ αὐτὸ 12 ἄκμας καὶ 8 κορυφὰς ἀλλ' αἱ γωνίαι ἐκάστης ἕδρας δὲν εἶναι ὀρθαί. Δύο, αἱ ἀντικρυναί, εἶναι ὀξεῖαι καὶ δύο ἀμβλείαι.

Ὅστε: Πλάγιον παραλληλεπίπεδον λέγεται τὸ ἑξάεδρον πού ἔχει τὰς ἀντικρυνάς ἕδρας ἴσας καὶ παραλλήλους ἀλλ' αἱ παράπλευροι ἄκμαὶ δὲν εἶναι κάθετοι ἐπὶ τὰς βάσεις.

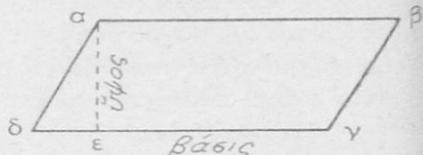
Ὅπως τὸ ὀρθογώνιον οὕτω καὶ τὸ πλάγιον παραλληλεπίπεδον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς δύο βάσεις καὶ τὴν παράπλευρον ἐπιφάνειαν.

Έργασίαι: 1. Σχηματίσετε με χαρτόνι ἓν πλάγιον παραλληλεπίπεδον με διαστάσεις ποῦ θέλετε. Τὸ σχέδιον θὰ γίνη ὅπως καὶ εἰς τὸ ὀρθογώνιον με τὴν διαφορὰν ὅτι αἱ ἔδραι νὰ εἶναι πλάγια.

2. Ἀπὸ ἓνα καθρόνι κόψετε με πρίονι ἓνα κομμάτι λοξὰ καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη καὶ θὰ ἔχετε τὸ πλάγιον παραλληλεπίπεδον.

ΠΛΑΓΙΟΝ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΟΝ

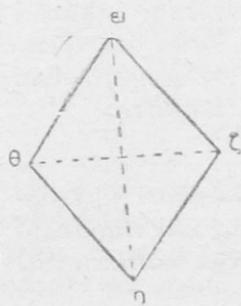
Τοποθετήσετε τὸ πλάγιον παραλληλεπίπεδον ἐπάνω σὲ χαρτί, χαράξατε με τὸ μολύβι γύρω εἰς τὴν βάσιν τέσσαρας εὐθείας καὶ θὰ ἔχετε τὸ σχῆμα ποῦ εἶναι καὶ αὐτὸ παραλληλόγραμμον. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ πλευραὶ του (γραμμαὶ) εἶναι πλάγια, αὐτὸ θὰ τὸ λέγωμεν πλάγιον παραλληλόγραμμον.

Σχ. 43

Παρατηροῦντες τὸ νέον σχῆμα, βλέπομεν ὅτι δύο ἀντικρυναὶ γωνίαι του (β καὶ δ) εἶναι ὀξεῖαι καὶ δύο ἀμβλείαι (α καὶ γ). Ἄν μετρήσωμεν με τὸ μοιρογνωμόνιον τὰς ἀντικρυνὰς γωνίας, θὰ ἴδωμεν ὅτι εἶναι ἴσαι καὶ ὄχι ὀρθαί.

Πλάγιον παραλληλόγραμμον λέγεται τὸ τετράπλευρον ποῦ ἔχει τὰς ἀντικρυνὰς πλευρὰς ἴσας καὶ παραλλήλους ἀλλὰ πλαγίαις καὶ τὰς ἀντικρυνὰς γωνίας ἴσας καὶ ὄχι ὀρθὰς.

Σχ. 44

Αἱ μεγαλύτεραι πλευραὶ (αβ καὶ δγ) λέγονται **βάσεις** καὶ ἡ κάθετος αε, ἀπὸ τῆς ἀπέναντι κορυφῆς εἰς τὴν βάσιν, λέγεται **ὑψος**.

Ρόμβος. Ὄταν καὶ αἱ 4 πλευραὶ τοῦ πλάγιου παραλληλογράμμου εἶναι ἴσαι, τότε λέγεται **ρόμβος** (σχ. 44). Ρόμβοι εἶναι τὸ ἐπιγονάτιον τοῦ ἱερέως κ. ἄ. Ὅπως βλέπομεν εἰς τὸ σχῆμα 44, αἱ διαγώνιοι τοῦ ρόμβου εη καὶ θζ τέμνονται καθέτως.

Σύγκρισις ρόμβου με τετράγωνον.

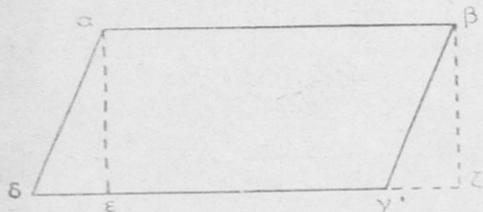
Ὁμοιότητες: Καὶ τὰ δύο ἔχουν τὰς 4 πλευρὰς ἴσας καὶ τὰς ἀπέναντι παραλλήλους.

Διαφοραί : Καί αἱ 4 γωνίαι τοῦ τετραγώνου εἶναι ὀρθαί ἐνῶ τοῦ ρόμβου 2 εἶναι ὀξεῖαι καὶ 2 ἀμβλεῖαι.

ΕΜΒΑΔΟΝ ΠΛΑΓΙΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΓΡΑΜΜΟΥ

Μοῦ ἔχει δοθῆ τὸ πλάγιον παραλληλόγραμμον $\alpha\beta\gamma\delta$ (σχ. 45) καὶ ζητῶ νὰ εὕρω τὸ ἔμβαδόν του.

Ἄπο τὴν κορυφὴν α φέρω κάθετον εἰς τὴν βάσιν $\gamma\delta$ καὶ σχηματίζεται τὸ τρίγωνον $\alpha\delta\epsilon$. Ἐπίσης ἀπὸ τὴν κορυφὴν β φέρω ἄλλην κάθετον εἰς τὴν προέκτασιν τῆς $\delta\gamma$ καὶ σχηματίζεται τρίγωνον $\beta\gamma\zeta$. Ἄν τώρα κόψω τὸ τρίγωνον $\alpha\delta\epsilon$ καὶ τὸ ἐφαρμόσω εἰς τὸ $\beta\gamma\zeta$ θὰ ἰδῶ ὅτι εἶναι ἴσα καὶ τὸ πλάγιον παραλληλόγραμμον ($\alpha\beta\gamma\delta$) ἔγινεν ὀρθογώνιον ($\alpha\beta\zeta\epsilon$). Καὶ τὰ δύο αὐτὰ παραλληλόγραμμα εἶναι ἴσα διότι ἔχουν τὴν ἴδιαν βάσιν

Σχ. 45

(ἀφοῦ $\delta\epsilon = \gamma\zeta$) καὶ τὸ ἴδιον ὕψος. Ὡστε :

Διὰ νὰ εὕρω τὸ ἔμβαδὸν τοῦ πλαγίου παραλληλογράμμου, πολλαπλασιάζω τὸ μῆκος ἐπὶ τὸ ὕψος του.

Ἐμβαδὸν ρόμβου. Σχηματίζομεν ἕνα ρόμβον ἐπάνω εἰς τὸ χαρτὶ καὶ φέρομεν τὰς διαγωνίους. Μὲ τὸν τρόπον τοῦτον ὁ ρόμβος χωρίζεται εἰς 4 τρίγωνα, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχ. 44. Κατόπιν ἀφαιροῦμεν μ' ἕνα ξυραφάκι τὰ 4 τρίγωνα καὶ τοποθετοῦντες αὐτὰ καταλλήλως τὸ ἕν πλησίον τοῦ ἄλλου θὰ γίνῃ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον. Μῆκος τοῦ ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου εἶναι ἡ μία διαγώνιος καὶ ὕψος τοῦ ἡμισυ τῆς ἄλλης. Ἐπομένως:

Διὰ νὰ εὕρω τὸ ἔμβαδὸν τοῦ ρόμβου, πολλαπλασιάζω τὸ μῆκος τῶν δύο διαγωνίων του καὶ διαιρῶ διὰ 2.

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΟΓΚΟΣ ΠΛΑΓΙΟΥ ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΠΙΠΕΔΟΥ

Ἐδῶ ἐργάζομαι ὅπως καὶ εἰς τὸ ὀρθογώνιον παραλληλεπίπεδον: Εὕρισκω τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἔμπροσθινῆς ἔδρας, ἔπειτα τῆς πλαγιῆς καὶ τελευταία τῆς κάτω ἔδρας. Κάθε φορὸν διπλασιάζω τὸ

γινόμενον νὰ ἔχω καὶ τὸ ἔμβαδὸν τῆς ἀντικρυνῆς ἕδρας. Τέλος προσθέτω τὰ τρία γινόμενα καὶ τὸ ὄθροισμα εἶναι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ πλαγίου παραλληλεπίπεδου.

Ἐπειδὴ τὸ πλάγιον παραλληλεπίπεδον ἔχει τὸν ἴδιον ὄγκον μὲ τὸ ὀρθογώνιον ποῦ ἔχει τὰς ἰδίας διαστάσεις, διὰ νὰ εὕρω καὶ τὸν ὄγκον του πολλαπλασιάζω τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος.

Προβλήματα :

34. Σχολικὸς κήπος εἶναι πλάγιον παραλληλόγραμμον μὲ πρόσοψιν 42 μ. καὶ βάθος 12 μ. Τὶ ἔμβαδὸν ἔχει ;

35. Οἰκόπεδον σχήματος πλαγίου παραλληλογράμμου ἔχει ἔμβαδὸν 390 τ.μ. καὶ πρόσοψιν 32,5 μέτρα. Πόσα μέτρα εἶναι τὸ βάθος (ὕψος);

36. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν ἀνθοκήπου σχήματος ρόμβου τοῦ ὁποίου ἡ μία διαγώνιος εἶναι 8 μέτρα καὶ ἡ ἄλλη 6 μέτρα;

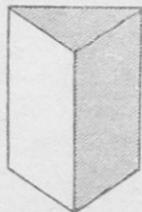
37. Πλάγιον παραλληλεπίπεδον ἔχει διαστάσεις 6 μ., 4 μ. καὶ 3,50 μ. Νὰ εὕρεθῇ α) ἡ ἐπιφάνεια β) ὁ ὄγκος.

38. Ἄλλο πλάγιον παραλληλεπίπεδον ἔχει μῆκος 5 παλάμας πλάτος 3 παλάμας καὶ ὄγκον 37,5 κυβ. παλάμας. Πόσαι παλάμαί εἶναι τὸ ὕψος;

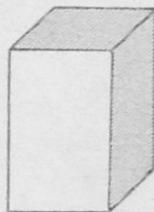
ΠΡΙΣΜΑΤΑ

Παρατηροῦντες τὰ σώματα ποῦ παριστῶνται τὰ σχήματα 46, 47 καὶ 48, βλέπομεν ὅτι ἔχουν τὸς δύο βάσεις ἴσας καὶ παραλλήλους καὶ τὰς ἄλλας ἕδρας των, ποῦ εἶναι γύρω, παραλληλόγραμμα.

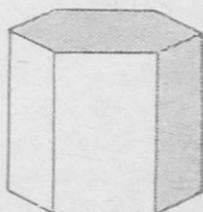
Κάθε πολυέδρον σῶμα ποῦ ἔχει τὰς δύο βάσεις ἴσας καὶ παραλλήλους καὶ τὴν παράπλευρον ἐπιφάνειάν του ἀποτελουμένην ἀπὸ παραλληλόγραμμα, λέγεται πρίσμα.

Τριγωνικόν
Σχ. 46

Τετραγωνικόν
Σχ. 47

Πολυγωνικόν
Σχε. 48

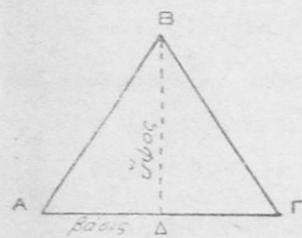
Ἀπὸ τὸ σχῆμα τῆς βάσεως των τὰ πρίσματα λαμβάνουν καὶ τὸ ὄνομα. Οὕτως ἂν ἡ βάση των εἶναι τρίγωνον, λέγονται τριγωνο-

νικά, ἂν εἶναι τετράγωνον (τετράπλευρον) **τετραγωνικά** καὶ ἂν εἶναι πολύγωνον (πεντάγωνον, ἑξάγωνον κλπ.) λέγονται **πολυγωνικά πρίσματα**. Αἱ κρηθῆραι τῶν μελισσῶν ἀποτελοῦνται ἀπὸ ἑξαγωνικά πρίσματα. Ὅταν αἱ ἄκμαι τοῦ πρίσματος εἶναι κάθετοι ἐπὶ τὰς βάσεις, ὅπως εἰς τὰ σχήματα 46, 47 καὶ 48, τότε τὸ πρίσμα λέγεται **ὀρθόν** καὶ ἂν εἶναι πλάγια λέγεται **πλάγιον**. Εἰς τὰ ὀρθὰ πρίσματα τὰ γύρω παραλληλόγραμμα εἶναι ὀρθογώνια. Κάθε ὀρθὸν πρίσμα ποῦ αἱ βάσεις του εἶναι κανονικά πολύγωνα, λέγεται **κανονικὸν πρίσμα**.

ΤΡΙΓΩΝΙΚΟΝ ΠΡΙΣΜΑ

Ἀπὸ τὸ κιβώτιον τῶν γεωμετρικῶν σωμάτων τοῦ σχολείου λαμβάνομεν τὸ τριγωνικὸν πρίσμα καὶ τὸ παρατηροῦμεν μὲ προσοχήν. Ἄν δὲν ἔχη τὸ σχολεῖον γεωμετρικά σώματα, παρατηροῦμεν τὸν πολυέλαιον τῆς ἐκκλησίας καὶ βλέπομεν νὰ κρέμονται πολλὰ τριγωνικά πρίσματα διότι ἔχουν τὴν ἰδιότητα ν' ἀναλύουν τὸ ἥλιακόν φῶς εἰς τὰ ἑπτὰ χρώματά του.

Παρατηροῦντες τὸ τριγωνικὸν πρίσμα (σχ. 46) βλέπομεν ὅτι αἱ δύο βάσεις εἶναι τρίγωνα ἴσα καὶ παράλληλα καὶ ἡ παράπλευρος ἐπιφάνεια ἀποτελεῖται ἀπὸ 3 παραλληλόγραμμα. Ἦτοι ἔχει ἐν ὄλῳ 5 ἕδρας, 9 ἄκμας καὶ 6 κορυφάς.

Σχ. 49

Τρίγωνον. (σχ. 49) λέγομεν τὸ ἐπίπεδον ποῦ ἔχει 3 πλευρὰς καὶ 3 γωνίας. Μία ἀπὸ τὰς πλευρὰς τοῦ τριγώνου, ἡ ΑΓ, εἶναι ἡ βάση του καὶ ἡ κάθετος ΒΔ, ἀπὸ τὴν ἀπέναντι κορυφῆν εἰς τὴν βάση, εἶναι τὸ ὕψος.

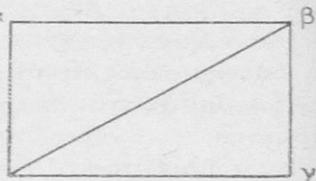
ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΕΜΒΑΔΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΓΩΝΟΥ

Πάρτετε ἓνα φύλλον χαρτί καὶ κάνετε το νὰ γίνῃ **ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον** (σχ. 50). Κατόπιν τσακίσετε τὸ φύλλον ἐπάνω εἰς τὴν διαγώνιον βδ καὶ τότε τὸ παραλληλόγραμμον χωρίζεται εἰς δύο τρίγωνα, τὸ αβδ καὶ βγδ. Τὰ τρίγωνα αὐτὰ χωρίσατέ τα μ' ἓνα ξυραφάκι, βάλετε τὸ ἓνα ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι εἶναι ἴσα. Ἄρα ἔχουν τὸ ἴδιον ἐμβαδόν. Ἄλλὰ καὶ πρέπει νὰ εἶναι

Ίσα, διότι αὐτὴ βάσεις των καὶ τὸ ὕψος εἶναι ἀπέναντι πλευραὶ τοῦ παραλληλογράμμου. Ἦτοι $\alpha\beta = \delta\gamma$ καὶ $\alpha\delta = \beta\gamma$.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ τρίγωνον εἶναι αὐτὸ ἡμισυ τοῦ παραλληλογράμμου, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἴδιαν βάσιν καὶ τὸ ἴδιον ὕψος, ἔπεται ὅτι :

Τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τριγώνου εὐρίσκειται ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸ δ μῆκος τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ γινόμενον διαιρεθῆ διὰ 2.

Σχ. 50

Τύπος: Ἐμβαδὸν τριγώνου = $\left(\frac{\beta \times \upsilon}{2}\right)$

Ἄν π.χ. ἡ βάση τοῦ τριγώνου ΑΒΓ (σχ. 49) εἶναι 5 δάκτυλοι, καὶ τὸ ὕψος 4 δάκτυλοι, ἔμβαδὸν: $\frac{\beta \times \upsilon}{2} = \frac{5 \times 4}{2} = 10$ τ. δ.

Ἀσκήσεις: 1. Σχηματίσετε τρίγωνα εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ σχολείου σας, μετρήσατε τὴν βάση καὶ τὸ ὕψος καὶ νὰ εὑρετε τὸ ἔμβαδὸν των.

2. Τμῆμα σχολικοῦ κήπου εἶναι τρίγωνον μὲ βάση 14,50 μ. καὶ ὕψος 8 μ. Τί ἔμβαδὸν ἔχει;

3. Τὸ ἔμβαδὸν ἑνὸς τριγώνου εἶναι 40 τ. μ. καὶ ἡ βάση 10 μέτρα. Πόσον εἶναι τὸ ὕψος του;

4. Τὸ σχεδιάγραμμα χωραφιοῦ σχήματος ὀρθογωνίου τριγώνου ἔγινε ὑπὸ κλίμακα $\frac{1}{400}$. Αἱ πλευραὶ τῆς ὀρθῆς γωνίας τοῦ σχεδιαγράμματος εἶναι 0,125 μ. καὶ 0,10 μ. Πόση εἶναι ἡ ἔκτασις τοῦ χωραφιοῦ;

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΙ ΤΡΙΓΩΝΙΚΟΥ ΠΡΙΣΜΑΤΟΣ

Πρόβλημα 1ον. Ὑποθέτομεν ὅτι τὸ τρ. πρίσμα ΑΒΓΔΕΖ (σχ. 51) ἔχει τὰς πλευρὰς τῆς βάσεως ΕΔΖ: 4 δακτύλ., 6 δ. καὶ 8 δ. Τὸ ὕψος ΔΗ τῆς βάσεως εἶναι 5,8 δ. καὶ τὸ ὕψος ΒΔ τοῦ πρίσματος 20 δ. Πόση θὰ εἶναι ἡ ἐπιφάνεια τοῦ πρίσματος;

Λύσις: α') Ἐμβ. κάτω βάσεως ΕΔΖ: $\frac{4 \times 5,8}{2} = \frac{23,2}{2} = 11,6$ τ. δ.

β') Ἐμβ. καὶ τῶν δύο βάσεων $11,6 \times 2 = 23,2$ τετρ. δάκτυλοι.

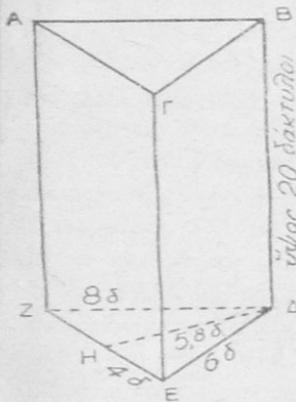
γ') Ἐμβ. παραπλεύρου ἐπιφανείας: περίμετρος βάσεως ΕΔΓ ἐπὶ ὕψος. Ἦτοι: $(4 + 6 + 8) \times 20 = 360$ τετρ. δάκτυλοι.

Καὶ δ') Ἐπιφάνεια τριγων. πρίσματος: ἔμβ. 2 βάσεων 23,2 τ. δ. + ἔμβαδ. παράπλ. ἐπιφ. 360 τ. δ. = 383,2 τετραγ. δάκτυλοι.

Ωστε:

Διὰ νὰ εὑρωμεν τὸ ἔμβαδὸν ἐπιφανείας τριγ. πρίσματος, εὐρίσκομεν πρῶτον τὸ ἔμβαδὸν τῶν δύο βάσεων, ἔπειτα τῆς παραπλευροῦ ἐπιφανείας καὶ προσθέτομεν.

2. Τί ἐπιφάνεια ἔχει ἄλλον τριγωνικὸν πρίσμα ὅταν ἔχη πλευρὰς βάσεως 10 παλάμας, 8 παλάμας καὶ 7 παλάμας, ὕψος βάσεως 6 παλάμας καὶ ἀπόστασιν τῶν δύο βάσεων (ὕψος πρίσματος) 25 παλάμας;

Σχ. 51

Σημ. Ὅταν ἔχωμεν νὰ λύσωμεν ἓν γεωμετρικὸν πρόβλημα, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ σχεδιάζωμεν τὸ σχῆμα τοῦ γεωμετρικοῦ σώματος εἰς τὸ τετράδιον, ὅπως ἔγινεν εἰς τὸ ἀνωτέρω πρόβλημα. Κατόπιν νὰ γράψωμεν μὲ προσοχὴν, ἐπάνω εἰς τὸ σχῆμα τὰς διαστάσεις ποὺ μᾶς δίδει τὸ πρόβλημα καὶ τότε μόνον νὰ ἐπιχειροῦμεν νὰ τὸ λύσωμεν. Ἄν δὲν γίνῃ αὐτὸ θὰ δυσκολευθῶμεν νὰ τὸ λύσωμεν διότι εἶναι δύσκολον νὰ κρατῶμεν εἰς τὸν νοῦν μας τὸ σχέδιον καὶ νὰ ἐργαζώμεθα συγχρόνως.

ΟΓΚΟΣ ΟΡΘΟΥ ΤΡΙΓΩΝ. ΠΡΙΣΜΑΤΟΣ

Πρόβλημα 1. Ἔχομεν τὸ τριγωνικὸν πρίσμα τοῦ σχήματος 51 καὶ θέλομεν νὰ εὑρωμεν τὸν ὄγκον του.

Λύσις: α) Εὐρίσκομεν πρῶτον τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως ΕΔΖ τὸ ὁποῖον εἶναι $\frac{4 \times 5}{2} = 10$ τ. δ.

β) Πολλαπλασιάζομεν κατόπιν τὸ 10 τ. δ. ἐπὶ τὸ ὕψος 20 δ. καὶ εὐρίσκομεν ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ τριγωνικοῦ πρίσματος εἶναι 200 κυβικοὶ δάκτυλοι. Ὡστε:

Διὰ νὰ εὑρωμεν τὸν ὄγκον ὀρθοῦ τριγωνικοῦ πρίσματος, πολλαπλασιάζομεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος.

2. Τριγωνικὸν πρίσμα ἔχει τὴν μίαν πλευρὰν βάσεως 5 παλ. καὶ τὴν κάθετον ἐπ' αὐτὴν (ὕψος) 4 παλάμας. Τὸ ὕψος τοῦ πρίσματος εἶναι 15 παλάμας. Πόσαι κυβ. παλ. εἶναι ὁ ὄγκος;

ΕΜΒΑΔΟΝ ΠΟΛΥΓΩΝΟΥ

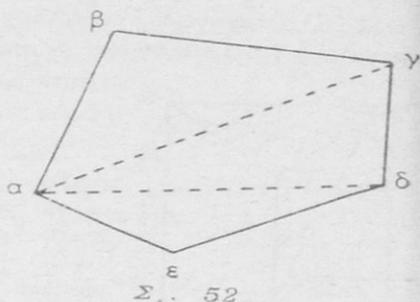
Ἔχω τὸ πολὺγώνου αβγδε (σχ. 52) καὶ θέλω νὰ εὔρω τὸ ἔμβαδόν του.

Ἀπὸ τὴν κορυφὴν α φέρω τὸς διαγωνίους (αγ καὶ αδ) καὶ τὸ πολὺγώνου χωρίζεται εἰς τρία τρίγωνα (αβγ, αγδ καὶ αδε). Εὐρίσκω κατόπιν τὸ ἔμβαδόν ἑκάστου τριγώνου, προσθέτω καὶ ἔχω τὸ ἔμβαδόν τοῦ πολυγώνου.

Ὡστε:

Διὰ νὰ εὔρω τὸ ἔμβαδόν τοῦ πολυγώνου, τὸ χωρίζω εἰς τρίγωνα, εὐρίσκω τὰ ἔμβαδά των καὶ προσθέτω.

— Σχηματίζετε πολὺγωνα εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου καὶ νὰ εὔρητε τὸ ἔμβαδόν των, ὅπως ἐμάθαμε.

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝ ΤΟΝ ΟΓΚΟΝ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΠΡΙΣΜΑΤΩΝ

Ὅπως τοῦ τριγωνικοῦ οὕτω καὶ οἰουδήποτε ἄλλου πρίσματος (τετραγωνικοῦ καὶ πολυγωνικοῦ), ὁ ὄγκος εὐρίσκεται ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸ ἔμβαδόν τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος.

Ἄν π. χ. ἓν τετραγωνικὸν πρίσμα ἔχει ἔμβαδόν βάσεως 20 τ. παλ. καὶ ὕψος 5 παλάμας, ὄγκος $20 \times 5 = 100$ κυβ. παλάμα.

Προβλήματα :

39. Οἰκόπεδον σχήματος τριγώνου μετὰ βᾶσιν 40 μέτρα καὶ ὕψος 24 μέτρα, ἐπωλήθη πρὸς 140 δραχ. τὸ τετραγωνικὸν μέτρον. Πόσον στοιχίζει;

40. Γό ἔμβαδόν τῆς βάσεως τριγ. πρίσματος εἶναι 120 τ. δ. καὶ τὸ ὕψος 25 δάκτυλοι. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος;

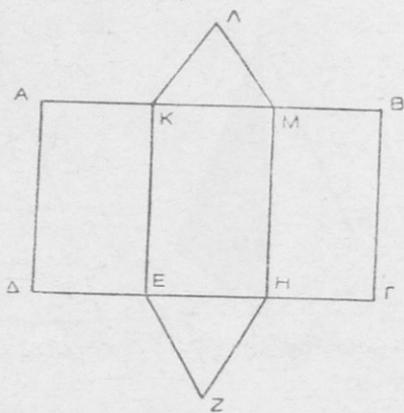
41. Ἄλλο τριγωνικὸν πρίσμα ἔχει μῆκος πλευρῶν βάσεως 25 δακτύλους, 32 δ. καὶ 36 δ. Τὸ ὕψος τῆς βάσεως ποῦ ἀντιστοιχεῖ εἰς τὴν πλευρὰν 32 δ. εἶναι 24,4 δ. καὶ ἡ ἀπόστασις τῶν δύο βάσεων (ὕψος τοῦ πρίσματος) 60 δάκτυλοι: Νὰ εὔρεθῇ α') ἡ ἐπιφάνεια, β') ὁ ὄγκος.

42. Ὁ κῆπος ἑνὸς σχολείου εἶναι πολὺγώνου τὸ ὁποῖον ἐχωρί-

ση εις τρία τρίγωνα. Το α' τρίγωνον ἔχει βάσιν 10 μ. καὶ ὕψος 14,2 μ. Το β' βάσιν 23, 5 μ. καὶ ὕψος 19,4 μ. καὶ τὸ γ' τρίγωνον βάσιν 16,8 καὶ ὕψος 17,6 μέτρα. Ἐμπορεῖτε νὰ εὑρετε πόσα τ. μ. εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τοῦ πολυγώνου;

ΑΝΑΠΤΥΓΜΑ ΟΡΘΟΥ ΤΡΙΓΩΝΙΚΟΥ ΠΡΙΣΜΑΤΟΣ

Γράφω ἔπάνω εἰς τὸ χαρτόνι τὴν εὐθείαν AB (σχ. 53), ἣ ὁποία εἶναι ἴση μὲ τὴν περίμετρον τῆς βάσεως τοῦ τριγωνικοῦ πρίσματος ποὺ θέλω νὰ κάμω. Γράφω καὶ τὴν ΔΓ, παράλληλον τῆς AB, ἐνώνω τ' ἄκρα τῶν δύο εὐθειῶν καὶ σχηματίζεται τὸ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον ABΓΔ. Μῆκος του εἶναι ἡ περίμετρος τῆς βάσεως τοῦ τριγ. πρίσματος καὶ πλάτος τὸ ὕψος του. Κατόπιν διαιρῶ τὸ παραλληλόγραμμον εἰς τρία μέρη καὶ σχηματίζονται αἱ τρεῖς ἔδραι τῆς παραπλευροῦ ἐπιφανείας. Εἰς τὸ ἔπάνω καὶ εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς μεσαίας ἔδρας (ΕΚΜΗ) σχεδιάζω τὰ τρίγωνα ΚΛΜ καὶ ΕΖΗ ὥστε αἱ δύο ἄλλαι πλευραὶ των νὰ εἶναι ἴσαι μὲ τὴν ΚΜ καὶ τὴν ΕΗ. Οὕτω θὰ ἔχω ἔμπροσθέν μου τὸ ἀνάπτυγμα τοῦ ὀρθοῦ τριγωνικοῦ πρίσματος, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα 53.

σχ 53

Τέλος χαράσσω τὰς γραμμάς τοῦ ἀναπτύγματος ἐλαφρὰ μὲ ξυραφάκι διπλώνω τὰς ἔδρας, κολλῶ τὰς κόψεις μὲ ταινίας χαρτιοῦ καὶ τὸ τριγωνικὸν πρίσμα εἶναι ἔτοιμον. Ἐάν θέλω νὰ βάλω ταινίας, ἀφήνω περιθώρια ὅπως ἔκαμα εἰς τὸν κύβον καὶ τὰ κολλῶ ἀπὸ τὸ μέσα μέρος νὰ μὴ φαίνωνται.

ΠΥΡΑΜΙΔΕΣ

Ἀπὸ τὸ κιβώτιον γεωμετρικῶν σωμάτων ξεχωρίζομεν τὰ παρακάτω σώματα. Αὐτὰ θὰ τὰ λέγωμεν **πυραμίδας** (σχ. 54).

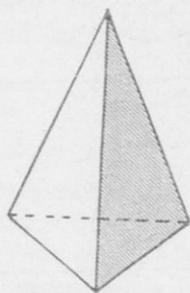
Σχῆμα πυραμίδος ἔχουν αἱ στέγαι τῶν οἰκιῶν, πολλὰ μνημεῖα, αἱ ἀναμνηστικαὶ στῆλαι κ. ἄ.

Ὅπως βλέπομεν, αἱ πυραμίδες ἔχουν μίαν μόνον βόσιν (τριγώνου, τετράγωνου, πολύγωνου) καὶ αἱ παράπλευροι ἔδραι τῶν εἶναι τρίγωνα τὰ ὅποια τελειώνουν εἰς ἓν σημεῖον, ἀπέναντι ἀπὸ τὴν βόσιν. Τὸ σημεῖον αὐτὸ λέγεται **κορυφή τῆς πυραμίδος**. Ὡστε:

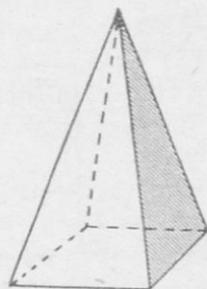
Πυραμὶς λέγεται τὸ στερεὸν ποὺ ἔχει μίαν βόσιν καὶ αἱ παράπλευροι ἔδραι εἶναι τρίγωνα ποὺ τελειώνουν εἰς τὴν κορυφήν, κειμένην ἀπέναντι τῆς βάσεως.

Ἡ κάθετος ἀπὸ τὴν κορυφήν ἐπὶ τὴν βόσιν, εἶναι τὸ ὕψος τῆς πυραμίδος.

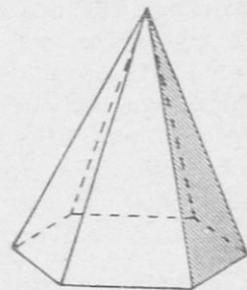
Καὶ αἱ πυραμίδες, ὅπως τὰ πρίσματα, ἀπὸ τὸ σχῆμα τῆς βάσεως εἶναι **τριγωνικαὶ, τετραγωνικαὶ καὶ πολυγωνικαὶ**.

Τριγωνική

Τετραγωνική

Πολυγωνική

Σχ. 54

Σημ. Τὸ ὄνομα πυραμὶς ἐλήφθη ἀπὸ τὴν λέξιν *πῦρ* (= φωτιά). Οἱ ἀρχαῖοι Αἰγύπτιοι, οἱ ὅποιοι ἦσαν πυρολάτραι καὶ ἐλάτρευον τὸν Ὁσίριν, Θεὸν τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς φωτιᾶς, ἐπίστευον ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν πεθαμένων ἐπήγαγον εἰς αὐτόν. Διὰ τοῦτο εἰς τὰ μνήματα ἔδιδον τὸ σχῆμα πυραμίδος ποὺ ὁμοιάζει μὲ φλόγα. Πυραμίδες ὑπάρχουν πολλαὶ σήμερον εἰς τὴν Αἴγυπτον. Σπουδαιότεραι εἶναι τρεῖς εἰς τὰ Ν.Δ. καὶ πλησίον τοῦ Καΐρου — **οἱ πυραμίδες τῆς Γίζης** — ὅλαι τετραγωνικαὶ ἀπὸ ὀγκολίθους καὶ ἐχρησίσμευον ὡς τάφοι τῶν βασιλέων. Ἡ μεσαία, τοῦ Χέοπος, ἔχει πλευρὰν τετραγωνικῆς βάσεως 227 μέτρα, ὕψος 138 μέτρα καὶ ἀκμὴν 217 μέτρα.

ΤΡΙΓΩΝΙΚΗ ΠΥΡΑΜΙΣ

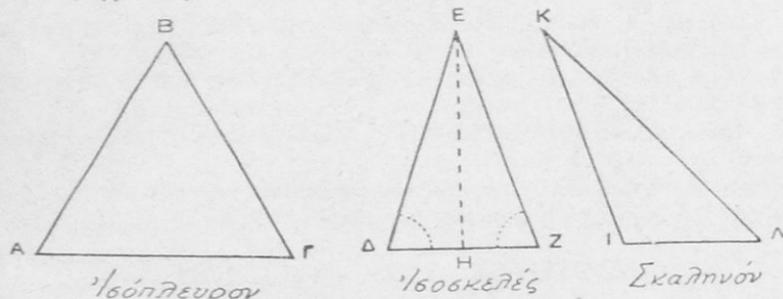
Ἡ τριγωνική πυραμὶς (σχ. 54) ἀποτελεῖται ἀπὸ 4 τρίγωνα (1 εἶναι ἡ βᾶσις καὶ 3 ἡ παράπλευρος ἐπιφάνεια), 6 ἄκμᾶς (3 ὀριζόντιοι γύρω εἰς τὴν βᾶσιν καὶ 3 πλάγια) καὶ 12 ἐπιπέδους γωνίας (ἀνὰ 3 εἰς ἑκάστην ἔδραν). Ὡστε :

Τριγωνική πυραμὶς εἶναι τὸ στερεὸν τὸ ὁποῖον ἔχει βᾶσιν τρίγωνον καὶ αἱ τρεῖς παράπλευροι ἔδραι του εἶναι καὶ αὐταὶ τρίγωνα.

ΕΙΔΗ ΤΡΙΓΩΝΩΝ

Α'. Ἀπὸ τὰς πλευρὰς των τὰ τρίγωνα εἶναι τριῶν εἰδῶν :

1. Ἰσοπλευρα, ὅταν ἔχουν καὶ τὰς τρεῖς πλευρὰς ἴσας, ὅπως τὸ ΑΒΓ (σχ. 55).

Σχ. 55

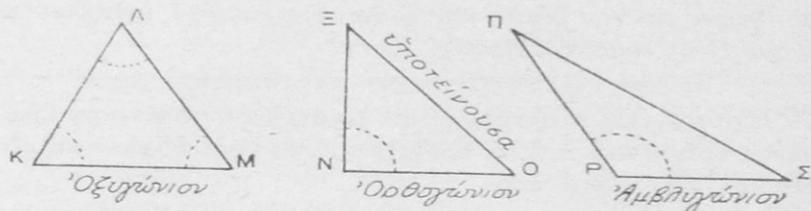
2. Ἰσοσκελῆ, ὅταν ἔχουν τὰς δύο πλευρὰς (σκέλη) ἴσας. Οὕτω τὸ τρίγωνον ΔΕΖ εἶναι ἰσοσκελές διότι $ΔΕ = ΕΖ$.

3. Σκαληνά, ὅταν καὶ αἱ τρεῖς πλευραὶ εἶναι ἄνισοι, ὅπως εἰς τὸ ΙΚΛ.

Β'. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸς γωνίας των εἶναι τριῶν εἰδῶν, ἦτοι :

1. Ὄξυγώνια, ὅταν καὶ αἱ τρεῖς γωνίαι εἶναι ὀξείαι, ὅπως εἰς τὸ ΚΛΜ (σχ. 56). Εἰς τὰ ὀξυγώνια τρίγωνα ὡς βᾶσις λαμβάνεται ὁποιαδήποτε πλευρὰ. Ἄν εἶναι ὁμως ἰσοσκελῆ, ὡς βᾶσις λαμβάνεται ἡ πλευρὰ πού δὲν εἶναι ἴση, ὅπως ἡ ΔΖ τοῦ τριγώνου ΔΕΖ (σχ. 55).

2. **Όρθογώνια**, όταν ή μία γωνία των είναι όρθή, όπως εις τὸ ΕΝΟ. Εἰς τὰ όρθογώνια ή μία πλευρά τῆς όρθῆς γωνίας, ή ΝΟ, είναι ή βάσις και ή ἄλλη, ή ΕΝ, είναι τὸ ὕψος. Η με-

Σχ. 56

γαλύτερα πλευρά ΕΟ ή όποία είναι ἀπέναντι ἀπό τήν όρθήν γωνίαν, λέγεται ὑποτείνουσα.

3. **Ἀμβλυγώνια**, όταν ή μία γωνία είναι άμβλεία, όπως τὸ ΠΡΣ (σχ. 56).

Ἀσκήσεις: 1. Ἐάν τὸ ἰσοπλευρὸν τρίγωνον ΑΒΓ (σχ. 55) ἔχη μήκος μῆς πλευρᾶς 4 δακτύλους, πόση είναι ή περίμετρος τοῦ τριγώνου;

2. Ἐάν ή βάσις τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου ΔΕΖ (σχ. 55) είναι 5 δάκτυλοι και τὸ ἔν σῆλος, τὸ ΕΖ, 8 δάκτυλοι, πόση είναι ή περίμετρος;

3. Ἰσοσκελές τρίγωνον ἔχει βάσιν 12 μ. και ὕψος 18,60 μέτρα. Πόσα τετραγωνικά μέτρα είναι τὸ ἐμβαδόν του;

Ἐάν τὸ όρθογώνιον ΝΕΟ (σχ. 55) εἶχε τήν μίαν κάθετον 16 παλάμας και τήν ἄλλην 18 παλάμας, πόσον θά ἦτο τὸ ἐμβαδόν του;

ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΤΡΙΓΩΝΩΝ

1. Ἀφοῦ ἐκάστη πλευρά τοῦ τριγώνου είναι εὐθεῖα ἔπεται ότι είναι μικρότερα ἀπό τὸ ἄθροισμα τῶν δύο ἄλλων, αἱ όποῖαι ἀποτελοῦν μαζί τεθλασμένην γραμμήν.

2. Ἐκάστου τριγώνου ή μεγαλύτερα πλευρά είναι ἀπέναντι ἀπό τήν μεγαλύτεραν γωνίαν και ή μικρότερα πλευρά είναι ἀπέναντι ἀπό τήν μικρότεραν γωνίαν. Κοιτάξτε τὰ τρίγωνα τοῦ σχήματος 56.

Τὸ ἄθροισμα και τῶν τριῶν γωνιῶν παντός τριγώνου ἰσοῦται με δύο όρθᾶς γωνίας. Διότι, ἔάν κόψωμεν τὰς τρεῖς γωνίας τοῦ τριγώνου και τὰς θέσωμεν τήν μίαν πλησίον τῆς ἄλλης, βλέπομεν ότι και αἱ τρεῖς ἔχουν ἄθροισμα 180°, ἦτοι 2 όρθῶν.

4. Μετρῶ με τὸ μοιρογνωμόνιον τὰς γωνίας Δ και Ζ τοῦ ἰσο-

σκελοῦς τριγώνου ΔΕΖ (σχ. 55) καὶ βλέπω ὅτι εἶναι ἴσαι. Κατόπιν ἀπὸ τὴν κορυφὴν Ε φέρω τὴν κάθετον ΕΗ καὶ μετρῶ μὲ τὸ ὑποδεκάμετρον τὰ τμήματα ΔΗ καὶ ΗΖ τῆς βάσεως. Βλέπω ὅτι καὶ αὐτὰ εἶναι ἴσα. Τέλος μετρῶ καὶ τὰς γωνίας ΔΕΗ καὶ ΗΕΖ καὶ βλέπω ὅτι καὶ αὐταὶ εἶναι ἴσαι. Ἀπ' τ' ἀνωτέρω βγαίνουν αὐτὰ τὰ συμπεράσματα :

α') Ὅτι αἱ παρὰ τὴν βάσιν γωνίαι τοῦ ἰσοσκελοῦς τριγώνου εἶναι ἴσαι καί,

β') Ὅτι ἡ κάθετος ἀπὸ τὴν ἀπέναντι κορυφὴν εἰς τὴν βάσιν χωρίζει τὴν βάσιν καὶ τὴν γωνίαν τῆς κορυφῆς εἰς δύο ἴσα μέρη.

Ἀσκήσεις : 1. Ἐν ἑνὶ τριγώνῳ ἔχη τὴν μίαν γωνίαν 80° καὶ τὴν ἄλλην 50° , πόσων μοιρῶν θὰ εἶναι ἡ τρίτη γωνία;

2. Ὑπάρχει τριγώνον τὸ ὁποῖον ἔχει γωνίας 68° , 65° καὶ 40° ;

3. Ἐν ἑνὶ τριγώνῳ εἴη ἡ μία γωνία $\frac{2}{3}$ τῆς ὀρθῆς καὶ ἡ ἄλλη $\frac{1}{3}$ τῆς ὀρθῆς, τί μέρος τῆς ὀρθῆς εἶναι ἡ τρίτη γωνία;

4. Πόσων μοιρῶν εἶναι ἐκάστη γωνία ἰσοπλευροῦ τριγώνου καὶ διατί;

5. Ἐν τῷ ἰσοσκελεῖ τριγώνῳ ΔΕΣ (σχ. 55) ἔχη τὴν γωνίαν Δ 75° , πόσων μοιρῶν εἶναι ἡ γωνία Ζ καὶ πόσων ἡ γωνία Ε;

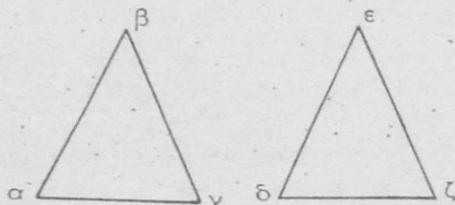
6. Ὅταν ἡ ἀπέναντι τὴν βάσεως γωνία ἰσοσκελοῦς τριγώνου εἶναι 22° , πόσων μοιρῶν εἶναι ἐκάστη ἀπὸ τὰς δύο ἄλλας γωνίας;

ΠΟΤΕ ΔΥΟ ΤΡΙΓΩΝΑ ΕΙΝΑΙ ΙΣΑ

1. Εἰς φύλλον χάρτου γράφω δύο τρίγωνα, τὰ ὅποια νὰ ἔχουν τὰς πλευρὰς μίαν πρὸς μίαν ἴσας καὶ τὰς γωνίας ἴσας. Κατόπιν

ἀφαιρῶ τὰ τρίγωνα ἀπὸ τὸ χαρτί καὶ τὰ βάζω τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου ὥστε νὰ ἐφαρμόσουν αἱ ἴσαι πλευραὶ των. Τί παρατηρῶ;

2. Γράφω τὰ τρίγωνα αβγ καὶ δεζ (σχ. 57) ὥστε $\alpha\beta = \delta\epsilon$, $\beta\gamma = \epsilon\zeta$ καὶ ἡ γωνία β ἴση μὲ τὴν γωνίαν ε. Κατόπιν μετρῶ καὶ τὰς πλευρὰς αγ καὶ δζ. Τί παρατηρῶ;

Σχ. 57

3. Γράφω δύο ἀκόμη τρίγωνα ὥστε νὰ ἔχουν μίαν πλευρὰν ἴσην (π.χ. 8 δακτύλους καὶ τὰς γωνίας πού εἶναι εἰς τὰ ἄκρα τῆς, ἴσας. Ἐπειτα μετρῶ τὰς ἄλλας δύο πλευρὰς τῶν τριγώνων. Τί παρατηρῶ;

3. Γράφω δύο ἀκόμη τρίγωνα ὥστε νὰ ἔχουν μίαν πλευρὰν ἴσην (π.χ. 8 δακτύλους καὶ τὰς γωνίας πού εἶναι εἰς τὰ ἄκρα τῆς, ἴσας. Ἐπειτα μετρῶ τὰς ἄλλας δύο πλευρὰς τῶν τριγώνων. Τί παρατηρῶ;

- Ἀπὸ τὰς ὡς ἄνω ἐργασίας εὐρίσκω ὅτι δύο τρίγωνα εἶναι ἴσα:
- α) Ὄταν ἔχουν τὰς τρεῖς πλευρὰς καὶ τὰς τρεῖς γωνίας ἴσας.
- β) Ὄταν ἔχουν δύο πλευρὰς ἴσας καὶ τὰς μεταξύ αὐτῶν σχηματιζομένης γωνίας ἴσας. Καὶ
- γ) Ὄταν ἔχουν μίαν πλευρὰν ἴσην καὶ τὰς παρ' αὐτὴν γωνίας ἴσας.

Ἀσκήσεις: 1. Νὰ σχηματίσῃς τρίγωνον τοῦ ὁποῦ αἱ δύο πλευραὶ νὰ εἶναι 10 δάκτυλοι, 12 δάκτυλοι καὶ ἡ μεταξύ τῶν πλευρῶν τούτων γωνία 80° .

2. Σχηματίσῃτε ἄλλο τρίγωνον τοῦ ὁποῦ μία πλευρὰ νὰ εἶναι 5 δάκτυλοι καὶ αἱ γωνίαι τοῦ εἶναι εἰς τὰ ἄκρα τῆς 52° καὶ 68° .

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΚΑΝΟΝΙΚΗΣ ΤΡΙΓΩΝΙΚΗΣ ΠΥΡΑΜΙΔΟΣ

Ἡ τριγωνικὴ πυραμὶς λέγεται κανονικὴ ὅταν ἡ βάση τῆς εἶναι ἰσοπλευρον τρίγωνον καὶ αἱ παράπλευροι ἑδραὶ ἰσοσκελεῖ τρίγωνα. Τὰ ἰσοσκελεῖ τρίγωνα εἶναι ὅλα ἴσα διότι ἔχουν τὴν ἴδιαν βάσιν καὶ τὸ ἴδιον ὕψος.

Παράδειγμα. Κανονικὴ πυραμὶς ἔχει τὴν μίαν πλευρὰν βάσεως 4 παλ., ὕψος βάσεως 3,4 παλ. καὶ ὕψος μιᾶς παραπλεύρου ἑδρας 10 παλάμας. Τί ἔμβαδὸν ἔχει ἡ ἐπιφάνειά τῆς;

Σημ. Ὁ διδάσκων δύναται νὰ ἐξηγήσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς του ὅτι τὸ ὕψος ἰσοπλεύρου τριγώνου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ μῆκος τῶν πλευρῶν του. Τοῦτο ἔχοντες ὅπ' ὄψει μας εἰς τὸ πρόβλημα ἐθέσαμεν 3,4 παλάμας.

Λύσις α') Ἐμβ. παραπλ. ἑδρας: $\frac{4 \times 10}{2} = \frac{40}{2} = 20$ τ.π.

β') Ἐμβ. καὶ τῶν τριῶν παραπλ. ἑδρῶν $20 \times 3 = 60$ τ.π.

γ') Ἐμβ. βάσεως: $\frac{4 \times 3,4}{3} = \frac{13,6}{2} = 6,8$ τ. παλάμαι. Καὶ

δ') Ἐπιφάνεια ὅλης τῆς πυραμίδος $60 + 6,8 = 66,8$ τ.π.

Ἔστω:

Διὰ νὰ εὕρω τὴν ἐπιφάνειαν κανονικῆς τριγωνικῆς πυραμίδος, εὐρίσκω πρῶτον τὸ ἔμβαδὸν μιᾶς παραπλεύρου ἑδρας καὶ τὸ τριπλασιάζω νὰ ἔχω τὸ ἔμβαδὸν ὅλης τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας. Ἐπειτα εὐρίσκω τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως καὶ προσθέτω.

Σημ. Ἄν ἡ πυραμὶς δὲν εἶναι κανονικὴ, εὐρίσκω τὸ ἔμβαδὸν ἐκάστου τριγώνου χωριστὰ καὶ προσθέτω.

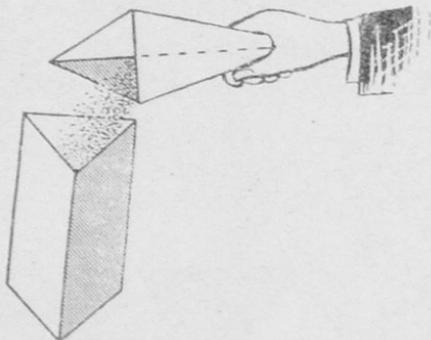
Προβλήματα

43. Τριγωνικὴ πυραμὶς κανονικὴ ἔχει πλευρὰν βάσεως 1,20 μ., ὕψος βάσεως 1,02 μ. καὶ ὕψος παραπλευρῶν ἐδρῶν 2 μέτρα. Πόσα τετραγωνικὰ μέτρα εἶναι ἡ ἐπιφάνεια;

44. Τρίτη τριγωνικὴ πυραμὶς κανονικὴ ἔχει περίμετρον βάσεως 6,60 μ., ὕψος βάσεως 1,87 μ. καὶ ὕψος παραπλευρῶν ἐδρῶν 4,50 μ. Τί ἐπιφάνειαν ἔχει;

ΟΓΚΟΣ ΤΡΙΓΩΝΙΚΗΣ ΠΥΡΑΜΙΔΟΣ

Ἄπο χαρτόνι κατασκευάζω μίαν τριγωνικὴν πυραμίδα καὶ κατόπιν ἓν τριγωνικὸν πρίσμα ὥστε καὶ τὰ δύο σώματα νὰ ἔχουν τὴν ἴδιαν βάσιν καὶ τὸ ἴδιον ὕψος (σχ. 58). Γεμίζω τὴν πυραμίδα μὲ ἄμμον καὶ τὴν ἀδειάζω εἰς τὸ πρίσμα. Ἄμα αὐτὸ γίνῃ τρεῖς φορές τὸ πρίσμα γεμίζει.

Σχ. 58

Ἄπο τὸ παράδειγμα τοῦτο βλέπω ὅτι ἡ πυραμὶς χωρεῖ τὸ τρίτον ἀπ' ὅ,τι χωρεῖ τὸ πρίσμα τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἴδιαν βάσιν καὶ τὸ ἴδιον ὕψος. Ἄν π.χ. μία τριγωνικὴ πυραμὶς ἔχει ἔμβαδὸν βάσεως 20 τ. δ. καὶ ὕψος 15 δ. ὁ ὄγκος θὰ εἶναι $(20 \times 15) : 3 = 100$ κ.δ. Ὄστε:

Διὰ νὰ εὔρω τὸν ὄγκον τριγωνικῆς πυραμίδος πολλαπλασιάζω τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ γινόμενον διαιρῶ διὰ 3.

Σημ. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εὐρίσκεται ὁ ὄγκος τῆς τετραγωνικῆς καὶ πολυγωνικῆς πυραμίδος.

Προβλήματα

45. Τὸ ἔμβαδὸν βάσεως τριγωνικῆς πυραμίδος εἶναι 12 τετραγωνικὰ παλάμαι καὶ τὸ ὕψος 20 παλάμαι. Τί ὄγκον ἔχει;

$$\text{Ὅγκος: } \frac{\text{ἐμβ. } \beta \times \upsilon}{3} = \frac{12 \times 20}{3} = ;$$

46. Τριγωνική πυραμίδα έχει βάση ορθογώνιον τρίγωνον με την μίαν κάθετον πλευράν 1,20 μ., την άλλην 1,50 μ. και ὕψος αὐτῆς 4 μ. Πόσα κυβικά μέτρα εἶναι ὁ ὄγκος τῆς;

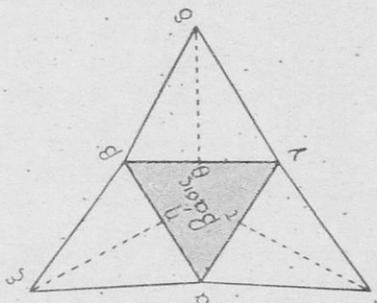
47. Ἐπάνω εἰς ἀναμνηστικὴν στήλην εἶναι τετραγωνικὴ πυραμίδα μαρμαρίνη με περίμετρον βάσεως 2 μ. καὶ ὕψος πυραμίδος 1,50 μ. Νὰ εὐρεθῆ: α') Ὁ ὄγκος τῆς πυραμίδος καὶ β') τὸ βάρος τῆς. (Εἰδικὸν βάρος μαρμάρου 2,7).

48. Πυραμίδα ἔχει ἔμβαδὸν βάσεως $1\frac{1}{2}$ τ.μ. καὶ ὄγκον $2\frac{1}{2}$ κ. μ. Πόσον εἶναι τὸ ὕψος; ($υ = \text{ὄγκ.} : \text{ἐμβ. βάσ.} \times 3$).

49. Ἡ πυραμίδα τοῦ Χέοπος εἶναι τετραγωνικὴ με πλευράν βάσεως 227 μ' καὶ ὕψος 138 μ. Τί ὄγκον ἔχει;

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ Ἡ ΤΡΙΓΩΝΙΚΗ ΠΥΡΑΜΙΔΑ

Σχεδιάζω ἔπάνω εἰς τὸ χαρτόνι ἓν ἰσοπλευρον τρίγωνον, τὸ αβγ. Εἰς τὸ μέσον κάθε πλευρᾶς τοῦ τριγώνου φέρω ἴσας καθέτους, τὴν ξη, τὴν δθ καὶ τὴν ετ.

Σχ. 59

Κατόπιν ἀπὸ τὸ σημεῖον δ, φέρω τὰς εὐθείας δξ καὶ δθ, ἀπὸ τὸ σημεῖον ε, τὰς εὐθείας εθ καὶ εξ καὶ ἀπὸ τὸ σημεῖον ξ, τὰς εὐθείας ξθ καὶ ξε. Με τὸν τρόπον τοῦτο γίνεται τὸ ἀνάπτυγμα τῆς τριγωνικῆς πυραμίδος (σχ. 59). Κατόπιν χαράσσω με ξυραφάκι τὰ ἰσοσκελῆ τρίγωνα, τὰ διπλώνω πρὸς τὸ ἔπάνω μέρος ὥστε νὰ ἐνωθῶν αἱ κορυφαὶ των, κολλῶ τὰς ἀκμὰς με ταινίας χαρτιοῦ καὶ ἡ τριγωνικὴ πυραμίδα μου εἶναι ἕτοιμος.

Σημ. Με τὸν ἴδιον τρόπον κατασκευάζονται ἡ τετραγωνικὴ καὶ ἡ πολυγωνικὴ πυραμίδα.

ΚΟΛΟΥΡΟΣ ΠΥΡΑΜΙΔΑ (*)

Νὰ καὶ μία πυραμίδα με κομμένον τὸ ἔπάνω μέρος, παράλληλον εἰς τὴν βάση τῆς. Αὐτὴν θὰ λέγωμεν κόλουρον πυραμίδα (σχ. 60).

* Ὁ διδάσκων ἔχει ἕτοιμον τὴν σωστὴν πυραμίδα ἀπὸ πηλόν, κόπτει τὸ ἔπάνω μέρος ἔμπροσθεν τῶν μαθητῶν του καὶ γίνεται ἡ κόλουρος πυραμίδα.

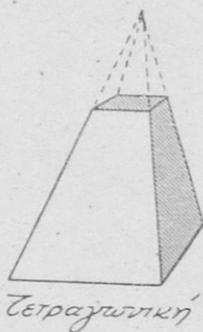
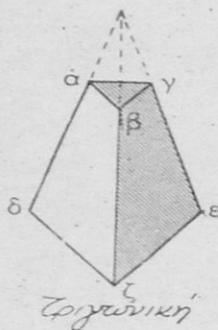
Σχήμα κολούρου πυραμίδος έχουν αί καπνοδόχοι τῶν οἰκιῶν αἰ τῶν ἐργοστασίων, μερικοὶ πύργοι, αἰ ἀναμνηστικαὶ στήλαι, αἰ σκάφαι, τὰ καρφιά καὶ πολλὰ ἄλλα σῶματα.

Ὅπως βλέπομεν ἡ κόλουρος τριγωνικὴ πυραμὶς ἔχει πέντε ἕδρας.

Δύο βάσεις (ἡ αβγ καὶ ἡ δεε) αἰ ὁποῖαι εἶναι τρίγωνα παράλληλα καὶ ἄνισα καὶ τρεῖς παράπλευροι ἕδραι (ἡ τοὶ ἡ αβδε, ἡ γεδ καὶ ἡ ἀγεδ) αἰ ὁποῖαι εἶναι τετράπλευρα. Ἐπίσης ἔχει 9 ἀκμὰς αἰ 6 κορυφάς.

— Κατὰ τί διαφέρει ἡ κόλουρος τριγωνικὴ πυραμὶς ἀπὸ τὸ ριγωνικόν πρίσμα;

Ἡ κόλουρος τετραγωνικὴ πυραμὶς (σχ. 60) ἔχει 2 βάσεις τετράγωνα παράλληλα καὶ ἄνισα καὶ 4 παραπλεύρους ἕδρας αἰ

Σχ. 60

ὁποῖαι εἶναι τετράπλευρα. Ἦτοι ἐν ὅλῳ 6 ἕδρας, 12 ἀκμὰς καὶ 8 κορυφάς. Ἐπομένως:

Κόλουρος πυραμὶς λέγεται τὸ στερεὸν τὸ ὁποῖον ἔχει δύο βάσεις παράλληλους, ὁμοίας ἀλλ' ὄχι ἴσας καὶ τὰς παραπλεύρους ἕδρας τετράπλευρα.

Ἐκάστη κόλουρος πυραμὶς ἔχει δύο ἕδρας περισσοτέρας ἀπ' ὅ,τι λέγει τὸ ὄνομά της. Οὕτω ἡ τριγωνικὴ ἔχει 5 ἕδρας (3+2), ἡ τετραγωνικὴ ἔχει 6 ἕδρας (4+2) κ.ο.κ.

Ἀσκήσεις: Ἰχνογραφήσατε μίαν κόλουρον πυραμίδα, μίαν τριγωνικὴν μίαν τετραγωνικὴν καὶ μίαν πενταγωνικὴν καὶ νὰ δείξετε τὰς βάσεις καὶ τὰς παραπλεύρους ἕδρας των.

ΤΡΑΠΕΖΙΟΝ

Τοποθετήσετε μίαν παράπλευρον ἔξραν τῆς κολούρου πυραμίδος σας ἐπάνω εἰς τὸ χαρτί καὶ γράψετε γύρω 4 εὐθείας. Τὸ εἶθ' ἴνη τὸ τετράπλευρον αβγδ (σχ. 61), τὸ ὁποῖον ἔχει τὰς πλευρὰς αβ καὶ γδ παραλλήλους, ἀλλ' ὄχι ἴσας καὶ τὰς ἀδ καὶ βγ πλαγίας. Τὸ παράπλευρον αὐτὸ θά τὸ λέγωμεν **τραπέζιον**. Ὡστε :

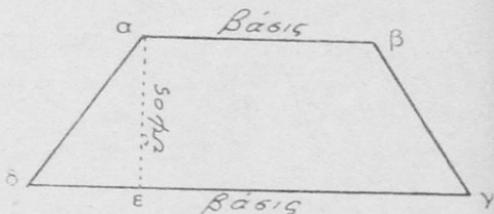
Τραπέζιον λέγομεν τὸ τετράπλευρον τὸ ὁποῖον ἔχει μόνον τὰς δύο πλευρὰς παραλλήλους καὶ ἀνίσους.

Αἱ παράλληλοι πλευραὶ λέγονται **βάσεις** καὶ ἡ κάθετος αε ἀπὸ τὴν ἀπέναντι κορυφὴν εἰς τὴν βάσιν λέγεται **ὕψος**.

Τὸ τραπέζιον τοῦ ὁποῖου αἱ πλάγια πλευραὶ εἶναι ἴσαι, λέγεται **ἰσοσκελὲς τραπέζιον** (σχ. 61).

Εἰς τὸ ἰσοσκελὲς τραπέζιον αἱ διαγώνιοι εἶναι ἴσαι, ἐνῶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα εἶναι ἄνισοι.

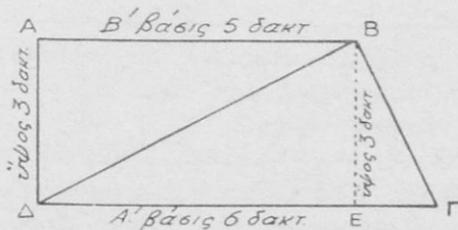
Ἑρώτησις: Κατὰ τί διαφέρει τὸ τραπέζιον ἀπὸ τοῦ παραλληλόγραμμον;

Σχ. 61

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΕΜΒΑΔΟΝ ΤΡΑΠΕΖΙΟΥ

Παράδειγμα. Ἔχω τὸ τραπέζιον ΑΒΓΔ (σχ. 62) μὲ τὴν μίαν βάσιν 6 δακτύλου, τὴν ἄλλην 5 δακτύλους καὶ τὸ ὕψος 3 δακτύλους.

Σχ. 62

Τὰ τρίγωνα αὐτὰ ἔχουν τὸ ἴδιον ὕψος διότι $AD = BE$, ὡς ἴση ἀπόστασις μεταξύ δύο παραλλήλων. Εὐρίσκω τὸ ἔμβαδὸν ἐκάστου τριγώνου καὶ προσθέτω. Οὕτω ἔχω :

α') Έμβ. τριγών. ΑΒΔ : $\frac{\beta \times \nu}{2} = \frac{6 \times 3}{2} = \frac{18}{2} = 9$ τ. δάκτυλοι.

β') Έμβ. τριγών. ΔΒΓ : $\frac{\beta \times \nu}{2} = \frac{5 \times 3}{2} = \frac{15}{2} = 7,5$ τ. δάκτυλοι.

Έμβαδόν τραπεζίου 16,5 τετρ. δάκτυλοι

Άφοῦ τὰ δύο τρίγωνα ἔχουν τὸ ἴδιον ὕψος καὶ βάσιν τὰς παραλλήλους ἕδρας τοῦ τραπεζίου, τὸ ἔμβοδὸν εὐρίσκεται εὐκολώτερον ὡς ἑξῆς :

α') Προσθέτω τὸ μῆκος τῶν δύο βάσεων καὶ ἔχω : $6 + 5 = 11$ δ.

β') Διαιρῶ τὸ 11 διὰ 2 καὶ εὐρίσκω ἡμιάθροισμα 5,5 δακτ.

γ') Πολλαπλασιάζω τὸ ἡμιάθροισμα 5,5 ἐπὶ τὸ ὕψος 3 καὶ εὐρίσκω ὅτι τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τραπεζίου εἶναι 16,5 τ. δ. Ὡστε :

Διὰ τὰ εὑρω τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τραπεζίου, πολλαπλασιάζω τὸ ἡμιάθροισμα τῶν δύο βάσεων ἐπὶ τὸ ὕψος.

Προβλήματα :

50. Ἡ αὐλὴ τοῦ σχολείου εἶναι τραπέζιον μὲ τὴν μίαν βάσιν 12,4 μ., τὴν ἄλλην 10 μ καὶ ὕψος 15 μ Πόσα τετραγωνικὰ μέτρα εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς αὐλῆς;

51. Οἰκόπεδον σχήματος τραπεζίου μὲ βάσεις 24,10 μ , 29 μ. καὶ ὕψος 12,50 μ. ἐπωλήθη πρὸς 220 δραχμὰς τὸ τετραγωνικὸν μέτρον. Πόσον στοιχίζει;

52. Κήπος σχήματος τραπεζίου ἔχει τὴν μίαν βάσιν 40 μ. ὕψος 10 μ. καὶ ἔμβαδὸν 500 τ. μ. Πόσα μέτρα εἶναι ἡ ἄλλη βᾶσις;

53. Τὸ σχεδιάγραμμα περιβολίου σχήματος τραπεζίου ἔγινεν ὑπὸ κλίμακα $\frac{1}{1000}$. Αἱ δύο βάσεις τοῦ σχεδίου ἔχουν μῆκος 0,06 μ. καὶ 0,04 μ., ὕψος δὲ 0,05. Πόση εἶναι ἡ ἔκτασις τοῦ περιβολιοῦ καὶ τί στοιχίζει ἂν πωληθῆ πρὸς 7.500 δραχμὰς τὸ στρέμμα;

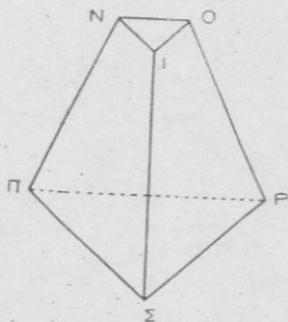
ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΚΟΛΟΥΡΟΥ ΠΥΡΑΜΙΔΟΣ

Ἐχω τὴν κόλουρον τριγωνικὴν πυραμίδα (σχ. 63) τὴν ὁποίαν ξεδιπλώνω καὶ σχηματίζεται τὸ ἀνάπτυγμά της (σχ. 64). Ἄν παρατηρήσω μὲ προσοχὴν τὸ ἀνάπτυγμα, βλέπω ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς δύο τριγωνικὰς βάσεις ΠΡΣ' καὶ ΝΟΙ'', ἡ δὲ παράπλευ-

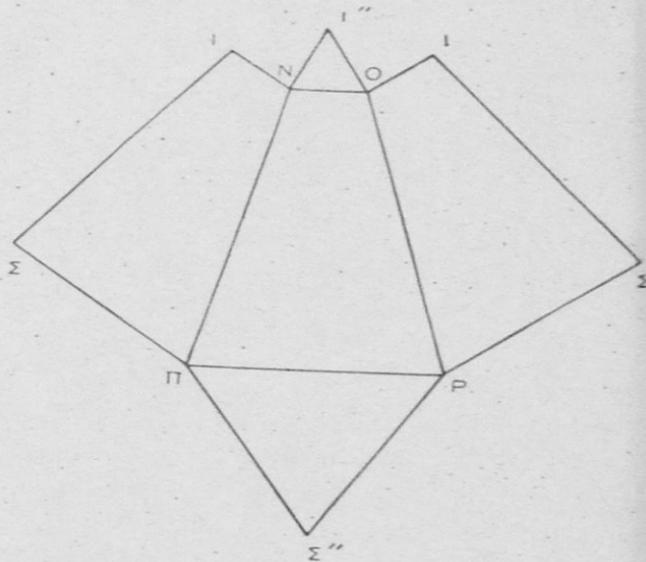
ρος ἐπιφάνεια εἶναι τὸ ἄθροισμα τῶν τραπεζίων ΝΙΣΠ, ΝΟΡΠ, ΡΟΙΣ. Ἄλλὰ τὸ ἔμβαδὸν τοῦ κάθε τραπεζίου εὐρίσκω ἂν πολλαπλασιάσω τὸ ἡμιάθροισμα τῶν βάσεων του ἐπὶ τὸ ὕψος. Ἐπειδὴ δὲ ὅλα τὰ τραπέζια ἔχουν τὸ ἴδιον ὕψος, τὸ ἔμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας θὰ εὔρω ἂν πολλαπλασιάσω τὸ ἡμιάθροισμα τῶν περιμέτρων τῶν δύο βάσεων αὐτῆς ἐπὶ τὸ ὕψος ἑνὸς τραπεζίου. Ὡστε:

Διὰ νὰ εὔρω τὴν ἐπιφάνειαν κανονικῆς κολούρου πυραμίδος εὐρίσκω πρῶτον τὸ ἔμβαδὸν τῶν δύο βάσεων, ἔπειτα τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας καὶ προσθέτω.

Παράδειγμα. Ὑποθέτω ὅτι ἡ κολούρος κανονικὴ πυραμὶς τοῦ σχήματος 63, ἔχει βάσεις ἰσόπλευρα τρίγωνα. Τὸ κάτω τρίγωνον

Σχ. 63

Σχ. 64

ἔχει πλευρὰν 6 δακτ. καὶ ὕψος 5 δ. καὶ τὸ ἐπάνω πλευρὰν 3 δακτ. καὶ ὕψος 2,5 δακτύλους. Τὸ ὕψος τῶν τραπεζίων εἶναι 16 δακτύλοι. Τί ἐπιφάνειαν ἔχει;

$$\text{Λύσις α')} \text{ Ἐμβαδὸν κάτω βάσεως: } \frac{6 \times 5}{2} = \frac{30}{2} = 15 \text{ τ. δ. Ἐμ-}$$

βαδόν επάνω βάσεως: $\frac{3 \times 2,5}{2} = \frac{7,5}{2} = 3,75$ τ δ και τῶν δύο βάσεων: $15 + 3,75 = 18,75$ τετραγωνικοί δάκτυλοι.

β') Περίμετρος κάτω βάσεως: $6 + 6 + 6 = 18$ δάκτυλοι. Τῆς ἐπάνω $3 + 3 + 3 = 9$ δάκτυλοι. Ἄθροισμα περιμέτρων $18 + 9 = 27$ δάκτυλοι. Καὶ ἡμιἄθροισμα $= 13,5$ δάκτυλοι.

γ') Ἐμβαδὸν παραπλεύρου ἐπιφανείας $13,5 \times 16 = 216$ τ. δ. Καὶ

δ') Ἐπιφάνεια κολούρου πυραμίδος: $18,75 + 216 = 234,75$ τετραγωνικοί δάκτυλοι.

ΟΓΚΟΣ ΚΟΛΟΥΡΟΥ ΠΥΡΑΜΙΔΟΣ

Ὅταν: $\Delta E = 4$ δ. $AB = 15$ δ.
 $EZ = 5$ δ. $\Theta A = 3$ δ. $AK = 6$ δ.

Ὅγκος τῆς σωστῆς πυραμίδος ΑΓΔΕ

α') Ἐμβ. βάσεως: $\frac{4 \times 5}{2} = \frac{20}{2}$

β') Ὅγκος πυρ.: $\frac{10 \times 12}{3} = \frac{120}{3} = 40$ κ.

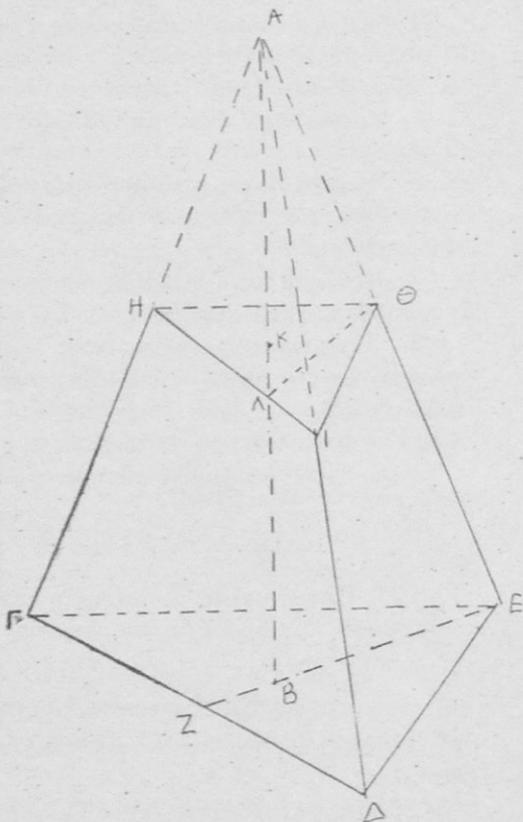
Μεῖον ὄγκος ἀνω τμήματος, τοῦ ΑΗΘ, πού λείπει:

α') Ἐπιφ. βάσεως: $\frac{2 \times 3}{2} = \frac{6}{2} = 3$ τ. δ.

β') Ὅγκος: $\frac{3 \times 6}{4} = \frac{18}{4} = 6$ τ. δ.

Ὅστε, ὁ ὄγκος τῆς κολ. πυραμίδος ΓΔΕ ΗΘΙ, εἶναι: $40 - 6 = 34$ κυβ. δ.

Ὅστε: Διὰ νὰ εὕρω τὸν ὄγκον τῆς κολούρου πυραμίδος, εὕρισκω τὸν ὄγκον τῆς σωστῆς πυραμίδος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγίνεν ἡ κόλουρος, ἀφαιρῶ τὸν ὄγκον πού λείπει καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ὁ ὄγκος τῆς κολούρου πυραμίδος.

Σχ. 64 α

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΡΗΣΙΝ ΕΜΒΑΔΟΥ ΚΑΙ ΟΓΚΟΥ
ΤΩΝ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

Α'. Κανόνες εύρέσεως έμβαδοῦ

1. **Τετραγώνου** : Πολλαπλασιάζω τὸ μήκος τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν του.

2. **Ἐπιφανείας κύβου** : Εὐρίσκω τὸ έμβαδὸν τῆς μιᾶς ἔδρας καὶ πολλαπλασιάζω ἐπὶ τὸ 6.

3. **Παραλληλογράμμου** : Πολλαπλασιάζω τὸ μήκος ἐπὶ τὸ πλάτος.

4. **Ἐπιφανείας παραλληλεπιπέδου** : Εὐρίσκω τὸ έμβαδὸν τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας (περίμετρος ἐπὶ τὸ ὕψος), κατόπιν τῶν δύο βάσεων καὶ προσθέτω.

5. **Τριγώνου** : Πολλαπλασιάζω τὴν βάσιν ἐπὶ τὸ ὕψος καὶ διαιρῶ διὰ 2.

6. **Ἐπιφανείας τριγωνικοῦ πρίσματος** : Εὐρίσκω πρῶτον τὸ έμβαδὸν τῶν δύο βάσεων, ἔπειτα τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας καὶ προσθέτω.

7. **Πολυγώνου** : Χωρίζω τὸ πολύγωνον εἰς τρίγωνα, εὐρίσκω τὰ έμβαδά των καὶ προσθέτω.

8. **Ἐπιφανείας κανονικῆς τριγωνικῆς πυραμίδος** : Εὐρίσκω πρῶτον τὸ έμβαδὸν μιᾶς παραπλεύρου ἔδρας καὶ πολλαπλασιάζω ἐπὶ 3, νὰ ἔχω τὸ έμβαδὸν ὅλης τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας. Κατόπιν εὐρίσκω τὸ έμβαδὸν τῆς βάσεως καὶ προσθέτω.

Σημ. Ἐν ἡ πυραμὶς δὲν εἶναι κανονικῆ, εὐρίσκω τὸ έμβαδὸν ἐκάστου τριγώνου χωριστὰ καὶ προσθέτω.

9. **Τραπεζίου** : Πολλαπλασιάζω τὸ ἡμίθροισμα τῶν δύο βάσεων ἐπὶ τὸ ὕψος.

10. **Ἐπιφανείας κολούρου πυραμίδος** : Εὐρίσκω πρῶτον τὸ έμβαδὸν τῶν δύο βάσεων, ἔπειτα τῆς παραπλεύρου ἐπιφανείας καὶ προσθέτω.

Β'. Κανόνες εύρέσεως ὄγκου

1. **Κύβου** : Πολλαπλασιάζω τὴν ἀκμὴν ἐπὶ τὸν ἑαυτὸν τῆς δύο φορές.

2. **Παραλληλεπιπέδου** : Πολλαπλασιάζω τὸ έμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος.

3. **Πρίσματος** : Πολλαπλασιάζω τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος.

4. **Πυραμίδος** : Πολλαπλασιάζω τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος καὶ διαιρῶ διὰ 3.

5. **Κολούρου πυραμίδος** : Ἀπὸ τὸν ὄγκον τῆς σωτῆς πυραμίδος, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔγινεν ἡ κόλουρος ἀφαιρῶ τὸν ὄγκον τῆς κομμένης καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ὄγκος τῆς κολούρου πυραμίδος.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἐπανάληψις ὕλης Ε' τάξεως

1. Ἡ πλατεῖα τοῦ χωριοῦ μου ἔχει σχῆμα τετραγώνου μὲ πλευρὰν 37,5 μέτρων καὶ πρόκειται νὰ φυτευθῆ γύρω μὲ καλλωπιστικὰ δένδρα. Πόσα δένδρα θὰ χρειασθοῦν ἂν ἡ ἀπόστασις μεταξύ των εἶναι δύο μέτρα;

2. Ἡ ταράτσα τοῦ σπιτιοῦ μου εἶναι τετράγωνον μὲ πλευρὰν 3,2 μ καὶ πρόκειται νὰ στρωθῆ μὲ χρωματιστὲς πλάκες ποὺ εἶναι καὶ αὐταὶ τετράγωνα μὲ πλευρὰν 0,2 μ. Πόσαι πλάκες θὰ χρειασθοῦν;

3. Ἐὰν ἀγοράσω τὴν κάθε πλάκα πρὸς 2,25 δραχ. καὶ πληρώσω τὸν τεχνίτην ποὺ θὰ τὰς τοποθετήσῃ πρὸς 12,50 δραχ. τὸ τ.μ. πόσας δραχμὰς θὰ στοιχίσῃ ἓν ὄλω ἢ πλακόστρωσις τῆς ταράτσας μου;

4. Ἡ γόρασα διὰ τὸ ἐστιατόριόν μου 52 μ. ὕφασμα πλάτους 1,20 μ. νὰ κάμω 25 τραπεζομάνδηλα τετράγωνα μὲ πλευρὰν 1,50 μ. Ἐπίσης 80 πετσέτες τετράγωνες μὲ πλευρὰν 0,30 μ. Θὰ φθάσῃ τὸ ὕφασμα ποὺ ἠγόρασα ἢ θὰ περισσεύσῃ καὶ πόσον;

5. Ἐὰν ἀγοράσω τὸ ὕφασμα πρὸς 25,50 δραχ. τὸ τ.μ. καὶ πληρώσω τὸν ράπττην 12 δραχ. τὸ τραπεζομάνδηλον καὶ 2,50 δραχ. τὴν πετσέταν, πόσον θὰ μοῦ στοιχίσῃ ἕκαστον τραπεζομάνδηλον καὶ πόσον ἑκάστη πετσέτα;

6. Ἐπώλησα ἓνα οἰκόπεδον ἐκτάσεως 580 τετρ. μέτρων πρὸς 150 δραχμὰς τὸ τετραγωνικὸν μέτρον. Πόσας δραχμὰς θὰ λάβω;

7. Χωράφι σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου ἔχον μῆκος 124 μ. καὶ πλάτος 75,6 μ. πρόκειται νὰ πωληθῆ πρὸς 3.500 δραχμὰς τὸ στρέμμα. Πόσον στοιχίζει;

8. Δωμάτιον σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλεπιπέδου ἔχον μῆκος 4,5 μ. πλάτος 3,5 μ. καὶ ὕψος 3 μ. συνεφωνήθη ν' ἀββεστω-

θοῦν οἱ τέσσαρες τοῖχοι γύρω, πρὸς 28,50 δραχ. τὸ τετραγωνικὸν μέτρον. Πόσον θὰ στοιχίσῃ ἡ ἀσβέστωση τοῦ δωματίου :

9. Ἀγόρασα 80 καθρόνια ἔχοντα ἕκαστον μῆκος 4 μ., πλάτος 0,08 μ. καὶ ὕψος (πάχος) 0,05 μ. πρὸς 1600 δραχμὲς τὸ κυβικὸν μέτρον. Τί θὰ πληρώσω ;

10. Τὸ δενδροπερίβολόν μου εἶναι ὀρθογώνιον τρίγωνον μετὴν μίαν κάθετον πλευρὰν του 35,75 μ. καὶ τὴν ἄλλην 48,60 μ. Τί ἐμβαδὸν ἔχει ;

11. Ἀνθόκηπος σχήματος τραπέζιου ἔχει τὴν μίαν βάσιν 70 μέτρα, ὕψος 10 μ. καὶ ἐμβαδὸν 600 τ. μ. Πόσα μέτρα εἶναι ἡ ἄλλη βάσις τοῦ τραπέζιου ;

12. Ἡ στέγη τῆς ἀποθήκης μου ἀποτελεῖται α') ἀπὸ δύο ἴσα τραπέζια ἔχοντα κοινὴν βάσιν 5 μ. καὶ τὰς κάτω βάσεις, ἐπὶ τῶν ἀπέναντι τοίχων μετὴν μῆκος 12 μ., τὸ ὕψος δὲ ἑκάστου εἶναι 6,8 μ. Καὶ β') ἀπὸ δύο τρίγωνα ἔχοντα βάσεις τοὺς δύο ἄλλους ἀπέναντι τοίχους μετὴν μῆκος 6 μ. καὶ ὕψος ἑκάστου τριγώνου 4 μ. Πόσα κεραμίδια θὰ χρειαθοῦν διὰ τὴν στέγην ἂν διὰ κάθε τετραγωνικὸν μέτρον χρειάζονται 50 κεραμίδια ;

13. Τετραγωνικὴ πυραμὶς ἔχει πλευρὰν βάσεως 1,25 μ. καὶ ὕψος 1,60 μ. Ποῖος εἶναι ὁ ὄγκος τῆς ;

14. Αἱ βάσεις κολούρου πυραμίδος εἶναι τρίγωνα ἰσόπλευρα. Τὸ ἐπάνω τρίγωνον ἔχει πλευρὰν 4 δακτύλους καὶ ὕψος 3 δακτύλους καὶ τὴν κάτω πλευρὰν 10 δακτύλους καὶ ὕψος 6 δακτύλους. Τὸ ὕψος τοῦ τραπέζιου εἶναι 20 δάκτυλοι. Τί ἐμβαδὸν ἔχει ἡ ἐπιφάνεια τῆς κολούρου πυραμίδος ;

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

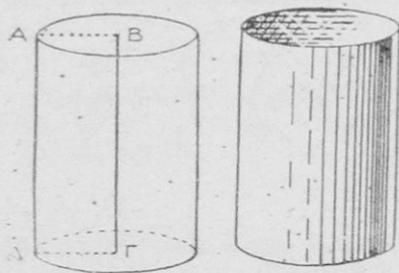
ΚΑΜΠΥΛΟΓΡΑΜΜΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

(ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ ΣΤ' ΤΑΞΕΩΣ)

ΚΥΛΙΝΔΡΟΣ

Ὡς τώρα ἔχομεν μάθει ἄρκετὰ γεωμετρικὰ σώματα ἀλλ' ὅλα μὲ πολλὰς ἕδρας (πολύεδρα). Τὸ νέον ὁμῶς σῶμα πού παριστᾷ τὸ σχῆμα 65 δὲν ὁμοιάζει μὲ τὰ προηγούμενα. Αὐτὸ θὰ τὸ λέγωμεν **κύλινδρον**. Σχῆμα κυλίνδρου ἔχουν οἱ σωλῆνες, τὰ μολύβια, μερικὰ κουτιά καὶ πολλὰ ἄλλα σώματα.

Παρατηρῶ τὸν κύλινδρον καὶ βλέπω ὅτι ἔχει τρεῖς μόνον ἐπι-

Σχ 65

φανείας. Ἡ ἔπιω καὶ ἡ κάτω εἶναι ἐπίπεδα ἴσα καὶ παράλληλα καὶ λέγονται **βάσεις** τοῦ κυλίνδρου. Ἡ ἄλλη ἐπιφάνεια, ἡ γύρω, εἶναι κυρτὴ (καμπουριαστὴ) ἀπ' ἔξω, κοίλη (βαθουλή) ἀπὸ μέσα καὶ λέγεται **κυλινδρική ἐπιφάνεια**. Ὡστε :

Κύλινδρος, λέγεται τὸ στερεὸν πὺ ἔχει δύο ἐπιφανείας ἐπιπέδους, ἴσας καὶ παραλλήλους καὶ μίαν γύρω πὺ εἶναι κυρτὴ.

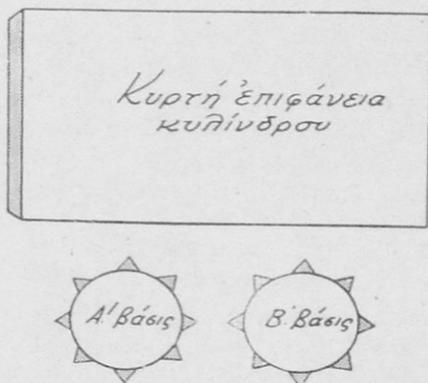
Ἄν περιστρέψω τὸ παραλληλόγραμμον ΑΒΓΔ, αἱ εὐθεῖαι ΒΑ καὶ ΓΔ θὰ γράψουν τὰς βάσεις τοῦ κυλίνδρου καὶ ἡ ΑΔ

τήν κυρτήν ἐπιφάνειαν. Ἡ εὐθεῖα ΒΓ λέγεται ἄξων ἢ ὕψος τοῦ κυλίνδρου.

- Κατὰ τί διαφέρει ὁ κύλινδρος ἀπὸ τὰ πολύεδρα σώματα;
- Δείξτε γύρω σώματα μὲ σχῆμα κυλίνδρου.

ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ Ο ΚΥΛΙΝΔΡΟΣ (*)

Σχεδιάζω ἐπάνω εἰς τὸ χαρτόνι ἓνα παραλληλόγραμμον μὲ μῆκος ὅση ἡ περιφέρεια τῆς βάσεως τοῦ κυλίνδρου καὶ πλάτος ὅσον τὸ ὕψος του. Ἀριστερὰ ἀφήνω καὶ περιθώριον διὰ τὸ κόλλημα. Τὸ ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον αὐτὸ τὸ κόπτω μὲ ξυραφάκι,

Σχ. 66

τὸ γυρίζω νὰ γίνῃ ὁμοιον μὲ σωλῆνα, τὸ κολλῶ καὶ ἔχω τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κυλίνδρου (σχ. 66).

Κατόπιν σχεδιάζω καὶ τὰς δύο κυκλικὰς βάσεις (τὴν Α' καὶ Β') καὶ ἀφήνω γύρω μικρὰ τριγωνάκια διὰ τὸ κόλλημα. Τέλος ἐφαρμόζω τοὺς κύκλους στὸ ἄνοιγμα τῆς κυρτῆς ἐπιφάνειας μὲ τὰ τριγωνάκια ἀπὸ τὸ μέσα μέρος καὶ ὁ κύλινδρος εἶναι ἕτοιμος.

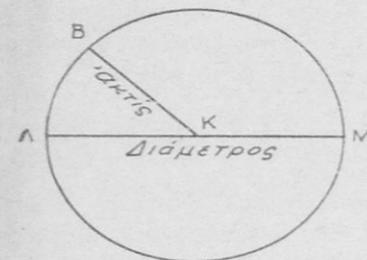
(*) Ὁ διδάσκαλος ὀρίζει ἐγκαίρως μίαν ὁμάδα μαθητῶν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν φαναρὸν τῆς συνοικίας καὶ νὰ παρατηρήσῃ πῶς κατασκευάζονται τὰ διάφορα κυλινδρικά δοχεῖα (κουτιά γάλακτος, ποτιστήρια, τεπόζιτα ἐλαίου κτλ.). Οὕτω πρὶν ἀρχίσῃ τὸ μάθημα περὶ τῆς κατασκευῆς τοῦ κυλίνδρου καλοῦνται οἱ μαθηταὶ καὶ ἀνακοινῶνουν εἰς τὴν τάξιν τὰς παρατηρήσεις των.

ΚΥΚΛΟΣ

Λαμβάνω τον κύλινδρον και τοποθετώ εις την επάνω βάση του ένα χαρτί. Έπειτα κόβω γύρω το χαρτί ώστε να εφαρμογή καλά εις την βάση και έχω το σχήμα 67. Αυτό λέγεται κύκλος.

Σχήμα κύκλου έχουν τα μέταλλα νομίσματα, τα δακτυλίδια, τα χείλη των ποτηριών και πολλά άλλα.

Παρατηρώ τον χάρτινον κύκλον και βλέπω ότι κλείνεται από καμπύλην γραμμήν. Αυτή είναι ή περιφέρεια του κύκλου. Το σημείον Κ, που είναι εις το μέσον του κύκλου και απέχει εξ ίσου από όλα τα σημεία της περιφέρειας, είναι το κέντρον του κύκλου. Ωστε:

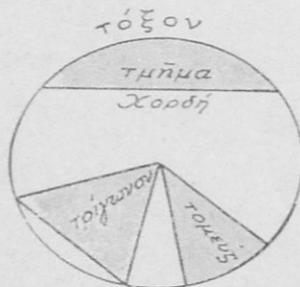

Σχ. 67

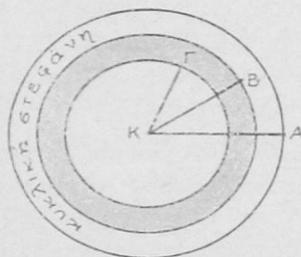
Κύκλος λέγεται επίπεδος επιφάνεια που κλείνεται από καμπύλην γραμμήν, όλα δὲ τὰ σημεία της καμπύλης γραμμῆς απέχουν ἐξ

ἴσου ἀπὸ τὸ κέντρον.

Ἡ εὐθεῖα ΚΒ που ἐνώνει τὸ κέντρον μὲ ἓν σημείον τῆς περιφέρειας, λέγεται **ἀκτίς**. Καὶ ἀφοῦ, ὅπως εἶδωμεν, ὅλα τὰ σημεία τῆς περιφέρειας ἀπέχουν ἐξ ἴσου ἀπὸ τὸ κέντρον, αἱ ἀκτῖνες τοῦ αὐτοῦ κύκλου εἶναι ὅλαι ἴσαι.

Σχ. 68

Σχ. 68α

Ἡ εὐθεῖα ΑΜ που περνᾷ ἀπὸ τὸ κέντρον καὶ ἐνώνει δύο σημεία τῆς περιφέρειας λέγεται **διάμετρος**. Αἱ διάμετροι εἶναι

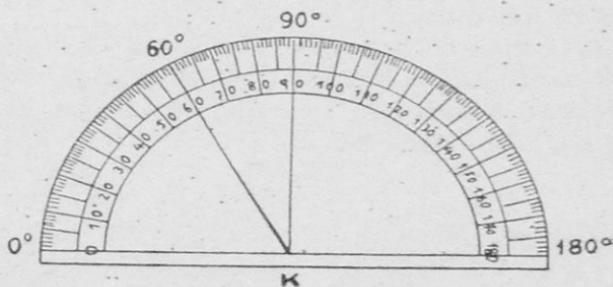
διπλάσια από τὰς ἀκτίνας καὶ χωρίζουν τὸν κύκλον εἰς δύο ἡμικύκλια (μισοὶ κύκλοι).

Μέρος ἀπὸ τὴν περιφέρειαν λέγεται **τόξον** (σχ. 68). Ἡ εὐθεῖα AB πού ἐνώνει τὰ ἄκρα τοῦ τόξου λέγεται **χορδὴ** καὶ τὸ μέρος τοῦ κύκλου πού εἶναι μεταξύ τοῦ τόξου καὶ τῆς χορδῆς, λέγεται **τμήμα**. Ἐπίσης τὸ μέρος τοῦ κύκλου πού περιλαμβάνεται μεταξύ δύο ἀκτίνων, λέγεται **τομεύς**. Ἄν εἰς τὸ τόξον τοῦ τομέως φέρωμεν χορδὴν, ὁ τομεύς χωρίζεται εἰς ἓν τρίγωνον καὶ ἓν τμήμα.

Δύο ἢ περισσότεροι κύκλοι ὅταν ἔχουν τὸ ἴδιον κέντρον, λέγονται **ὁμόκεντροι κύκλοι** (σχ. 68α). Ἡ ἐπιφάνεια πού εἶναι μεταξύ τῶν ὁμοκέντρων κύκλων, λέγεται **κυκλικὴ στεφάνη**.

ΜΟΙΡΟΓΝΩΜΟΝΙΟΝ — ΜΕΤΡΗΣΙΣ ΓΩΝΙΩΝ

Τὸ ὄργανον μὲ τὸ ὁποῖον μετροῦνται αἱ γωνίαι, λέγεται **μοιρογνωμόνιον** ἢ **γωνιόμετρον** (σχ. 69). Αὐτὸ εἶναι μισὸς κύκλος μετάλλινος, χωρισμένος εἰς 180° . Ὅταν λοιπὸν θέλωμεν νὰ

Σχ. 69.

μετρήσωμεν μίαν γωνίαν, θέτομεν τὸ σημεῖον K τοῦ μοιρογνωμονίου εἰς τὴν κορυφὴν τῆς γωνίας, οὕτως ὥστε ἡ μία πλευρὰ τῆς νὰ πέσῃ εἰς τὴν εὐθείαν τοῦ μοιρογνωμονίου KO° . Προσέχομεν τότε πόσας μοίρας γράφει τὸ μοιρογνωμόνιον εἰς τὸ σημεῖον πού θὰ πέσῃ ἡ ἄλλη πλευρὰ τῆς γωνίας καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἀριθμὸς τῶν μοιρῶν πού θέλομεν.

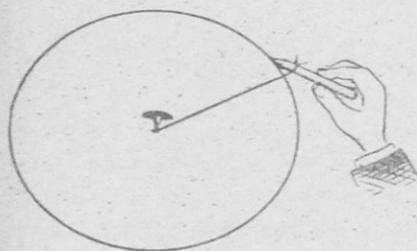
Μὲ τὸ μοιρογνωμόνιον ἀκόμη γράφομεν γωνίας, ὧν μοιρῶν θέλομεν. Διὰ νὰ γράψωμεν π. χ. γωνίαν 60° θέτομεν τὸ

μοιρογνωμόνιον εις τὸ τετράδιον καὶ σύρομεν μετὰ τὸ μολύβι μίαν εὐθείαν εις τὸ μήκος τῆς KO° . Κατόπιν σημειώνομεν μίαν στιγμὴν ἐκεῖ ποῦ τὸ μοιρογνωμόνιον γράφει τὸν ἀριθμὸν 60° , ἐνώνομεν μετὰ ῥεῖαν τὴν στιγμὴν μετὰ τὸ σημεῖον K καὶ ἔχομεν γωνίαν 60° (σχ. 67).

- Μετὰ τὸν ἴδιον τρόπον νὰ κάνετε καὶ σεῖς γωνίας 45° , 75° , 90° .
 —Ἐμπορεῖτε νὰ κάνετε γωνίαν 180° ; Διατί;

ΠΩΣ ΓΡΑΦΟΜΕΝ ΚΥΚΛΟΥΣ

Διὰ νὰ γράψωμεν κύκλους ἐπάνω εις χαρτί ἢ σανίδα, μᾶς εἶναι ἀπαραίτητος ὁ διαβήτη. Αὐτὸς εἶναι ὄργανον μεταλλικὸν ἢ ξύλινον μετὰ δύο σκέλη ἴσα. Τὸ ἓν μυτερόν καὶ τὸ ἄλλο καταλήγει εις τρύπαν ὅπου τοποθετοῦμεν τὸ μολύβι ἢ τὴν κιμωλίαν. Ἡ ἐργασία εἶναι αὕτη:

Σχ. 70

Ἀνοίγωμεν πρῶτα τὰ σκέλη τοῦ διαβήτη, ὅσον θέλομεν νὰ εἶναι ἡ ἀκτίς τοῦ κύκλου. Στηρίζομεν κατόπιν τὸ μυτερόν σκέλος ἐπάνω εις τὸ χαρτί ἢ τὴν σανίδα καὶ περιστρέφομεν τὸ ἄλλο σκέλος μετὰ τὸ μολύβι, νὰ γράψῃ τὴν περιφέρειαν τοῦ κύκλου.

Ἐὰν θέλωμεν νὰ γίνῃ εις τὴν αὐτὴν ἢ τὸν σχολικὸν κῆπον, μπήγομεν ἓνα καρφί (σχ. 70), εις τὸ σημεῖον ὅπου θὰ εἶναι τὸ κέντρον. Ἐπειτα δένομεν εις τὸ καρφί ἓνα σχοινὶ ἴσον μετὰ τὴν ἀκτίνα τοῦ κύκλου καὶ εις τὴν ἄλλην ἄκρην τοῦ σχοινοῦ δένομεν ἄλλο καρφί ἢ μυτερόν ξύλον. Μετὰ ταῦτα τεντώνομεν τὸ σχοινί, γυρίζομεν γύρω καὶ τὸ μυτερόν ξύλον χαράσσει τὸν κύκλον.

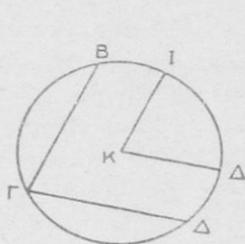
Ἀσκήσεις: 1) Μάθετε νὰ σχηματίζετε κύκλους μετὰ τὸν διαβήτην. 2) Καρφώσατε μίαν πρίκταν εις τὸ πάτωμα, δέσατε εις αὐτὴν τὸ ἓν ἄκρον τοῦ σπάγγου καὶ εις τὸ ἄλλο ἄκρον, κιμωλίαν. Κατόπιν τεντώσατε τὸν σπάγγον καὶ γράψετε μετὰ τὴν κιμωλίαν περιφέρειάς ὁμοκέντρων κύκλων.

ΕΓΓΕΓΡΑΜΜΕΝΑΙ ΓΩΝΙΑΙ ΕΙΣ ΚΥΚΛΟΝ ΚΑΙ ΕΦΑΠΤΟΜΕΝΑΙ

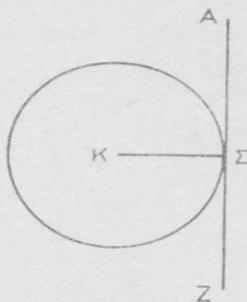
Εἰς τὸν κύκλον τοῦ σχήματος 71 βλέπω δύο γωνίας, τὴν $\text{IK}\Delta$ καὶ τὴν $\text{B}\Gamma\Delta$. Ἡ πρώτη ἔχει τὴν κορυφὴν τῆς εἰς τὸ κέντρον καὶ αἱ πλευραὶ τῆς εἶναι ἀκτῖνες τοῦ αὐτοῦ κύκλου. Αὕτῃ λέγεται **ἐπίκεντρος γωνία**.

Ἡ ἄλλη ἔχει τὴν κορυφὴν τῆς εἰς τὴν περιφέρειαν καὶ αἱ πλευραὶ τῆς εἶναι χορδαὶ τοῦ αὐτοῦ κύκλου. Αὕτῃ λέγεται **ἐγγεγραμμένη εἰς κύκλον γωνία**.

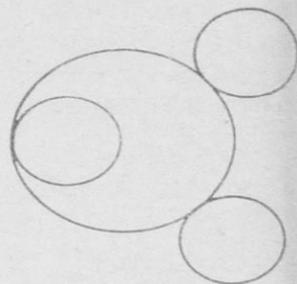
Ἡ εὐθεῖα AZ (σχ. 72) ποὺ ἐφάπτεται (ἐγγίζει εἰς ἓν ση-

Σχ. 71

Σχ. 72

Σχ. 73

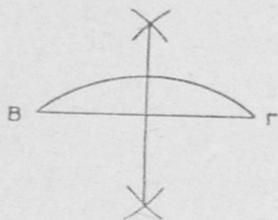
μεῖον τῆς περιφέρειας) λέγεται **ἐφαπτομένη**. Τὸ σημεῖον Σ τῆς ἐφαπτομένης λέγεται σημεῖον ἐπαφῆς. Ἄν τώρα φέρω τὴν ἀκτῖνα $\text{K}\Sigma$ καὶ μετρήσω τὰς γωνίας $\text{K}\Sigma\text{A}$ καὶ $\text{K}\Sigma\text{Z}$, εὐρίσκω ὅτι εἶναι ὀρθαί. Ἐπομένως ἡ ἐφαπτομένη εἶναι κάθετος ἐπὶ τὴν ἀκτῖνα ποὺ φθάνει εἰς τὸ σημεῖον ἐπαφῆς. Καὶ οἱ κύκλοι ὅταν ἐφάπτονται εἰς ἓν σημεῖον, λέγονται **ἐφαπτόμενοι κύκλοι** (σχ. 73).

Ἀσκήσεις: Σχηματίσετε κύκλον με ἀκτῖνα 0,4 μ. καὶ γράψετε μίαν ἐπίκεντρον καὶ μίαν ἐγγεγραμμένην γωνίαν.

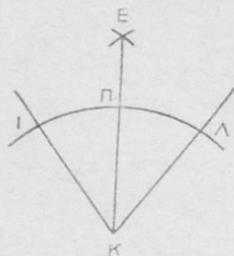
ΠΩΣ ΔΙΑΙΡΟΥΜΕΝ ΤΟΞΟΝ ΚΑΙ ΓΩΝΙΑΝ

1. Ἔχομεν τὸ τόξον $\text{B}\Gamma$ (σχ. 74). Γράφομεν τὴν χορδὴν $\text{B}\Gamma$ καὶ κατόπιν εἰς τὸ μέσον αὐτῆς κάθετον (κοίταξε σχ. 25, σελὶς 14), ἢ ὅποια διαιρεῖ τὸ τόξον εἰς δύο ἴσα μέρη.

2. "Έχομεν τὴν γωνίαν $IK\Lambda$ (σχ. 75). Μὲ κέντρον τὴν κορυφὴν τῆς γωνίας K καὶ ἀκτῖνα ὁποιαυδήποτε γράφομεν τόξον τὸ ὁποῖον τέμνει τὰς πλευρὰς τῆς γωνίας εἰς τὰ σημεῖα I καὶ Λ .

Σχ. 74

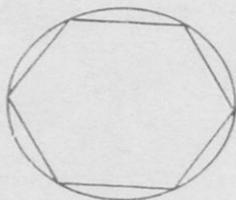

Σχ. 75

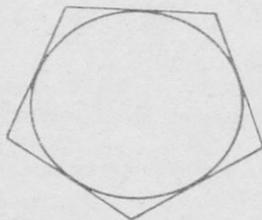
Διαιροῦμεν κατόπιν τὸ τόξον $I\Lambda$ εἰς δύο, φέρομεν τὴν εὐθεῖαν $E\Pi K$ καὶ ἡ γωνία $IK\Lambda$ διηρέθη εἰς τὰς γωνίας $IK\Pi$ καὶ $\Pi K\Lambda$, αἱ ὁποῖα εἶναι ἴσαι

Π Ο Λ Υ Γ Ω Ν Α

"Όταν ἓν πολύγωνον εὐρίσκεται ἐντὸς κύκλου ὥστε αἱ κορυφαὶ του νὰ εἶναι εἰς τὴν περιφέρειαν, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχῆμα 76, λέγεται ἐγγεγραμμένον εἰς κύκλον. Ὁ κύκλος τότε λέγεται περιγεγραμμένος. "Όταν ὁμως τὸ πολύγωνον εἶναι ἔξω

Σχ. 76

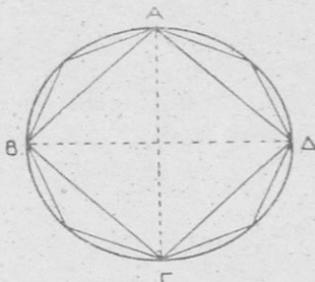
Σ. 77

ἀπὸ τὸν κύκλον ὥστε αἱ πλευραὶ του νὰ εἶναι ἐφαπτόμεναι τοῦ κύκλου, ὅπως φαίνεται εἰς τὸ σχ. 77, λέγεται περιγεγραμμένον καὶ ὁ κύκλος ἐγγεγραμμένος.

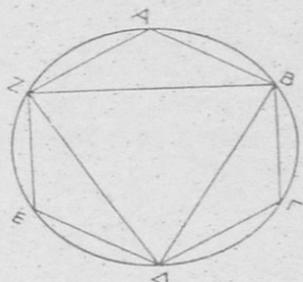
Τὸ πολὺγωνον (σχ. 76), ἐπειδὴ ἔχει ὅλας τὰς πλευρὰς καὶ τὰς γωνίας ἴσας, λέγεται **κανονικόν**. Καὶ τὸ πολὺγωνον (σχ. 77), ἐπειδὴ δὲν ἔχει τὰς πλευρὰς καὶ τὰς γωνίας ἴσας, λέγεται **ἀκανόνιστον πολὺγωνον**.

ΠΩΣ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΠΟΛΥΓΩΝΑ ΕΙΣ ΚΥΚΛΟΝ

α') Τὸ τετράγωνον. Φέρω τὰς δύο διαμέτρους (σχ. 78) τὴν μίαν κάθετον ἐπὶ τῆς ἄλλης. Ἐνώνω κατόπιν τ' ἄκρα τῶν διαμέ-

Σχ. 78

Σχ. 79

τρων μὲ εὐθείας καὶ ἔχω κανονικόν τετράγωνον (σχ. 78).

Ἄν τῶρα διαιρέσω τὰ 4 τόξα διὰ 2 καὶ φέρω τὰς χορδὰς, ἔχω τὸ κανονικὸν ὀκτάγωνον, ἐγγεγραμμένον εἰς κύκλον. Μετὸν ἴδιον τρόπον ἐγγράφω εἰς τὸν αὐτὸν κύκλον τὸ δεκαεξάγωνον κ. ο. κ.

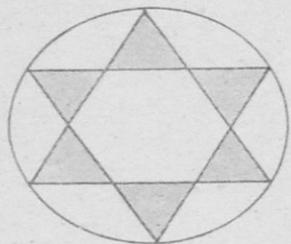
Σημ. Τὸ ὀκτάγωνον γίνεται καὶ διὰ διχοτομήσεως τῶν ἐπιπέδων ὀρθῶν γωνιῶν τοῦ τετραγώνου. Οὕτω ἡ κάθε γωνία τοῦ ὀκταγώνου θὰ γίνῃ 45° .

β) Τὸ ἐξάγωνον. Ἀνοίγω τὸν διαβήτην ὅσον εἶναι ἡ ἀκτίς τοῦ κύκλου καὶ μοιράζω τὴν περιφέρειαν εἰς 6 ἴσα μέρη. Κατόπιν φέρω τὰς χορδὰς καὶ γίνεται κανονικὸν ἐξάγωνον (σχ. 79), ἐγγεγραμμένον εἰς κύκλον. Ἄν τῶρα διχοτομήσω τὰ 6 τόξα καὶ φέρω τὰς χορδὰς, ἔχω τὸ κανονικὸν δωδεκάγωνον. Μετὸν ἴδιον τρόπον ἔχω τὸ 24γωνον κ. ο. κ.

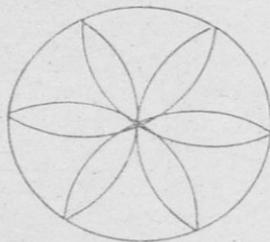
Σημ. Τὸ δωδεκάγωνον γίνεται καὶ διὰ διχοτομήσεως τῶν ἐπιπέδων γωνιῶν τοῦ ἐξαγώνου, ὅποτε ἐκάστη γωνία (ἀπὸ 30°) θὰ γίνῃ 15° .

Όταν θέλω νά κατασκευάσω ισόπλευρον τρίγωνον, μοιράζω πρώτον μέ τόν διαβήτην τήν περιφέρειαν τοῦ κύκλου εἰς 6 ἴσα μέρη, ὅπως ἐγίνε μέ τὸ ἑξάγωνον. Κατόπιν λαμβάνω ἀνά δύο τὰ σημεῖα τῶν διαιρέσεων, φέρω τὰς τρεῖς χορδὰς καί γίνεται τὸ ισόπλευρον τρίγωνον (σχ 79), ἐγγεγραμμένον καί αὐτὸ εἰς κύκλον.

Ἀσκήσεις : 1. Μὲ ἀκτίνα 5 δακτύλους κάμετε κύκλον καί ἐγγράψετε ἐντός αὐτοῦ τετράγωνον καί κανονικὸν ἑκτάγωνον.

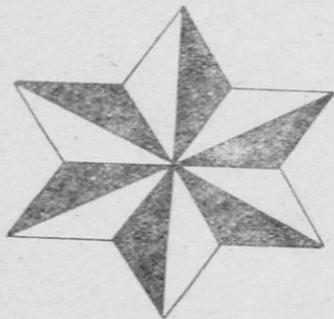
Σχ. 80

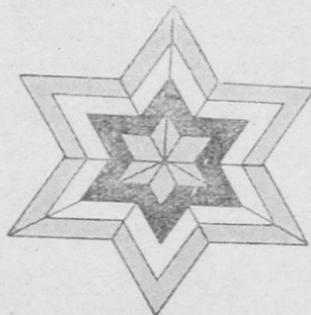
Σχ. 81

2. Μὲ τὴν ἴδιαν ἀκτίνα κάμετε ἄλλον κύκλου καί ἐγγράψετε κανονικὸν ἑξάγωνον, δωδεκάγωνον καί ισόπλευρον τρίγωνον.

3. Ἐπάνω εἰς λευκὸ χαρτί κάμετε τὰ σχήματα 80, 81, 82 καί 82α μεγα-

Σχ. 82

Σχ. 82α

λύτερα καί νά τὰ χρωματίσετε. Τ' ἀστεροειδῆ σχήματα 81, 82 καί 82α γίνονται ἀπὸ 2 ἰσόπλευρα τρίγωνα ἐγγεγραμμένα εἰς κύκλον.

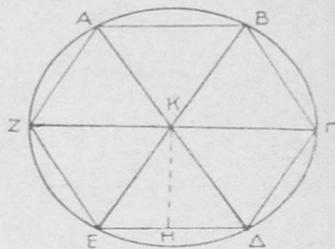
4. Δοκιμάσετε μέ τόν διαβήτην σας νά κάμετε καί ἄλλα σχέδια.

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΕΜΒΑΔΟΝ
ΚΑΝΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΥΓΩΝΟΥ

Μᾶς ἔχει δοθῆ τὸ ἑξαγωνικὸν πολύγωνον (σχ. 83), ἔγγεγραμ-
μένον εἰς κύκλον.

Ἀπὸ τὸ κέντροn K τοῦ κύκλου, ποῦ εἶναι καὶ κέντρον τοῦ
πολυγώνου, φέρω ἀκτίνιας εἰς τὰς γωνίας τοῦ πολυγώνου καὶ χω-
ρίζεται εἰς 6 τρίγωνα, ὅσαι δηλαδὴ εἶναι αἱ πλευρῆ τοῦ πολυγώ-
νου. Τὰ τρίγωνα αὐτὰ εἶναι ὅλα ἴσα, διότι δύο πλευραὶ των εἶναι
ἀκτίνες τοῦ αὐτοῦ κύκλου καὶ ἡ τρίτη
εἶναι πλευρὰ κανονικοῦ πολυγώνου. Τὸ
ὑψος ἐκάστου τριγώνου, ἧτοι ἡ κάθετος
KH τοῦ τριγώνου EKΔ, λέγεται **ἀπό-
στημα** τοῦ κανονικοῦ πολυγώνου.

Διὰ νὰ εὔρω τὸ ἔμβαδόν ἑνὸς τρι-
γώνου, π.χ. τοῦ EKΔ, πολλαπλασιάζω
τὴν βάσιν ἐπὶ τὸ ὑψος καὶ διαιρῶ διὰ
2. Τὸ ἔμβαδόν καὶ τῶν 6 τριγώνων, ἧ-
τοι τοῦ κανονικοῦ πολυγώνου, εἶναι 6
φορὰς περισσότερον ἀπ' ὅτι τοῦ EKΔ. Καὶ ἀφοῦ αἱ βάσεις τῶν
6 τριγώνων ἀποτελοῦν τὴν περίμετρον τοῦ πολυγώνου:

Σχ. 83

Διὰ νὰ εὔρω τὸ ἔμβαδόν κανονικοῦ πολυγώνου,
πολλαπλασιάζω τὴν περίμετρον ἐπὶ τὸ ἀπόστημα (ὑψος)
καὶ τὸ γινόμενον διαιρῶ διὰ 2.

Παράδειγμα : Ὑποθέτω ὅτι ἡ πλευρὰ ED τοῦ πολυγώνου
(σχ. 83) εἶναι 2 παλάμαι καὶ τὸ ἀπόστημα KH εἶναι 1,73 παλά-
μαι. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδόν τοῦ πολυγώνου;

Λύσις : Πέριμετρος = $2 \times 6 = 12$ παλάμαι. Καὶ ἔμβαδόν =
 $\frac{\text{περ.} \times \text{ἀπ.}}{2} = \frac{12 \times 1,73}{2} = \frac{20,76}{2} = 10,38$ τετραγ. παλάμαι.

Σημ. Ἄν τὸ πολύγωνον εἶναι ἀκανόνιστον, τὸ χωρίζω εἰς τρίγωνα, εὐρί-
σκω τὰ ἔμβαδά των καὶ προσθέτω.

Προβλήματα :

1. Σχηματίσατε εἰς τὸν πίνακα μεγαλύτερον πολύγωνον ἀπὸ
τὸ σχῆμα 83 καὶ νὰ εὔρετε τὸ ἔμβαδόν του.

2. Κανονικὸν πεντάγωνον ἔχει μῆκος ἐκάστης πλευρᾶς του
2,50 μ. καὶ ἀπόστημα 1,80 μ. Τί ἔμβαδόν ἔχει;

3. Ἡ πλατεία τῆς συνοικίας εἶναι κανονικὸν ἐξάγωνον μὲ μῆκος ἐκάστης πλευρᾶς 12 μ. καὶ ἀπόστημα 10 μ. Πόσα τ. μ. εἶναι τὸ ἐμβαδὸν τῆς πλατείας;

4. Εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας ὑπάρχει ἀνθήκηπος ποῦ εἶναι κανονικὸν ὀκτάγωνον μὲ πλευρὰν 3,50 μ. καὶ ἀπόστημα 4,30 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἐμβαδὸν τοῦ ἀνθοκήπου καὶ τί χῶρος μένει ἐλεύθερος εἰς τὴν πλατείαν;

5. Οἰκόπεδον σχήματος κανονικοῦ ἐξαγώνου μὲ πλευρὰν 7,50 μ. καὶ ἀπόστημα 5,55 περίπου μ. ἐπωλήθη πρὸς 130 δραχ. τὸ τ. μ. Πόσον στριχίζει;

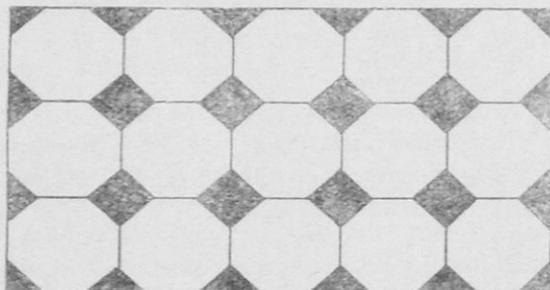
ΙΧΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Τὰ πλακάκια ποῦ συχνὰ στρώνουν στὰ μαγειρεῖα, δωμάτια, διαδρόμους κτλ. συνήθως εἶναι κανονικὰ σχήματα. Τὸ σχῆμα 84

Σχ. 84

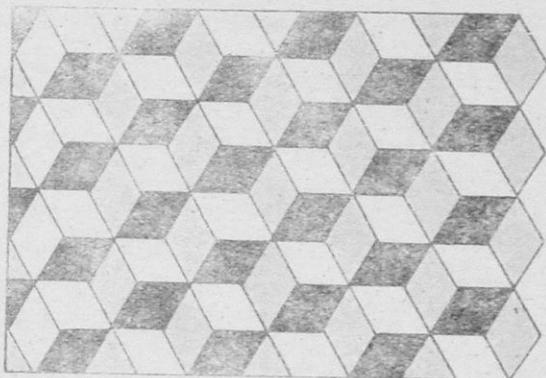
δεικνύει ἐπίστρωσιν μὲ πλακάκια τετραγωνικά καὶ τὸ σχῆμα 84α δεικνύει ἐπίστρωσιν μὲ πλακάκια ἐξαγωνικά καὶ τετραγωνικά. Τέ-

Σχ. 84α

λος τὸ σχ. 84β γίνεται καὶ αὐτὸ μὲ κανονικὰ ἐξάγωνα, ἀλλὰ χωρισμένα εἰς τρεῖς ρόμβους ἕκαστον. Οἱ ρόμβοι βάφονται

κατόπιν με διάφρα χρώματα και τὰ ἐξάγωνα φαίνονται ὡσάν κύβοι.

Σχ. 84β

Ἔσκησις : Σχεδιάσετε τὰ σχήματα 84, 84α και 84β ἢ και ἄλλα παρόμοια των και νὰ τὰ χρωματίσετε.

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Η ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΥΚΛΟΥ

Γράφω εἰς τὸν πίνακα ἕνα κύκλον με διάμετρον 1 μέτρον. Κατόπιν ἐφαρμόζω γύρω εἰς τὴν περιφέρειαν ἕνα σπάγγον, μετρῶ και τὸν εὐρίσκω 3 μέτρα και κάτι παραπάνω ἀπὸ 10 δακτύλους. Τὸ ἴδιον κάμνω εἰς τὸν ἄλλον κύκλον με διάμετρον 2 μέτρων, μετρῶ τὴν περιφέρειαν και εὐρίσκω 6 μέτρα και κάτι παραπάνω ἀπὸ 25 δακτύλους. Οἱ μαθηματικοί, με ἀκριβεῖς μετρήσεις ποῦ ἔκαμαν, εὐρήκαν ὅτι ἡ περιφέρεια ἐκάστου κύκλου εἶναι 3,14 φορές μεγαλύτερα ἀπὸ τὴν διάμετρον. Ὡστε :

Διὰ νὰ εὕρω τὴν περιφέρειαν κύκλου πολλαπλασιάσω τὴν διάμετρον ἐπὶ 3,14. Καὶ ἀντιθέτως :

Ὅταν γνωρίζω τὴν περιφέρειαν και θέλω νὰ εὕρω τὴν διάμετρον, διαιρῶ διὰ 3,14.

Ὁ ἀριθμὸς 3,14 χάριν συντομίας παριστᾶται εἰς τὴν Γεωμετρίαν με τὸ γράμμα π , ἡ ἀκτίς με τὸ a , ἡ διάμετρος με τὸ d και ἡ περιφέρεια με τὸ Π . Κατὰ τοὺς ἀνωτέρω κανόνας, ὁ τύπος εὐρέσεως τῆς περιφερείας θὰ εἶναι : $\Pi = d \times \pi$ ἢ $\Pi = 2a \times \pi$ (ἐπειδὴ

διάμετρος = 2 ακτίνες). Και ο τύπος διά την εύρεσιν τῆς διαμέτρου ἀπὸ τὴν περιφέρειαν εἶναι : $\delta = \frac{\Pi}{\pi}$.

Προβλήματα :

6. Σχηματίσετε εἰς τὴν αὐλήν σας κύκλον μὲ ἀκτίνα 2,25 μ καὶ νὰ εὑρετε τὸ μῆκος τῆς περιφερείας του
7. Μὲ τὸ αὐτὸ κέντρον σχηματίσετε κατόπιν ἄλλον κύκλον (ὁμόκεντρον) πού νὰ ἔχη διάμετρον 8 μ. καὶ εὑρετε καὶ αὐτοῦ τὸ μῆκος τῆς περιφερείας.
8. Κυκλικὸν τραπεζομάνδηλον ἔχει ἀκτίνα 0,65 μ. Πόσα μέτρα δαντέλλα πρέπει νὰ ἀγοράσωμεν διὰ νὰ τοποθετήσωμεν ὁλόγυρά του ;
9. Πόσοι ἄνθρωποι ἠμποροῦν νὰ καθήσουν εἰς κυκλικὸν τραπεζάκι ἀκτίνος 0,80 μ. ὅταν ἕκαστος καταλαμβάνη χωρὸν 0,45 τοῦ μέτρου ;
10. Τὸ στόμιον ἑνὸς πηγαδιοῦ ἔχει περιφέρειαν 92,42 μ. Πόσα μέτρα εἶναι ἡ ἀκτίς ;
11. Νὰ εὑρετε τὴν ἀκτίνα τῶν κύκλων μὲ περιφέρειαν :
2,412 μ. 3,768 μ. 12,56 μ. 31,4 μ.
12. Οἱ τροχοὶ ποδηλάτου ἔχουν ἀκτίνα 0,50 μ. Πόσας στροφὰς θὰ κάμουν διὰ νὰ διανύσῃ τὸ ποδήλατον ἀπόστασιν 4.710 μέτρων; Καὶ πόσας νὰ διανύσῃ ἀπόστασιν 30 χιλιομέτρων ;
13. Τροχὸς ἀμάξης μὲ ἀκτίνα 0,8 μ. ἔκαμε κατὰ τὴν κίνησιν του 000 στροφὰς. Πόσον διάστημα διέτρεξε ;
14. Ἴπποδρόμιον κυκλικὸν ἔχει ἀκτίνα 42 μ. Πόσα μέτρα διέγρεξεν ὁ ἵππος, ὁ ὁποῖος ἐπανέλαβε 54 φορές τὸν γύρον τοῦ ἵπποδρομίου ;
15. Εἰς τὸ πηγάδι μου ἔχω τοποθετήσῃ βαροῦλλον ξύλινον τὸ ὁποῖον ἔχει ἀκτίνα βάσεως 0,24 μ. Διὰ νὰ φθάσῃ ὁ κουβὰς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ νεροῦ, τὸ σχοινὶ ἐκτυλίσσεται 20 φορές γύρω εἰς τὸ βαροῦλλον καὶ διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πυθμένα, ἐκτυλίσσεται 30 φορές. Νὰ εὑρεθῇ: α') Πόσα μέτρα εἶναι τὸ βάθος τοῦ πηγαδιοῦ. Καὶ β') πόσα μέτρα νερὸ περιέχει;

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΜΗΚΟΣ ΤΟΞΟΥ

Παράδειγμα 1ου. Τί μήκος έχει τὸ τόξον 30° ὅταν ἡ διάμετρος εἶναι 8 μέτρα.

Σκέψις. Ἡ περιφέρεια τοῦ κύκλου ἔχει 360° καὶ τὸ μήκος τῆς θὰ εἶναι $3 \times 3,14 = 9,42$ μέτρα.

Κατάταξις τοῦ προβλήματος:

	Αἱ 360° ἔχουν μήκος 9,42 μ.		
	αἱ 30° » » »		x ;

$$x = 9,42 \times \frac{30}{360} = ;$$

Παράδειγμα 2ου. Πόσων μοιρῶν εἶναι τόξον μήκους 1,57 μ., ὅταν ἡ ἀκτίς τοῦ κύκλου εἶναι δύο μέτρα;

Σκέψις. Ἡ περιφ. τοῦ κύκλου εἶναι $2 \times 2 \times 3,14 = 12,56$ μ.

Κατάταξις. Μῆκος 12,56 μ. (ὅλης τῆς περιφ.) εἶναι 360°
 » 1,57 μ. (τόξου) » x ;

$$x = 360 \times \frac{1,57}{12,56} = ;$$

Ὡστε:

Διὰ τὴν εὐρὴν τὸ μήκος τόξου, εὐρίσκω πρῶτον τὴν περιφέρειαν καὶ κατατάσσω τὸ πρόβλημα ἀναλόγως.

Προβλήματα :

16. Ἡ διάμετρος κυκλικοῦ ἀνθοκήπου εἶναι 6 μ. Πόσον εἶναι τὸ μήκος τοῦ τόξου 30° ;

17. Ἄλλος κυκλικὸς ἀνθοκήπος ἔχει ἀκτίνα 2,50 μ. Πόσον εἶναι τὸ μήκος τοῦ τόξου 60° ;

18. Εἰς κύκλον μὲ ἀκτίνα 3,20 μ. νὰ εὐρεθῇ τὸ μήκος τόξου 45° .

19. Τὸ μήκος ἑνὸς τόξου εἶναι 3,53 μ. καὶ ἡ ἀκτίς τοῦ κύκλου 4,50 μ. Πόσων μοιρῶν εἶναι τὸ τόξον ;

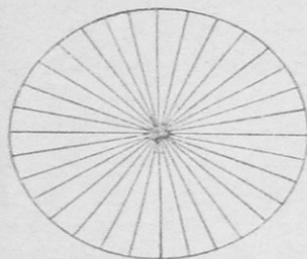
20. Νὰ εὐρετε τὸ μήκος τόξου κύκλου ἀκτίνας 2,40 μ. ποῦ ἡ χορδὴ του εἶναι πλεὺρὰ κανονικοῦ ἑξαγώνου.

21. Αἱ περιφέρειαι δύο ὁμοκέντρων κύκλων ἀπέχουν 3,50 μ. ἡ μία ἀπὸ τὴν ἄλλην. Τὸ μήκος τῆς μικροτέρας περιφερείας εἶναι 76,36 μ. Πόσον εἶναι τὸ μήκος τῆς μεγαλυτέρας ;

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΤΟ ΕΜΒΑΔΟΝ ΚΥΚΛΟΥ

*Έχω τὸν κύκλον τοῦ σχήματος 85

*Ἀπὸ τὸ κέντρον φέρω πολλὰς ἀκτῖνας καὶ χωρίζω τὸν κύκλον εἰς πολλοὺς τομεῖς. Ἄν ἐξακολουθήσω νὰ διαιρῶ τοὺς τομεῖς, τὰ τόξα τῶν νέων τομέων θὰ εἶναι τόσον μικρά, ὥστε θὰ ὁμοιάζουν μὲ εὐθείας. Καὶ οἱ τομεῖς θὰ ὁμοιάζουν μὲ τρίγωνα. Τὸ ἔμβαδόν τοῦ τριγώνου εὐρίσκεται ἂν πολλαπλασιάσω τὴν βᾶσιν ἐπὶ τὸ ὕψος καὶ διαιρέσω διὰ 2. Ἀφοῦ τὸ ἔμβαδόν ὅλων τῶν τριγῶνων (τῶν ἐντὸς τοῦ κύκλου) εἶναι καὶ ἔμβαδόν τῆς ἐπιφανείας τοῦ κύκλου :

Σχ. 85

Διὰ νὰ εὔρω τὸ ἔμβαδόν τοῦ κύκλου, πολλαπλασιάσω τὴν περιφέρειαν ἐπὶ τὴν ἀκτῖνα καὶ διαιρῶ διὰ 2.

$$\left(\text{Τύπος : } \text{Ἐμβαδόν κύκλου} = \frac{\pi \times \alpha}{2} \right)$$

Παράδειγμα : Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδόν ἁλωνίου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀκτῖνα 6 μέτρων ;

Λύσις : α') Περιφέρεια = $12 \times 3,14 = 37,68$ μ. Καὶ

$$\beta') \text{ Ἐμβαδόν} = 37,68 \times \frac{6}{2} = :$$

Ἐμβαδόν τομέως : Ἀφοῦ οἱ μικροὶ τομεῖς ὁμοιάζουν μὲ τρίγωνα, τὸ ἔμβαδόν τοῦ τομέως εὐρίσκεται ὅπως τοῦ τριγώνου, ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸ μῆκος τοῦ τόξου ἐπὶ τὴν ἀκτῖνα τοῦ κύκλου καὶ διαιρέσωμεν διὰ 2.

Παράδειγμα : Τὸ μῆκος τοῦ τόξου ἑνὸς κυκλικοῦ τομέως εἶναι 7,50 μ. καὶ ἡ ἀκτίς 3 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδόν τοῦ τομέως ;

$$\text{Λύσις : } \text{Ἐμβαδόν τομέως} = 7,50 \times \frac{3}{2} = ;$$

Προβλήματα :

22. Κυκλικὴ πλατεῖα ἔχει διάμετρον 30 μέτρων. Πόσα τετραγωνικὰ μέτρα εἶναι τὸ ἔμβαδόν ;

23. Περιφέρεια κύκλου εἶναι 15,70 μέτρα. Τί ἔμβαδόν ἔχει ;

24. Ἀπὸ δύο ὁμοκέντρους κύκλους ὁ μικρότερος ἔχει ἀκτίνα 0,50 μ. καὶ ὁ μεγαλύτερος 0,78 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυκλικῆς στεφάνης ;

25. Τὸ μῆκος τόξου ἑνὸς τομέως εἶναι 6,4 καὶ ἡ ὀκτίς τοῦ κύκλου 2,50 μέτρα. Πόσα τ. μ. εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τοῦ τομέως ;

26. Τμῆμα ἀνθοκήπου εἶναι τομεὺς μὲ τόξον 90° καὶ διάμετρον κύκλου 12 μ. Πόσα τ. μ. εἶναι τὸ ἔμβαδὸν ;

27. Σχηματίσατε διαφόρους κύκλους καὶ νὰ εὑρετε τὸ ἔμβαδὸν των.

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΛΙΝΔΡΟΥ

Λάβετε ἓνα κυλινδρικό κουτί καὶ περιτυλίξτε τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν μὲ χαρτί ὥστε νὰ ἐφαρμόζη καλῶς. Ξεδιπλώσετε κατόπιν τὸ χαρτί καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι εἶναι ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον. Μῆκος τοῦ παρ. εἶναι ἡ περιφέρεια τῆς βάσεως τοῦ κουτιοῦ καὶ πλάτος, τὸ ὕψος του. Ἀφοῦ λοιπὸν ἡ κυρτὴ ἐπιφάνεια τοῦ κυλίνδρου εἶναι παραλληλόγραμμον, διὰ νὰ εὑρῶ τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κυλίνδρου, πολλαπλασιάζω τὸ μῆκος τῆς περιφερείας τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ κυλίνδρου. Διὰ νὰ ἔχω ὁμῶς τὸ ἔμβαδὸν ὅλης τῆς ἐπιφανείας τοῦ κυλίνδρου πρέπει νὰ προσθέσω καὶ τὸ ἔμβαδὸν τῶν δύο κυκλικῶν βάσεων. Ὡστε :

Διὰ νὰ εὑρῶ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κυλίνδρου, εὐρίσκω πρῶτον τὸ ἔμβαδὸν τῶν δύο κυκλικῶν βάσεων, ἔπειτα τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας καὶ προσθέτω.

Παράδειγμα : Ὑποθέτω ὅτι τὸ κουτί ἔχει διάμετρον βάσεως 10 δακτύλους, ὕψος 18 δακτ. καὶ ζητῶ τὴν ἐπιφάνειαν.

Λύσις : α') Περιφέρεια κυκλικῆς βάσεως = $10 \times 3,14 = 31,40$.

β') Ἐμβαδὸν κυκλ. βάσεως = $\frac{31,4 \times 5}{2} = \frac{157}{2} = 78,5$ τετραγ.

δάκτυλοι. Καὶ ἔμβαδὸν 2 βάσεων = $78,5 \times 2 = 157$ τετραγ. δάκτ.

γ') Ἐμβαδὸν κυρτῆς ἐπιφ. = $31,40 \times 18 = 565,2$ τετραγ. δάκτ.

Καὶ δ') Ἐπιφάνεια = $157 + 565,2 = 722,2$ τετραγ. δάκτυλοι.

Προβλήματα :

28. Ρόλος χάρτου ἔχει ἀκτίνα βάσεως 0,5 καὶ ὕψος 0,9 μ. Πόσον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας ;

29. Κυλινδρική κολώα με περιφέρεια βάσεως 2,5 μ και ύψος 4 μ. πρόκειται να χρωματισθῆ εἰς τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν πρὸς 32,50 δραχμὰς τὸ τετραγωνικὸν μέτρον. Πόσας δραχμὰς θὰ στοιχίσῃ ὁ χρωματισμὸς τῆς;

30. Πόσα τετ. μ. λευκοσιδήρου χρειάζεται τὰ γίνη κυλινδρικὸν τεπόζιτον ἐλαίου, τὸ ὁποῖον νὰ ἔχῃ ἀκτῖνα βάσεως 0,60 μ. καὶ ὕψος 1,5 τοῦ μέτρου; Ἄν ἡ ἀξία τοῦ λευκοσιδήρου εἶναι 25 δραχμὰι κατὰ τ. μ. καὶ πληρώσωμεν ἐν ὄλῳ διὰ ἐργατικά 95 δραχμὰς, πόσας δραχμὰς θὰ στοιχίσῃ ἐν ὄλῳ τὸ τεπόζιτον;

31. Θέλω νὰ κατασκευάσω σωλῆνα μήκους 9 μέτρων με διάμετρον βάσεως 0,12 μ. Πόσα τετρ. μέτρα λαμαρίνα πρέπει νὰ ἀγοράσω; Καὶ ἀκόμη: Πόσον θὰ πληρώσω ἂν ἡ ἀξία τῆς λαμαρίνας εἶναι 45 δραχ. τὸ τετραγωνικὸν μέτρον;

32. Ἔχω 25 κυφέλας κυλινδρικὰς καὶ θέλω νὰ ἐλαιοχρωματίσω τὴν ἐπάνω βάσιν καὶ τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν. Ὅλοι αἱ κυφέλαι μου εἶναι ἴσαι με διάμετρον βάσεως 0,45 μ. καὶ ὕψος 0,90 μ. Τί θὰ μοῦ στοιχίσῃ ὁ ἐλαιοχρωματισμὸς των ἐὰν πληρώσω 25 δραχμὰς δι' ἕκαστον τετραγωνικὸν μέτρον;

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΟΓΚΟΣ ΚΥΛΙΝΔΡΟΥ

Ἄπ' ὅσα ἔχομεν μάθει, ἂν ἐνὸς κανονικοῦ πολυγώνου ἐγγεγραμμένου εἰς κύκλον διπλασιάζω συνεχῶς τὰς πλευράς του, θὰ ἔλθῃ στιγμή πού ἡ περίμετρος τοῦ πολυγώνου θὰ πέσῃ ἐπάνω εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ κύκλου. Ἄπ' αὐτὸ εὐκόλως ἐννοοῦμεν ὅτι ὁ κύλινδρος ἔχει τὸν ἴδιον ὄγκον με τὸ πολυγωνικὸν πρίσμα πού ἔχει τὸ ἴδιον ἐμβαδὸν βάσεως καὶ τὸ ἴδιον ὕψος. Ἐπομένως:

Ὁ ὄγκος τοῦ κυλίνδρου εὐρίσκεται, ὅπως καὶ τοῦ πρίσματος. Ἄν δηλαδὴ πολλαπλασιάσωμεν τὸ ἐμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος.

Παραδείγματα: Τί ὄγκον ἔχει τὸ κυλινδρικό κουτί τοῦ προηγούμενου μαθήματος; (Παράδειγμα βλ. σελ. 75).

Λύσις: α') Περιφέρεια βάσεως $10 \times 3,14 = 31,40$ δάκτυλοι.

β') Ἐμβ. βάσεως $= \frac{31,4 \times 5}{2} = \frac{157}{2} = 78,5$ τ. δ. καὶ

γ') Ὅγκος $= 78,5 \times 18 = 1413$ κυβικοί δάκτυλοι.

Προβλήματα :

33. Κυλινδρικήν τεπόζιτον έλαιού έχει διάμετρον βάσεως 0,80 μ. και ύψος 1,50 μ. Πόσον ὄγκον έχει ;
34. Κορμός δένδρου σχήματος κυλίνδρου έχει άκτινα βάσεως 0,40 μ. και ύψος 3,50. Τί ὄγκον έχει ;
35. Θέλω ν' άνοιξω πηγάδι με διάμετρον βάσεως 2,60 μ., βάθος 13,6 μ. και τὸ συνεφώνησα πρὸς 120 δραχ. τὸ κυβ. μέτρον. Πόσας δραχμάς θά στοιχίση τὸ άνοιγμα τοῦ πηγαδιοῦ ;
36. Τὸ πηγάδι αὐτὸ κατόπιν ἐκτίσθη και ἡ διάμετρος του ἐμίκρυνε κατὰ 0,40 μ. Βάθος νεροῦ έχει 9,50 μέτρα. Πόσους τόννους νερό έχει και με πόσα κιλά άναλογοῦν ;
37. Τί ὄγκον έχει και πόσα κιλά έλαιού χωρεῖ τεπόζιτον τὸ ὅποιον έχει άκτινα βάσεως 0,40 μέτρον και ύψος 1,4 μέτρον ; (εἰδικὸν βάρος έλαιού 0,91).
38. Μαρμαρίνη κολώνα κυλινδρική, έχει περιφέρειαν βάσεως 3.14 μ. και ύψος 2,80 μ. Πόσας ὀκάδας ζυγίζει ; (εἰδ. β'ρος μαρμάδου 2,7).
39. Κύλινδρος έχει ὄγκον 132,75 κυβ. μέτρα και ύψος 5,9 μ. Πόσα τ. μ. εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως του :
40. Μετρήσετε διάφορα κυλινδρικά σώματα (χάρακα, κουτιά, σωληνες κ. ά.) που υπάρχουν εἰς τὸ σχολεῖον ἢ θά φέρουν οἱ μαθηταί και νά εὑρετε : α') τὴν ἐπιφάνειαν, β') τὸν ὄγκον των.

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΟΓΚΟΣ ΒΑΡΕΛΙΟΥ

Τὸ βαρέλιον (σχ. 86) ὁμοιάζει με κύλινδρον με τὴν διαφορὰν ὅτι εἶναι ἐξογκωμένον εἰς τὸ μέσον. Ἐν πολ-
 λαπλασιάσωμεν τὸ ἔμβαδὸν τῆς κάτω βά-
 σεως α ἐπὶ τὸ ὕψος $\gamma\delta$, εὑρίσκομεν ὀλιγώ-
 τερον ἀπὸ τὸν πραγματικὸν ὄγκον τοῦ βα-
 ρελίου, διότι θά μείνη ἔξω τὸ ἐξόγκωμά του. β

Ἐν πάλιν πολλαπλασιάσωμεν τὸ ἔμβα-
 δὸν τῆς μεσαίας βάσεως β ἐπὶ τὸ ὕψος, θά
 εὔρωμεν περισσότερον. Διὰ νά μὴν πέσωμεν
 λοιπὸν ἔξω πρέπει νά εὔρωμεν τὸν μέσον
 ὄρον τοῦ ἔμβαδοῦ τῆς κάτω και μεσαίας βά-
 σεως (α και β) και αὐτὸ νά πολλαπλασιασθῇ ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ βα-
 ρελίου. Πρὸς τοῦτο μετροῦμεν τὰς δύο διαμέτρους τῶν βάσεων αὐ-

Σχ. 86

των, προσθέτομεν καὶ λαμβάνομεν τὸ ἡμισυ. Μὲ βάσιν τὸ ἡμισυ τοῦ ἀθροίσματος (ἡμιάθροισμα) τῶν δύο διαμέτρων, εὐρίσκομεν τὸν μέσον ὄρον τοῦ ἐμβαδοῦ τῶν δύο βάσεων, πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ τὸ ὕψος καὶ ἔχομεν τὸν ὄγκον τοῦ βαρελίου. Ὡστε :

Διὰ τὰ εὐρωμεν τὸν ὄγκον τοῦ βαρελίου, πολλαπλασιάζομεν τὸ ἡμιάθροισμα τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς κάτω καὶ μεσαίας βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος

Παράδειγμα : Ὑποθέτομεν ὅτι ἓν βαρέλιον ἔχει διάμετρον κάτω βάσεως 0,40 μ., μεσαίας 0,60 μ. καὶ ὕψος 1 μ. Τί ὄγκον ἔχει ;
Λύσις : α') Ἡμιάθροισμα 2 διαμέτρων = $(0,40 + 0,60) : 2 = 0,50$ μ.
β') Περιφέρεια = $0,50 \times 3,14 = 1,57$ μ.
γ') Ἐμβ. βάσεως = $1,57 \times 0,25$ (ἀκτίνα) : $2 = 0,196$ τ. μ. Καὶ
δ') Ὅγκος βαρελίου = $0,196 \times 1 = 0,196$ κ μ., ἢ 196 κυβ. παλ.
Ἄν τώρα θέλωμεν νὰ εὐρωμεν καὶ πόσα κιλά κρασί χωρεῖ τὸ βαρέλιον, σκεπτόμεθα ὡς ἑξῆς :

Τὸ εἰδικὸν βάρος τοῦ κρασιοῦ εἶναι 0,985. Ἦτοι μία κυβική παλάμη χωρεῖ 985 γραμμάρια κρασί. Αἱ 196 κυβ. παλ. θὰ χωροῦν ὅσον $196 \times 0,985 = 193060$ γραμμάρια ἢ 193 χιλιόγρ. (κιλά) περίπου.
Ὡστε τὸ βαρέλιον χωρεῖ 193 περίπου κιλά κρασί.

Προβλήματα :

41. Ἐν ἄλλο βαρέλιον ἔχει διαμέτρους 0,60 μ. καὶ 0,52 μ. ὕψος δὲ 2 μ. Πόσα κ μ. εἶναι ὁ ὄγκος του ;

42. Εἰς ἓν οἰνοπωλεῖον ἐμετρήσαμεν μ' ἓνα φίλον μου 10 βαρέλια, ὅλα ἴσα, τὰ ὁποῖα εἶναι γεμᾶτα κρασί. Ὁ ἰδιοκτήτης μᾶς ἔδωσε τὰς ἀκτίνας τῶν βάσεων ἐκάστου βαρελίου αἱ ὁποῖαι εἶναι 0,32 μ. καὶ 0,40 μ., τὸ ὕψος 1,50 μ. καὶ μᾶς παρεκάλεσε νὰ εὐρωμεν πόσα κιλά κρασί ἔχουν καὶ τὰ 10 βαρέλια. Μήπως ἠμπορεῖτε νὰ τὸ εὐρετε σεῖς ;

43. Νὰ γίνουιν μετρήσεις διαφόρων βαρελίων καὶ νὰ εὐρεθῇ ὁ ὄγκος καὶ ἡ περιεκτικότης των.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ

Γενικῶς. Λαμβάνω ἓν κυλινδρικὸν ξύλον καὶ τὸ κόπτω μὲ πριόνι πλαγίως. Τότε ἡ καμπύλη γραμμὴ ποῦ θὰ σχηματισθῇ

μετά την τομήν όμοιάζει με τό σχήμα 87 καί λέγεται έλλειψις.

Σχήμα έλλείψεως έχουν ή περίμετρος τών κουταλιών, μερικών δίσκων, μερικών κουτιών κ. ά. Τό τοιοϋτον σχήμα είναι περισσότερο έν χρήσει εις τήν Αστρονομίαν, διότι αί τροχιαί τών πλανητών είναι έλλειψεις.

Καί ή έλλειψις είναι καμπύλη γραμμή άλλ' όλα τά σημεία τής καμπύλης γραμμής έδω δέν απέχουν έξ ίσου από τό κέντρον, όπως συμβαίνει με τόν κύκλον. Η διάμετρος AB (σχ. 87) λέγεται μέγας άξων καί ή ΓΔ μικρός άξων. Τό σημείον όπου διασταυροϋνται οί άξονες, είναι τό κέντρον τής έλλείψεως. Όπως βλέπετε από τό σχήμα 87, έκαστος άξων χωρίζει τήν έλλειψιν εις δύο ίσα μέρη.

Πώς χαράζεται ή έλλειψις. Διά να χαράξωμεν έλλειψιν εις τόν πίνακα, καρφώνομεν δύο προκάκια εις τά σημεία Κ καί Λ

Σχ. 87

Σχ. 88

σχ. 88) καί δένομεν εις αυτά ένα σπάγγον, ό όποίος πρέπει να είναι μακρύτερος από τήν απόστασιν ΚΛ. Έπειτα τεντώνομεν τόν σπάγγον, περιφέρομεν τό άκρον του γύρω εις τά σημεία Κ καί Λ. καί ή κιμωλία, ποϋ είναι μέσα από τόν σπάγγον γράφει τήν έλλειψιν.

Με τόν ίδιον τρόπον γίνεται έλλειψις εις τήν αύλήν ή τόν κήπον. Τότε όμως χρειαζόμεθα σχοινί, πασσάλους καί έν μυτερόν ξύλον διά τήν χάραξιν τής έλλείψεως.

Τά σημεία Κ καί Λ (σχ. 88) λέγονται έστίαί τής έλλείψεως.

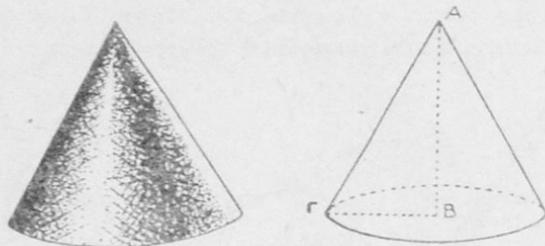
Όπως καταλαβαίνετε, όσον πλησιάζουν αί έστίαί ή έλλειψις γίνεται περισσότερο στρογγυλή καί όσον απομακρύνονται γίνεται μακρουλή.

Άσκησις : 1. Σχηματίσετε έλλειψιν με μέγαν άξωνα 3 μ., άλλ' ή απόστασις τών έστιών να είναι 2 μέτρα.

2. Σχηματίσετε έλλείψεις με μέγαν άξωνα, όσον θέλετε.

Κ Ω Ν Ο Σ

Ἐκ τῶν κιβώτιων γεωμετρικῶν σωμάτων ξεχωρίζομεν τὸν κώνον καὶ τὸν παρατηροῦμεν. Ἐπίσης παρατηροῦμεν καὶ διάφορα σώματα μὲ σχῆμα κώνου (γωνιά, σκηναί, μερικοί πύργοι κ. ἄ.).

Σχ. 89

Ὅλα αὐτὰ ἔχουν δύο ἐπιφάνειας: Ἡ μία εἶναι κύκλος καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ βάση τοῦ κώνου. Ἡ ἄλλη εἶναι κυρτὴ καὶ τελειώνει εἰς κορυφήν. Ὡστε:

Κώνος λέγεται τὸ στερεὸν ποὺ ἔχει δύο μόνον ἐπιφάνειας. Μία ἀπ' αὐτὰς εἶναι κύκλος καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ βάση τοῦ κώνου ἢ ἄλλη εἶναι κυρτὴ καὶ τελειώνει εἰς τὴν κορυφήν.

Ἄν περιστρέψωμεν τὸ ὀρθογώνιον ΑΒΓ (σχ. 89) γύρω εἰς τὴν ΑΒ, ἡ πλευρὰ ΒΓ θὰ γράψῃ τὴν βάση τοῦ κώνου καὶ ἡ ΑΓ τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν. Ἡ νοητὴ κάθετος ΑΒ ἀπὸ τὴν κορυφήν εἰς τὴν βάση, λέγεται ἄξων ἢ ὕψος καὶ ἡ ΑΓ πλευρὰ τοῦ κώνου.

Συγκρίνετε τὸν κώνον μὲ τὸν κύλινδρον καὶ τὴν πυραμίδα καὶ εὑρετε τὰς ὁμοιότητας καὶ τὰς διαφορὰς των.

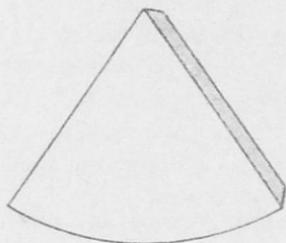
ΠΩΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ Ο ΚΩΝΟΣ (*)

α) **Μὲ χαρτόνι.** Σχεδιάζω ἐπάνω εἰς τὸ χαρτόνι τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κώνου μὲ ἀκτῖνα ὅση ἢ πλευρὰ καὶ τόξον ὅση ἢ περιφέρεια τῆς βάσεως τοῦ κώνου ποὺ θέλω νὰ κάμω. Εἰς τὴν μίαν πλευρὰν ἀφήνω καὶ ὀλίγον περιθώριον διὰ τὸ κόλλημα. Οὕτω θὰ

(*) Ὁ διδ. ὀρίζει ἀπὸ τὴν προηγουμένην διδακτικὴν ὥραν μίαν ομάδα μαθητῶν νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν φαναρὸν τῆς συνοικίας καὶ νὰ παρατηρήσῃ πῶς κατασκευάζεται τὰ γωνιά. Πρὶν ἀρχίσῃ τὸ μάθημα, οἱ μαθηταὶ καλοῦνται καὶ ἀνακοινώσασθαι τὰς παρατηρήσεις των.

γίνη τὸ σχῆμα 90. Κατόπιν κόπτω γύρω τὸ χαρτόνι, τὸ κλείνω, κολλῶ ἀπὸ τὸ μέσα μέρος τὸ περιθώριον καὶ ἔχω τὸ χωνὶ τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας. *Ἄν ἐκεῖ πλησίον ὑπάρχη φαναράς, πηγαίνω καὶ βλέπω πῶς κάμνει τὰ χωνιά, διότι αὐτὸς σὰν τεχνίτης εἶναι ἐπιτήδειος.

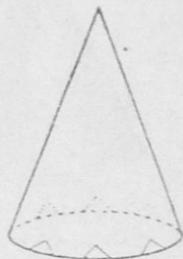
*Ἐπειτα σχεδιάζω καὶ τὴν βάσιν (σχ. 91) μὲ τὰ τριγωνάκια διὰ τὸ κόλλημα, ὅπως ἔκαμα καὶ εἰς τὸν κύλινδρον. Τέλος ἐφαρμόζω τὸν κύκλον εἰς τὸ ἄνοιγμα τοῦ χωνιοῦ μὲ τριγωνάκια, πρὸς τὸ μέσα

Σχ. 90

Σχ. 91

Σχ. 92

μέρος, ἀφοῦ, ἔννοεῖται, βάλλω κόλλαν καὶ ἔχω τὸν κῶνον τοῦ σχήματος 92.

β') Μὲ ξύλον κόντρα-πλακέ. Διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ κῶνου τούτου θὰ χρησιμοποιηθῆ τὸ σχέδιον Νο 8 (ἔκδ. Ἰω. Καμπανᾶ).

Σημ. Ἡ κατασκευὴ τοῦ κῶνου μὲ ἄλλο ξύλον εἶναι δύσκολος. Ἀντιθέτως μὲ πηλὸν εἶναι εὐκολος. Γεμίζω τὸ χωνὶ τοῦ κῶνου μὲ πηλὸν καὶ ὅταν ξεραθῆ σχίζω τὸ χαρτὶ καὶ μένει ὁ πῆλινος κῶνος.

Κατασκευάσετε καὶ σεῖς ἕναν κῶνον μὲ χαρτόνι.

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Ἡ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΩΝΟΥ

Σκεπάζω τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κῶνου μὲ χαρτὶ, ἔπειτα τὸ ἀπλώνω καὶ βλέπω πῶς ἔχει σχῆμα τομέως (σχ. 93). Τόξον τοῦ τομέως ΑΒΓ εἶναι ἡ περιφέρεια τῆς βάσεως καὶ ἡ ἀκτὶς ΑΓ εἶναι ἡ πλευρὰ τοῦ κῶνου. Ἐπομένως τὸ ἔμβασδον τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κῶνου εὐρίσκεται ὅπως καὶ τοῦ τομέως, ἂν δηλ. πολλαπλασιάσω τὴν περιφέρειαν τῆς βάσεως ἐπὶ τὴν πλευρὰν καὶ τὸ γινόμενον διαιρέσω διὰ 2.

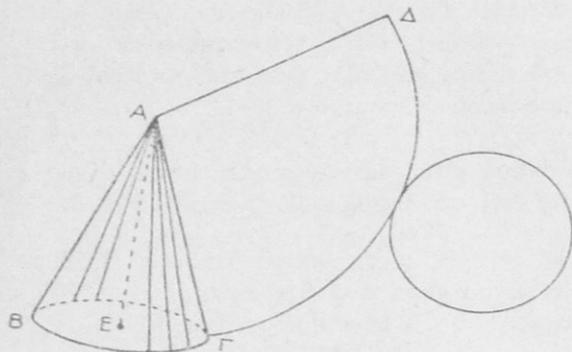
Παράδειγμα : Πρόκειται νὰ κατασκευασθῆ κωνικὴ κηνὴ μὲ ἀκτῖνα βάσεως 2 μέτρων καὶ πλευρὰν 4 μέτρων. Πόσα τ. μ. καρπόπανον χρειάζεται ;

Λύσις : α') Περιφέρεια βάσεως = $4 \times 3,14 = 12,56$ τ. μ.

Και β') έμβ. κυρτής έπιφ. = $12,56 \times \frac{4}{2} = \frac{50,24}{2} = 25,12$ τ. μ.

Ώστε : Χρειάζονται 25,12 τ. μ. παραβόπανο.

Διά να έχω όμως όλην τήν έπιφάνειαν του κώνου, ύπολείπεται

Σχ. 93

$\alpha = 2$ μ. $\delta = 4$ μ. $\Pi = 12,56$ μ. Έμβ. κυρτής = $= 25,12$ τ. μ.
--

να εύρω και τὸ έμβραδὸν τῆς βάσεως πὺ εἶναι κύκλος. Έπομένως :

Διά να εύρω τήν έπιφάνειαν του κώνου, εύρίσκω πρώτον τὸ έμβραδὸν τῆς βάσεως, έπειτα τῆς κυρτής έπιφανείας και προσθέτω.

Προβλήματα :

44. Πόσα τετραγωνικά μέτρα πισσόχαρτον χρειάζομαι διά να σκεπόσω τήν κυρτήν έπιφάνειαν τῆς καλύβης μου, ή όποία έχει διάμετρον βάσεως 4 μέτρων και πλευράν 4,60 μέτρων ;

45. Πρόκειται να κατασκευασθῆ κωνική σκηνή με άκτίνα βάσεως 1,50 μ. και πλευράν 3,60 μ. Πόσα τετρ. μέτρα ύφασμα χρειάζονται ;

46. Κωνικόν δοχείον έχει άκτίνα βάσεως 0,4 μ. και πλευράν 0,8 μ. Πόση είναι ή όλική έπιφάνειά του ;

47. Πόσα τ. μ. είναι ή έσωτερική έπιφάνεια κωνικοῦ φούρνου, ό όποιος έχει άκτίνα βάσεως 0,80 μ. και πλευράν 2 μέτρα ;

48. Πόσα φωμιά (καρβέλια) χωρεῖ ό φούρνος αυτός αν κάθε φωμιά έχει άκτίνα 15 δακτύλους ;

49. Να εύρεθῆ όλη ή έπιφάνεια κώνου ό όποιος έχει άκτίνα βάσεως 1,50 μ. και πλευράν 3,60 μ.

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΟΓΚΟΣ ΚΩΝΟΥ

Ἐδῶ κάμνω ὅ,τι ἔκαμα νὰ εὕρω τὸν ὄγκον τῆς πυραμίδος. Κατασκευάζω δηλαδή ἕναν κῶνον χάρτινον καὶ ἕναν κύλινδρον ὥστε νὰ ἔχουν τὴν ἴδιαν βάσιν καὶ τὸ ἴδιον ὕψος. Κατόπιν γεμίζω τὸν κῶνον μὲ ἄμμον καὶ ἀδειάζω εἰς τὸν κύλινδρον. Ὅταν αὐτὸ γίνῃ τρεῖς φορές, ὁ κύλινδρος γεμίζει. Ἀπὸ τὸ παράδειγμα αὐτὸ βλέπω ὅτι ὁ κῶνος χωρεῖ τὸ τρίτον ἀπ' ὅ,τι ὁ κύλινδρος ποῦ ἔχει τὴν ἴδιαν βάσιν καὶ τὸ ἴδιον ὕψος. Ὡστε:

Διὰ νὰ εὕρω τὸν ὄγκον τοῦ κῶνου πολλαπλασιάζω τὸ ἔμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος καὶ διαιρῶ διὰ 3.

Παράδειγμα: Κωνικός πύργος ἔχει ἀκτῖνα βάσεως 1,50 μ. καὶ ὕψος 6 μ. Πόσα κυβικὰ μέτρα εἶναι ὁ ὄγκος του;

Λύσις: α') Περιφ. βάσεως: $3 \times 3,14 = 9,42$ μέτρα.

β') Ἐμβαδὸν βάσεως $9,42 \times \frac{1,50}{2} = \frac{14,130}{2} = 7,065$ τετραγ. μ.

Καὶ γ') ὄγκος $7,065 \times \frac{6}{3} = \frac{42,390}{3} = 14,130$ κυβ. μέτρα.

Προβλήματα :

50. Κωνική καλύβη ἔχει ἔμβαδὸν βάσεως 12 τ. μ. καὶ ὕψος 3 μ. Πόσα κυβικὰ μέτρα εἶναι ὁ ὄγκος της;

51. Πόσα κυβ. μέτρα ἀέρος καταλαμβάνει κωνική σκηνή, ἡ ὁποία ἔχει ἔμβαδὸν βάσεως 12,56 τ. μ. καὶ ὕψος 3,75 μέτρα;

52. Τὸ χωνὶ ἑνὸς ἀλευρομύλου ἔχει ἀκτῖνα βάσεως 0,30 μ. καὶ ὕψος 0,80 μ. Πόσα κιλὰ σιτάρη χωρεῖ; (εἶδ. βάρ. σιτ. 1,56).

53. Κωνικός πύργος ἔχει διάμετρον βάσεως 3,60 μ., πλευρὰν 5,80 μ. καὶ ὕψος 5 μ. Νὰ εὕρηθῃ: α) τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας του καὶ β) ὁ ὄγκος τοῦ πύργου.

54. Μετρήσετε διάφορα κωνικὰ ἀντικείμενα καὶ εὕρετε τὸν ὄγκον των.

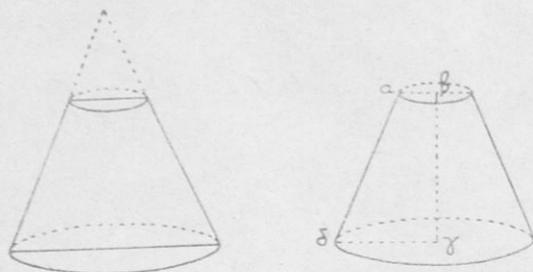
ΚΟΛΟΥΡΟΣ ΚΩΝΟΣ*

Νὰ καὶ ἕνας κῶνος μὲ κομμένον τὸ ἐπάνω μέρος, παράλληλα μὲ τὴν βάσιν του. Αὐτὸν θὰ τὸν λέγωμεν κόλουρον κῶνον (σχ. 94).

* Ὁ διδάσκων ἔχει ἑτοιμον τὸν πῆλινον κῶνον, κόπτει τὸ ἐπάνω μέρος ἔμπροσθεν τῶν μαθητῶν καὶ γίνεται ὁ κόλουρος κῶνος.

Σχήμα κολούρου κώνου έχουν τὸ ποτήρι, ἡ γλάστρα, ὁ κουβάς, ἡ κάδη, ἡ καραβάνα, τ' ἄμπαζοῦρ τῆς λάμπας καὶ πολλὰ ἄλλα.

Παρατηρῶ τὸν κολούρον κώνον καὶ βλέπω ὅτι ἔχει δυὸ κυκλικὰς βάσεις παραλλήλους, ἀλλ' ὄχι ἴσους καὶ μίαν κυρτὴν ἐπιφάνειαν. Ἡ κάθετος βγ ἀπὸ τὴν μίαν βάσιν εἰς τὴν ἄλλην εἶναι τὸ ὕψος καὶ ἡ ἀδ εἶναι ἡ πλευρὰ τοῦ κολούρου κώνου.

Σχ. 94

Συγκρίνετε τὸν κολούρον κώνον μὲ τὸν σωστὸν κώνον καὶ τὴν κολούρον πυραμίδα καὶ νὰ εὑρετε τὰς ὁμοιότητας καὶ τὰς διαφορὰς των.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑΣ ΚΟΛΟΥΡΟΥ ΚΩΝΟΥ

Σκεπάζω τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κολούρου κώνου μὲ χαρτί, κατόπιν τὸ ἀπλώνω καὶ βλέπω ὅτι τὸ ἀνάπτυγμά της ὁμοιάζει μὲ τραπέζιον (σχ. 95). Βάσεις τοῦ τραπέζιου εἶναι αἱ περιφέρειαι τῶν βάσεων τοῦ κολούρου κώνου ποὺ δὲν εἶναι βέβαια εὐθεῖαι ἀλλὰ

Σχ. 95

καμπύλαι καὶ ὕψος ἡ ἀπόστασις τῶν δύο βάσεων. Ἐπομένως τὸ ἔμβαδόν τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας τοῦ κολούρου κώνου εὐρίσκεται, ὅπως τοῦ τραπέζιου, ἀν πολλαπλασιάσωμεν τὸ ἡμιάθροισμα τῶν περιφερειῶν τῶν δύο βάσεων ἐπὶ τὸ ὕψος.

Παράδειγμα. Ὁ κουβάς ἔχει περιφέρειαν τῶν δύο βάσεων 6 παλάμας καὶ 4 παλάμας, πλευρὰν δὲ 5 παλάμας. Τί ἔμβαδὸν ἔχει ἡ κυρτὴ ἐπιφάνεια;

Λύσις: α) Ἡμιάθροισμα περιφερειῶν $(6+4) : 2 = 5$ παλάμαι.

Και β') έμβαδόν κυρτής επιφανείας: $5 \times 5 = 25$ τετραγ. παλάμαι.
 Διά να έχω όμως όλην τήν επιφάνειαν του κολούρου κώνου, πρέπει να εύρω και τὸ έμβαδόν τῶν δύο κυκλικῶν βάσεων και να τὸ προσθέσω και αυτό.

Έπομένως :

Διά να εύρω τήν επιφάνειαν κολούρου κώνου εύρίσκω πρώτον τὸ έμβαδόν τῆς κυρτής επιφανείας, έπειτα τῶν δύο κυκλικῶν βάσεων και προσθέτω.

ΕΥΡΕΣΙΣ ΟΓΚΟΥ ΚΟΛΟΥΡΟΥ ΚΩΝΟΥ

Όταν : KB=3 δάκτ. | ΓΔ=1 δάκτυλος
 AK=8 δάκτ. | ΑΓ=4 δάκτυλοι

Περιφέρεια κάτω βάσεως : $6 \times 3,14 = 18,84$ δ.

Περιφέρεια άνω βάσεως : $2 \times 3,14 = 6,28$ δ.

Όγκος σωστού κώνου

α) Έμβ. βάσεως : $\frac{18,84 \times 8}{2} = \frac{56,52}{2} = 28,26$ τ. δ.

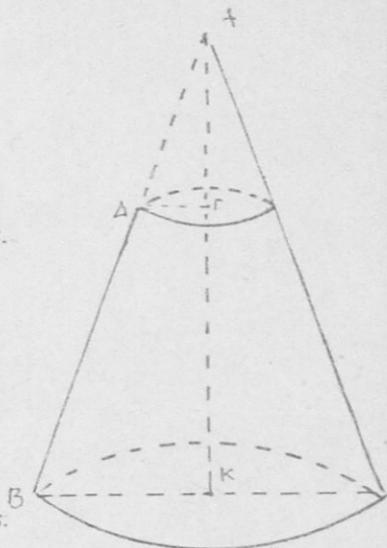
β) Όγκος : $\frac{28,26 \times 8}{3} = \frac{226,08}{3} = 75,36$ τ. δ.

Όγκος κώνου που λείπει

α) Έμβ. βάσεως : $\frac{6,28 \times 1}{2} = \frac{6,28}{2} = 3,14$ τ. δ.

β) Όγκος : $\frac{3,14 \times 4}{3} = \frac{12,56}{3} = 4,18$ κ. δ.

Όστε: όγκος κολ. κών.: $75,36 - 4,18 = 71,18$ κ. δ.

Σχ. 96

Διά να εύρω τὸν όγκον κολούρου κώνου, εύρίσκω πρώτον τὸν όγκον του σωστού κώνου, αφαιρώ τὸν όγκον του κώνου τῆς κορυφῆς, που λείπει, και τὸ υπόλοιπον είναι ὁ όγκος του κολούρου κώνου.

Προβλήματα :

55. Πόση είναι ἡ επιφάνεια κολούρου κώνου όταν αἱ διάμετροι

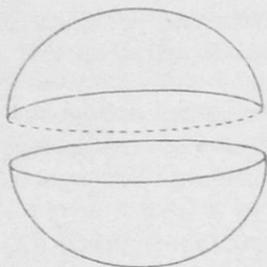
τῶν βάσεων του εἶναι 4 μέτρα, 2 μέτρα καὶ ἡ πλευρά του 1 μέτρον;

56. Θέλω νὰ κάμω 10 κουβάδες μὲ ἀκτίνα βάσεως ἕκαστος 0,20 μ. καὶ 0,10 μ., πλευρὰν δὲ 0,30 μ. Πόσα τ. μ. τσίγκον χρειάζομαι καὶ τί θὰ στοιχίσῃ ἂν ὁ τσίγκος πωλῆται πρὸς 30 δραχ. τὸ τετραγωνικὸν μέτρον;

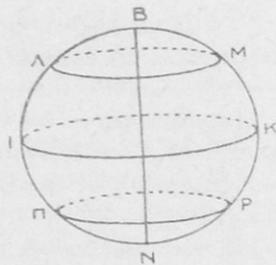
57. Κάνετε μετρήσεις εἰς σώματα μὲ σχῆμα κολούρου κώνου (γλάστρες, κάδες κ. ἄ.), καὶ εὑρετε τὴν ἐπιφάνειαν ἑκάστου.

Σ Φ Α Ι Ρ Α

Τὸ τόπι, ἡ μπάλα τοῦ ποδοσφαίρου, οἱ ὑάλινοι βῶλοι, τὰ πορτοκάλι x, τὰ κεράσια κ. ἄ. σώματα, ἔχουν σχῆμα σφαιράς. Ἡ σφαῖρα δὲν ἔχει οὔτε βάσιν, οὔτε κορυφήν, παρὰ κλείνεται

Σχ. 97

Σχ. 98

ἀπὸ μίαν μόνον ἐπιφάνειαν κυρτὴν καὶ πολὺ κανονικὴν διότι ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ἀπέχουν ἕξ ἴσου ἀπὸ ἓν σημεῖον ποὺ εἶναι εἰς τὸ μέσον τῆς σφαιράς καὶ λέγεται **κέντρον**. Ἡ εὐθεῖα ποὺ ἐνώνει τὸ κέντρον μὲ ἓν σημεῖον τῆς ἐπιφανείας, λέγεται **ἀκτίς** τῆς σφαιράς. Καὶ ἡ εὐθεῖα ποὺ περνᾷ ἀπὸ τὸ κέντρον καὶ ἐνώνει δύο σημεῖα τῆς ἐπιφανείας, λέγεται **ἄξων** ἢ **διάμετρος**. Αἱ διαμέτροι τῆς σφαιράς εἶναι ὅλαι ἴσαι καὶ διπλάσιαι τῶν ἀκτίνων. Τὸ ἡμισφαίριον, ὅπως δεικνύει τὸ σχῆμα 97, ἔχει δύο ἐπιφάνειας: Μίαν κυρτὴν καὶ μίαν ἐπίπεδον, ἡ ὁποία εἶναι κύκλος.

Παρατηρήσετε τὴν σφαῖραν τοῦ σχήματος 98. Ὁ κύκλος IK ποὺ περνᾷ ἀπὸ τὸ κέντρον τῆς σφαιράς, λέγεται **μέγιστος κύκλος**. Καὶ οἱ κύκλοι ΛΜ καὶ ΠΡ ποὺ δὲν περνοῦν ἀπὸ τὸ κέντρον λέγονται **μικροὶ κύκλοι** καὶ εἶναι παράλληλοι πρὸς τὸν μέγιστον κύκλον.

Παρατηρήσετε τώρα καὶ τὴν ὑδρόγειον σφαῖραν τοῦ σχο-

λείου σας και να εύρετε τον Ίσημερινόν, τούς παραλλήλους κλους, τούς μεσημβρινούς και τούς πόλους.

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ

Τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σφαίρας δὲν ἠμποροῦμεν ν' ἐπλώσωμε κάτω, ὅπως ἐκάμομεν εἰς τὰ ἄλλα γεωμετρικὰ σώματα, διότι αὐτὴ εἶναι ἀδύνατον.

Ἐπομένως δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐξηγήσωμεν ἐποπτικὰ πῶς εὐρίσκεται ἡ ἐπιφάνεια τῆς σφαίρας. Ἀπὸ μετρήσεις ὁμως πού ἐγιναν εὐρέθη ὅτι ἡ ἐπιφάνεια τῆς σφαίρας εἶναι 4 φορές μεγαλύτερα ἀπὸ τὸ ἐμβαδὸν ἑνὸς μεγίστου κύκλου τῆς ὥστε:

Διὰ νὰ εὕρω τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σφαίρας, πολλαπλασιάζω τὸ ἐμβαδὸν τοῦ μεγίστου κύκλου ἐπὶ 4.

Παράδειγμα: Ἄν ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα τοῦ σχολείου ἔχη διάμετρον 0,24 μ., πόσον εἶναι τὸ ἐμβαδὸν τῆς ἐπιφάνειάς της;

Λύσις: α') Περιφέρεια μεγ. κύκλου (μ. κ.) = $0,24 \times 3,14 = 0,7536$ μέτρα.

β') Ἐμβαδὸν μεγίστου κύκλου $0,7536 \times 0,06$ ($\frac{1}{2}$, ἀκτίνος) = 0,045216 τ. μέτρα.

Καὶ γ') ἐπιφάνεια ὑδρ. σφαίρας = $0,045216 \times 4 = 0,1808$ τ. μ ἢ 18 μ. παλ. καὶ 8 τ. δ.

Προβλήματα:

58. Μέτρησε τὴν μπάλα τοῦ σχολείου σας καὶ νὰ εὕρης τί ἐπιφάνειαν ἔχει.

59. Τί ἐπιφάνειαν ἔχει ἓνα τόπι μὲ ἀκτῖνα 0,10 μέτρον;

60. Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἐπιφάνεια σφαίρας μὲ διαμέτρον 0,8 μ. καὶ 1,2 μ.

61. Πόσα τετρ. μέτρα ὑφασμα χρειάζονται νὰ γίνῃ ἓν σφαιρικὸν ἀερόστατον μὲ ἀκτῖνα 5,80 μέτρον;

62. Σφαῖρα ἔχουσα ἀκτῖνα 0,28 μ. πρόκειται νὰ ἐπιχρυσωθῇ πρὸς 450 δραχ. τὸ τ. μ. Πόσον στοιχίζει;

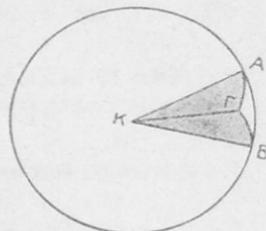
63. Τὸ τόπι τοῦ Γιώργου ἔχει διάμετρον 0,12 μ. Τὸ ἐκύλισε καὶ ἔκαμε 20 στροφές. Τί ἀπόστασιν διήνυσε;

64. Πόση εἶναι ἡ ἀκτίς σφαίρας ὅταν ἡ ἐπιφάνειά της εἶναι 8,0384 τετραγωνικὰ μέτρα;

65. Ἡ ἀκτίς τῆς γῆς εἶναι 6370 χιλιόμετρα. Τί ἐπιφάνειαν ἔχει ;

ΠΩΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ Ο ΟΓΚΟΣ ΣΦΑΙΡΑΣ

Λαμβάνω ἓν σφαιρικὸν σῶμα (πορτοκάλι ἢ ἄλλο τι) καὶ τοποθετῶ εἰς τρία σημεῖα τῆς περιφερείας του, τὸ Α, Β καὶ Γ (σχ. 98) ἀπὸ μίαν κορυφίτσαν. Κατόπιν, μὲ τομὰς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ κέντρου, ἀφαιρῶ τὸ τεμάχιον ΑΒΓΚ, τὸ παρατηρῶ καὶ βλέπω πῶς ὁμοιάζει μὲ πυραμίδα. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἡ βᾶσις τῆς εἶναι καμπουριαστὴ ἐπειδὴ εἶναι τμῆμα ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σφαίρας. Κορυφὴ τῆς πυραμίδος εἶναι τὸ κέντρον Κ. Ἄν ὅμως τὰ σημεῖα ΑΒΓ τοποθετήσω πῶς κοντὰ καὶ ἀφαιρέσω ὅπως ἔκαμα παραπάνω, βλέπω ὅτι ἡ βᾶσις τῆς πυραμίδος ἔγινε σχεδὸν ἐπίπεδον.

Σχ. 99

Ἐπομένως ἡμποροῦμεν νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἡ σφαῖρα εἶναι πολλαὶ πυραμίδες μὲ ἄθροισμα βάσεων τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σφαίρας καὶ κορυφὴν τὸ κέντρον.

Ὁ ὄγκος πυραμίδος εὐρίσκεται ἂν πολλαπλασιάσωμεν τὸ ἔμβασον τῆς βάσεως ἐπὶ τὸ ὕψος καὶ τὸ γινόμενον διαιρηθῆ διὰ 3. Καὶ ἐπειδὴ ἡ σφαῖρα εἶναι ἄθροισμα πυραμίδων :

Διὰ νὰ εὔρω τὸν ὄγκον τῆς σφαίρας πολλαπλασιάζω τὸ ἔμβασον αὐτῆς ἐπὶ τὴν ἀκτίνα καὶ διαιρῶ διὰ 3.

Παράδειγμα 1ο. Τί ὄγκον ἔχει ἡ ὑδρόγειος σφαῖρα τοῦ σχολείου, ὅταν τὸ ἔμβασον τῆς ἐπιφανείας τῆς εἶναι 0,18 τ. μ. καὶ ἡ ἀκτίς 0,12 μέτρον ;

$$\text{Λύσις : } * \text{Ὀγκος} = 0,18 \times \frac{0,12}{3} = \frac{0,0216}{3} = 0,0072 \text{ κ.μ.}$$

*Ἦτοι 7 κυβ. παλάμαι καὶ 2 κυβ. δάκτυλοι.

Παράδειγμα 2ον. Τί ὄγκον ἔχει ἓν ἀερόστατον ὅταν ὁ μέγιστος κύκλος του εἶναι 12,56 μέτρα ;

Λύσις : Διάμετρος = $12,56 : 3,14 = 4$ μ. Καὶ ἀκτίς = $4 : 2 = 2$ μέτρα.

α) Έμβ. μεγ. κύκλου = 1256×1 (1/2 ακτίνας) = 12,56 τ.μ.

β) Έπιφάνεια αεροστάτου = $12,56 \times 4 = 50,24$ τ.μ.

Καί γ) ὄγκος αεροστάτου = $50,24 \times \frac{2}{3} = \frac{100,48}{3} = 33,49$ κ.μ.

Προβλήματα :

66. Μετρήσετε την περιφέρεια μεγίστου κύκλου τῆς μπάλας τοῦ σχολείου σας καὶ νὰ εὑρετε τὸν ὄγκον τῆς.

67. Πόσος εἶναι ὁ ὄγκος μπαλονίου τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπιφάνεια 0,72 τ.μ. καὶ ἀκτίνα 0,24 τοῦ μέτρου ;

68. Ποῖος ὁ ὄγκος σφαίρας ὅταν ἔχη ἀκτίνα 0,20 μέτρου ;

69. Ἡ διάμετρος τῆς γῆς εἶναι 12740 χιλιόμετρα. Νὰ εὑρεθοῦν : α') τὸ ἔμβαδὸν τοῦ μεγίστου κύκλου, β') ἡ ἐπιφάνεια, γ') ὁ ὄγκος τῆς.

Μέτρησε ἓνα σφαιρικὸν σῶμα καὶ νὰ εὑρῆς τὸν ὄγκον του.

ΟΓΚΟΣ ΑΚΑΝΟΝΙΣΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

Τὰ σώματα, τὰ ὁποῖα ὡς τώρα ἐμάθομεν, εἶναι ὅλα γεωμετρικὰ σώματα (κανονικὰ) καὶ γνωρίζομεν νὰ εὐρίσκωμεν τὸν ὄγκον των μετρῶντες τὰς διαστάσεις. Πολλὰς φορὰς ὅμως εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ γνωρίζωμεν καὶ τὸν ὄγκον μιᾶς πέτρας ἢ ἄλλου ἀκανονίστου σώματος. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν γεμίζομεν ἓν δοχεῖον μὲ νερὸ καὶ ρίπτομεν ἐντὸς αὐτοῦ τὴν πέτραν. Ἡ πέτρα τότε θὰ ἐκτοπίσῃ τόσην ποσότητα νεροῦ, ὅσος εἶναι ὁ ὄγκος τῆς. Τὸ νερὸ αὐτὸ χύνεται εἰς ἄλλο δοχεῖον. Κατόπιν τὸ συλλέγομεν, μετροῦμεν τὸν ὄγκον του καὶ τὸ ἐξαγόμενον εἶναι ὁ ὄγκος τῆς πέτρας.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΤΡΗΣΙΝ ΕΜΒΑΔΟΥ ΚΑΙ ΟΓΚΟΥ
(ΔΕΥΤΕΡΩΝ ΜΕΡΟΣ 'ΟΜ' ΒΙΒΛΙΟΥ)

Α') Κανόνες εύρέσεως έμβαδού

1. **Κανονικοῦ πολυγώνου:** Πολλαπλασιάζω τήν περίμετρον ἐπί τὸ ἀπόστημα (ὑψος) καὶ διαιρῶ διὰ 2.
2. **Κύκλου:** Πολλαπλασιάζω τήν περιφέρειαν ἐπί τήν ἀκτίνα καὶ διαιρῶ διὰ 2.
3. **Τομέως:** Πολλαπλασιάζω τὸ μῆκος τοῦ τόξου ἐπί τήν ἀκτίνα καὶ διαιρῶ διὰ 2.
4. **Ἐπιφανείας κυλίνδρου:** Εὐρίσκω πρῶτον τὸ έμβαδὸν τῶν δύο κυκλικῶν βάσεων, ἔπειτα τῆς κυρτῆς έπιφανείας καὶ προσθέτω.
5. **Κυρτῆς έπιφανείας κώνου:** Πολλαπλασιάζω τήν περιφέρειαν τῆς βάσεως ἐπί τήν πλευράν καὶ διαιρῶ διὰ 2.
6. **Ἐπιφανείας κώνου:** Εὐρίσκω πρῶτον τὸ έμβαδὸν έπιφανείας τῆς βάσεως, ἔπειτα τῆς κυρτῆς καὶ προσθέτω.
7. **Κυρτῆς έπιφανείας κολούρου κώνου:** Πολλαπλασιάζω τὸ ἡμιάθροισμα τῶν περιφερειῶν τῶν 2 βάσεων ἐπί τὸ ὑψος.
8. **Ἐπιφανείας κολούρου κώνου:** Εὐρίσκω πρῶτον τὸ έμβαδὸν τῶν δύο κυκλικῶν βάσεων, ἔπειτα τῆς κυρτῆς έπιφανείας καὶ προσθέτω.
9. **Ἐπιφανείας σφαίρας:** Πολλαπλασιάζω τὸ έμβαδὸν τοῦ μεγίστου κύκλου ἐπί 4.

Β'. Κανόνες εύρέσεως ὄγκου

1. **Κυλίνδρου:** Πολλαπλασιάζω τὸ έμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπί τὸ ὑψος.
2. **Βαρελίου:** Πολλαπλασιάζω τὸ ἡμιάθροισμα τῶν έμβαδῶν τῆς κάτω καὶ μεσαίας βάσεως ἐπί τὸ ὑψος.
3. **Κώνου:** Πολλαπλασιάζω τὸ έμβαδὸν τῆς βάσεως ἐπί τὸ ὑψος καὶ διαιρῶ διὰ 3.
4. **Κολούρου κώνου:** Διὰ νὰ εὐρῶ τὸν ὄγκον κολούρου κώνου, ἀφαιρῶ τὸν ὄγκον τοῦ κώνου τῆς κορυφῆς, ποῦ λείπει, καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἶναι ὁ ὄγκος τοῦ κολούρου κώνου.
5. **Σφαίρας:** Πολλαπλασιάζω τὸ έμβαδὸν τῆς έπιφανείας ἐπί τήν ἀκτίνα καὶ διαιρῶ διὰ 3.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΓΕΩΜΕΤΡΙΑΣ

(Γενική άνασκόπησις ὅλης τῆς ὕλης τοῦ βιβλίου)

Α'. Ἀπὸ μνήμης :

70. Τετραγωνικὴ αἶθουσα ἔχει πλευράν 4 μ. Πόση εἶναι ἡ περίμετρος καὶ ποῖον τὸ ἔμβασδόν τῆς αἰθούσης;

71. Τὰ 12 τ. μ. μὲ πόσας τετρ. παλάμας ἰσοῦνται; καὶ αἱ 2 τετρ. παλάμαι μὲ πόσους τετρ. δακτύλους (πόντους);

72. Θέλω νὰ περιφράξω τὸν κῆπον μου σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου μὲ μήκος 42,5 μ. καὶ πλάτος 32 μ. Πόσα μέτρα συρματοπλέγματος θὰ χρειασθοῦν διὰ τὴν περίφραξίν του;

73. Πόσα κυβικὰ μέτρα χωρεῖ δεξασμένη σχήματος ὀρθ. παραλληλεπίπεδου ἔχουσα μήκος 4,5 μ., πλάτος 3 μ. καὶ ὕψος 2 μ.;

74. Ἄν ἡ μία γωνία ἑνὸς τριγώνου εἶναι 50° καὶ ἡ ἄλλη ἑξήμισι πόσον μοιρῶν εἶναι ἡ τρίτη γωνία;

75. Ἴσοσκελὲς τρίγωνον ἔχει τὴν ἀπέναντι τῆς βάσεως γωνίαν 40° . Πόσων μοιρῶν εἶναι ἕκαστη ἀπὸ τὰς ἄλλας δύο γωνίας;

76. Τριγωνικὸν οἰκόπεδον ἔχει τὴν βάσιν του 30 μ. καὶ τὸ ὕψος 24 μ. Πόσα τ. μ. εἶναι τὸ ἔμβασδόν του;

77. Ἄλλο οἰκόπεδον ἔχει σχῆμα τραπεζίου μὲ βάσεις 30,26 μ. καὶ ὕψος 20 μ. Τί ἔμβασδόν ἔχει καὶ πόσον εἶναι μεγαλύτερον ἀπὸ τὸ προηγούμενον;

78. Κυκλικὸς ἀνθόκηπος ἔχει ἀκτῖνα 10 μέτρων. Πόση εἶναι ἡ περιφέρεια τοῦ ἀνθοκήπου;

79. Εἰς τὸ ὑπόστεγον τοῦ σχολείου ὑπάρχει κυλινδρική στήλη (κολώνα), ἡ ὁποία ἔχει περιφέρειαν βάσεως 2,5 μ. καὶ ὕψος 4 μέτρα. Τὴν κυρτὴν ἐπιφάνειαν τῆς στήλης θέλω νὰ περιτυλίξω μὲ χαρτί. Πόσα τ. μ. χαρτιοῦ χρειάζομαι;

80. Κανονικὸν ἑξάγωνον, πολύγωνον, ἔχει περίμετρον 24 μέτρων καὶ ὕψος 4 μέτρων. Πόσα τ. μ. εἶναι τὸ ἔμβασδόν τοῦ πολυγώνου.

81. Ἡ ὑδρογείος σφαῖρα τοῦ σχολείου ἔχει ἔμβασδόν μεγίστου κύκλου 0,050 τετραγωνικὰ μέτρα. Πόσα τετραγωνικὰ μέτρα εἶναι ὅλη ἡ ἐπιφάνεια τῆς ὑδρογείου σφαίρας;

82. Βαρέλιον οίνου ἔχει διάμετρον μεσαίας βάσεως 1 μέτρον καὶ κάτω βάσεως 0,60 μ. Τὸ ὕψος τοῦ βαρελίου εἶναι 2 μέτρα. Πόσα κυβικὰ μέτρα εἶναι ὁ ὄγκος τοῦ βαρελίου ;

83. Μειρῆσετε τὰς διαστάσεις τοῦ σχολικοῦ κήπου καὶ νὰ εὑρετε πόση εἶναι ὅλη ἡ ἐπιφάνειά του.

Β'. Γραπτῶς :

84. Τὸ χωράφι μου εἶναι τετράγωνον μὲ πλευρὰν 82,5 μ. καὶ ἔλω νὰ εὑρῶ πόσα στρέμματα εἶναι. Τί θὰ κάμω ;

85. Τετραγωνικὸν οἰκόπεδόν μου μὲ πλευρὰν 32,50 μ. ἐπωλήθη πρὸς 125 δραχ. τὸ τετραγωνικὸν μέτρον. Πόσας δραχμὰς θὰ ἰσπράξω ;

86. Τὸ γραφεῖον τοῦ σχολείου εἶναι κύβος μὲ ἀκμὴν 4,2 μ. πρόκειται δὲ ν' ἀσβεστωθῶν αἱ τέσσαρες πλευραὶ γύρω καὶ ἡ ἑπάνω. Τὸ ἀσβέστωμα συνεφωνήθη πρὸς 4,50 δραχ. τὸ τ.μ. Πόσον θὰ στοιχίσῃ ;

87. Εἰς ἀποθήκην διαστάσεων 8 μ. 6 μ. καὶ 3 μ. ἐποποθετήθησαν 16 κυβικὰ κιβώτια μὲ ἀκμὴν ἕκαστον 1,50 μ. Πόσα κυβικὰ μέτρα ἐλεύθερος χῶρος μένει εἰς τὴν ἀποθήκην ;

88. Ἐν παράθυρον τῆς ἀποθήκης ἔχει διαστάσεις 1,80 μ. καὶ 1,20 μ., ἐπ' αὐτοῦ δὲ ἔχουν τοποθετηθῆ 6 τζάμια διαστάσεων ἕκαστον 0,6 μ. καὶ 0,4 μ. Τί ἐπιφάνειαν ἔχει τὸ ξύλινον μέρος τοῦ παραθύρου ;

89. Εἰς τὸ πάτωμα τοῦ δωματίου μου διαστάσεων 6 μ. καὶ 4,50 μ. ἔχω στρώσει χαλί διαστάσεων 3,50 μ. καὶ 2,60 μ. Πόσα τ.μ. εἶναι τὸ ἀκάλυπτον μέρος τοῦ πατώματος ;

90. Ἡ δεξαμενὴ γειτονικοῦ κιήματος ἔχει μῆκος 5 μ., πλάτος 4 μ. καὶ χωρεῖ 60 κυβ. μέτρα νεροῦ. Ἦμπορεῖτε νὰ εὑρετε τί ὕψος ἔχει ἡ δεξαμενὴ ;

91. Ἡ βρύση τοῦ κήπου μου χύνει ἕναν τόννον νερὸ εἰς ἡμίσειαν ὥραν. Εἰς πόσας ὥρας θὰ γεμίση δεξαμενὴν ἡ ὁποία ἔχει διαστάσεις 6 μ., 5 μ. καὶ 3,20 μέτρα ;

92. Δρόμος μῆκους 12 χιλιομέτρων καὶ πλάτους 4,2 μ. πρόκειται νὰ στρωθῆ μὲ χαλίκια εἰς ὕψος 0,25 μ. Πόσα κυβικὰ μέτρα χαλίκια θὰ χρειασθοῦν ;

93. Διὰ νὰ κτισθῆ μία οἰκοδομὴ ἔσκαψαν θεμέλια μῆκους 102,5 μ., πλάτους 0,90 μ. καὶ βάθους 1,80 μ. Πόσα κυβικὰ μέτρα χώματος ἀφηρέθησαν ;

94. Φορτηγόν. αὐτοκίνητον πού μεταφέρει τὸ χῶμα αὐτὸ ἔξω τῆς πόλεως χωρεῖ 4,2 κυβ. μέτρα. Πόσους δρόμους θὰ κάμη διὰ νὰ μεταφέρει ὅλο τὸ χῶμα τῶν θεμελιῶν ; Καὶ πόσους δρόμους θὰ κάμη ἄλλο αὐτοκίνητον πού χωρεῖ 6 κυβικὰ μέτρα χῶματος ;

95. Πρόκειται νὰ κτισθοῦν οἱ τέσσαρες τοῖχοι οἰκίας μὲ περίμετρον 48 μ., πλάτος 0,60 μ. καὶ ὕψους 9 μ. Πόση θὰ εἶναι ἡ δαπάνη, ἂν τὸ κυβικὸν μέτρον συμφωνηθῇ πρὸς 125 δραχμὰς ;

96. Τριγωνικὸν οἰκόπεδον τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν βάσιν του 25 μ. καὶ τὸ ὕψος 30,25 μ., ἐπωλήθη πρὸς 186 δραχ. τὸ τετραγωνικὸν μέτρον. Τί ἀξίαν ἔχει ;

97. Εἰς γεωγραφικὸν χάρτην ὑπὸ κλίμακα $\frac{1}{1.500.000}$ δύο πόλεις ἀπέχουν 0,12 μ. Πόση εἶναι ἡ πραγματικὴ των ἀπόστασις ;

98. Οἰκόπεδον σχήματος ὀρθογωνίου παραλληλογράμμου ἔσχε διάσθη ὑπὸ κλίμακα $\frac{1}{200}$. Τὸ σχέδιόν του ἔχει μῆκος 0,20 μ. καὶ πλάτος 0,10 μ. Πόση εἶναι ἡ ἔκτασις τοῦ οἰκοπέδου ;

99. Πόσα κυβικὰ μέτρα εἶναι ὁ ὄγκος τετραγωνικῆς πυραμίδος ἡ ὁποία ἔχει πλευρὰν βάσεως 1,50 μ. καὶ ὕψος 3 μέτρα ;

100. Ἐπάνω εἰς ἀναθηματικὴν στήλην εἶναι μαρμαρῖνη πυραμὶς μὲ βάσιν κανονικὸν τετράγωνον πού ἔχει ἔμβασδὸν 40,25 τ.μ. Τὸ ὕψος τῆς πυραμίδος εἶναι 2,50 μ. Τί ὄγκον ἔχει ἡ πυραμὶς καὶ πόσα κιλὰ ζυγίζει ; (εἰδ. βᾶρος μαρμάρου 2,7).

101. Ἴσοσκελὲς τρίγωνον ἔχει βάσιν 6,50 μ., τὸ ἔν σκέλος 8,60 μ. καὶ ὕψος 7,90 μέτρα. Νὰ εὐρεθῇ : α') ἡ περίμετρος τοῦ τριγώνου· β') τὸ ἔμβασδόν του.

102. Ἡ ἀπέναντι τῆς βάσεως γωνία ἰσοσκελοῦς τριγώνου εἶναι 72'. Πόσων μοιρῶν εἶναι ἑκάστη τῶν δύο ἄλλων γωνιῶν ;

103. Ὁ κήπος ἑνὸς σχολείου εἶναι ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον μὲ διαστάσεις 25 μ. καὶ 30 μέτρα. Εἰς τὸ μέσον τοῦ κήπου ὑπάρχει κυκλικὸς χῶρος ἀκαλλιέργητος μὲ ἀκτίνα 4,20 μ. Πόση εἶναι ἡ καλλιεργήσιμος ἐπιφάνεια τοῦ κήπου ;

104. Ὁ Α' ἔχει ἓνα χωράφι πού εἶναι τετράγωνον μὲ περίμετρον 240 μέτρων. Ὁ Β' ἐκεῖ πλησίον ἔχει χωράφι πού εἶναι ὀρθογώνιον παραλληλόγραμμον τῆς αὐτῆς ποιότητος καὶ τῆς αὐτῆς περιμέτρου. Προτείνει δὲ νὰ τὸ ἀνταλλάξῃ μὲ τὸν Α'. Συμφέρεται τοῦτο εἰς τὸν Α' καὶ διατί ;

105. Δύο ομόκεντροι κύκλοι έχουν ακτίνα 8,20 μ. και 6,40 μ. Ποῖον εἶναι τὸ ἔμβαδὸν τῆς κυκλικῆς στεφάνης;

106. Ἔχω ἓνα κυκλικὸν ἰλῶνιο μὲ περιφέρειαν 50,24 μ. καὶ συνεφώνησα νὰ τὸ πλακοστρώσω πρὸς 52 δραχ. τὸ τετραγωνικὸν μέτρον. Τί θὰ μοῦ στοιχίσῃ ἡ πλακόστρωσις;

107. Ρόδα αὐτοκινήτου μὲ διάμετρον 0,5 μ. κάνει 400 στροφὰς τὸ πρῶτον λεπτὸν τῆς ὥρας. Πόσα χιλιόμετρα θὰ διατρέξῃ τὸ αὐτοκίνητον εἰς 4 ὥρας καὶ 25 πρῶτα λεπτὰ τῆς ὥρας;

108. Ποῖον εἶναι τὸ μῆκος τόξου 50° ὅταν ἡ ἀκτίς τοῦ κύκλου εἶναι 10 παλάμαι;

109. Κυλινδρικὸν τεπόζιτον ἐκ λευκοσιδήρου ἔχον ἀκτίνα βάσεως 0,48 μ. καὶ ὕψος 1,80 μ. πρόκειται νὰ γεμισθῇ μὲ ἔλαιον. Πόσα κιλά ἐλαίου θὰ χωρέσῃ;

110. Εἰς τὴν αὐτὴν γειτονικοῦ ἐργοστασίου οἰνοπνευματοποιίας ἐμέτρησα 52 βαρέλια κυλινδρικά πλήρη οἰνοπνεύματος. Ἡ διάμετρος ἐκάστου βαρελίου εἶναι 0,56 μ. καὶ τὸ ὕψος 0,90 μ. Ἦμπορεῖτε νὰ εὑρετε πόσο κιλά οἰνοπνεύματος περιέχουν καὶ τὰ 52 βαρέλια; (Εἶδ. βάρος οἰνοπνεύματος 0,90).

111. Ἐὰν τὰ βαρέλια αὐτὰ ἐγεμίζοντο μὲ κρασί πόσα κιλά θὰ ἐχωροῦσαν; (Εἶδ. βάρος οἴνου 0,985).

112. Πόσα κιλά οἴνου χωρεῖ βαρέλιον ἐὰν ἡ περίμετρος τῆς κάτω βάσεως εἶναι 0,8 μ., τῆς μεσαίας 1,2 μ. καὶ τὸ ὕψος 1,80 μέτρα;

113. Σωρὸς σίτου σχ. κώνου ἔχει περιφ. βάσεως 12,56 μ. καὶ ὕψος 1,75 μ. Πόσα κιλά εἶναι τὸ σιτάρι; (εἶδ. βάρ. σίτου 1,56).

114. Κωνικὴ καλύβη ἔχει ἔμβαδὸν βάσεως 4,521 τετραγωνικά μέτρα καὶ ὕψος 3,75 μ. Πόσα κυβικά μέτρα εἶναι ὁ ὄγκος τῆς καλύβης;

115. Πόσα μέτρα καραβόπανον πλάτους 0,90 μ. χρειάζονται νὰ γίνῃ μία κωνικὴ σκηνή μὲ ἀκτίνα βάσεως 2,50 μ. καὶ πλευρὰν 3,40 μέτρων; Καὶ ἀκόμη; πόσον θὰ στοιχίσῃ τὸ ὕφασμα ἂν ἀγορασθῇ πρὸς 25 δραχμὰς τὸ μέτρον.

Σημ. Ἀφοῦ τὸ καραβόπανον ἔχει 0,90 πλάτος, διὰ νὰ εὑρῶ πόσα μέτρα χρειάζονται θὰ διαιρέσω τὰ τ. μ. τοῦ ἔμβαδου τῆς κυρτῆς ἐπιφανείας διὰ 0,9 μ.

119. Μετρήσετε τὸν μέγιστον κύκλον τῆς μπάλας (ποδοσφαίρου) τοῦ σχολείου σας, κάνετε τοὺς λογαριασμοὺς καὶ νὰ εὑρετε: α') τὴν ἐπιφάνειαν τῆς μπάλας, β') τὸν ὄγκον τῆς.

I. K.

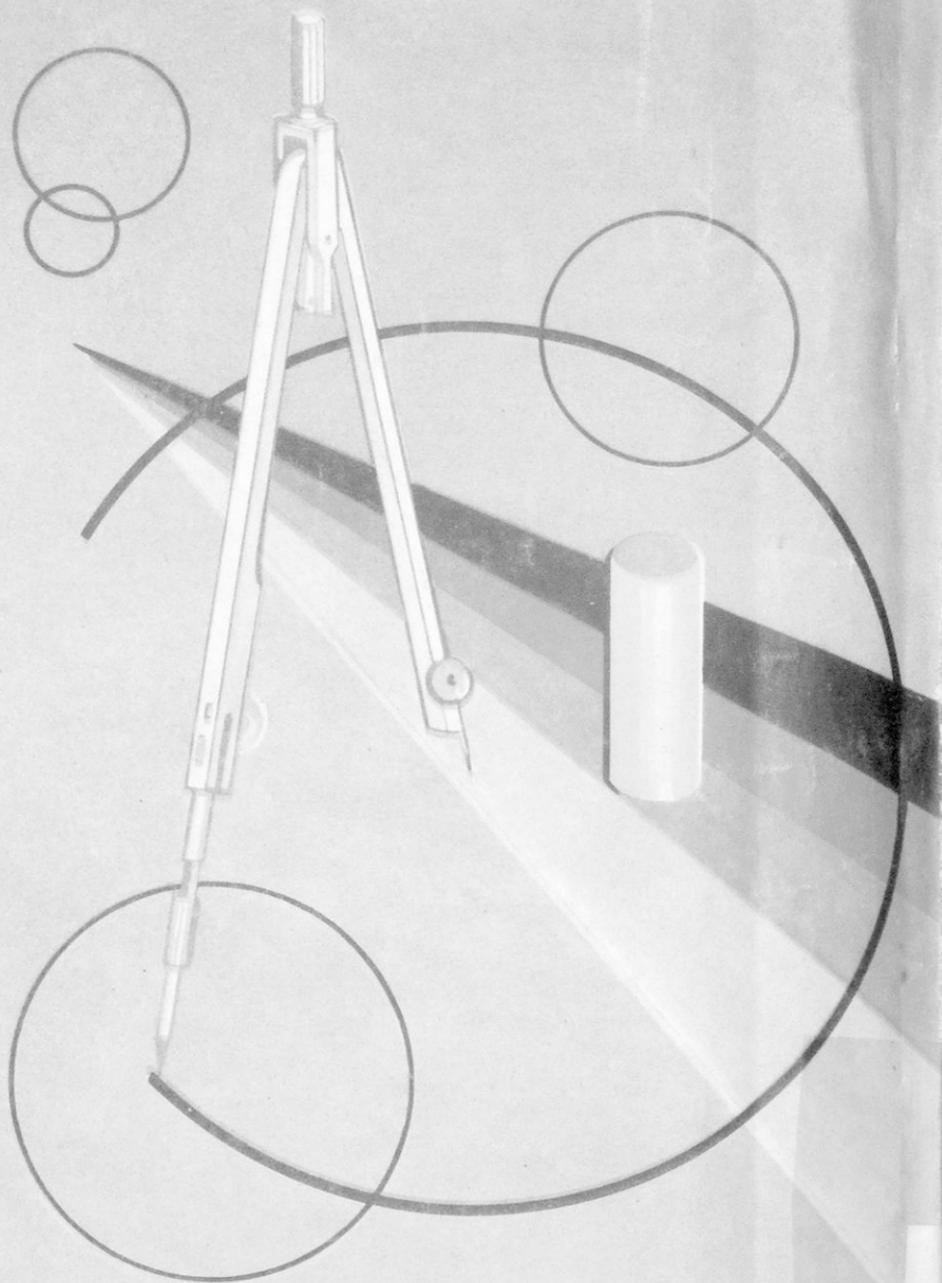
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σώματα	σελ. 3	κῆς πυραμίδος	> 50
Ἐπιφάνεια	> 3	Ὅγκος τριγών. πυραμίδος	> 51
Κύβος	5	Κόλουρος πυραμίδος	> 52
Γραμμὰ	> 8	Τραπέζιον	> 53
Περὶ εὐθείας γραμμῆς	> 9	Ἐπιφ. κολούρου πυραμίδος	> 55
Γωνία	> 12	Ὅγκος κολ. πυραμίδος	> 57
Τετράγωνον	> 17	Διάφορα προβλήματα	> 59
Μονάδες ἐπιφανείας	> 18	Κύλινδρος	> 61
Ἐμβαδὸν τετραγώνου	> 19	Κύκλος	> 62
Πῶς εὐρίσκεται ὄγκος κύβου	> 23	Ἐγγεγραμμένα γωνία εἰς	
Πῶς κατασκευάζεται ὁ κύβος	> 24	κύκλον καὶ ἐφαπτόμενα	> 65
Τὸ βάρος τῶν σωμάτων	> 26	Διαιρέσεις τόξου καὶ γωνίας	> 65
Ὅρθογώνιον παραλλ.πέδον	> 28	Πολύγωνα	> 66
Ὅρθογώνιον παραλλ.μον	> 28	Ἐγγραφή κανονικοῦ πολυ-	
Ἐμβαδὸν ὀρθ. παραλλ.μου	> 30	γώνου εἰς κύκλον	> 67
Περὶ κλίμακος	> 32	Ἐμβαδὸν κανονικοῦ πολυγώνου	> 69
Ἐπιφ. ὀρθ. παραλλ.πέδου	> 34	Ἐῤῥεσις περιφερείας κύκλου	> 71
Ὅγκος ὀρθ. παραλλ.δου	> 35	Ἰχνογραφικὴ ἐργασία	> 57
Πῶς κατασκ. ὀρθ. παραλλ.δου	> 36	Ἐῤῥεσις μήκους τόξου	> 73
Πλάγιον παραλληλεπίπεδον	> 37	Ἐμβαδὸν κύκλου	> 74
Πλάγιον παραλληλόγραμμον	> 38	Ἐπιφάνεια κυλίνδρου	> 75
Ἐμβαδὸν πλαγίου παραλλ.μου	> 39	Ὅγκος κυλίνδρου	> 75
Ἐπιφάνεια καὶ ὄγκος πλαγίου		Ὅγκος κυλίνδρου	> 76
παραλληλογράμμου	> 39	Ὅγκος βαρελίου	> 77
Πρίσματα	> 40	Ἐλλειψις	> 78
Ἐμβαδὸν τριγώνου	> 41	Κῶνος	> 80
Ἐμβαδὸν ἐπιφ. τριγ. πρίσμ.	> 42	Ἐμβαδὸν ἐπιφανείας κώνου	> 81
Ὅγκος ὀρθοῦ τρ. πρίσμ.	> 43	Ὅγκος κώνου	> 82
Ἐμβαδὸν πολυγώνου	> 43	Κόλουρος κῶνος	> 83
Ὅγκος ἄλλου πρίσματος	> 44	Ἐμβαδὸν κολούρου κώνου	> 84
Πυραμίδες	> 45	Σφαίρα	> 85
Εἶδη τριγώνων	> 47	Ἐπιφάνεια σφαίρας	> 86
Ἰδιότητες τριγώνου	> 48	Ἐῤῥεσις ὄγκου	> 87
Πότε δύο τρίγωνα εἶναι ἴσα	> 49	Ὅγκος ἀκαν. σωμάτων	> 88
Ἐπιφάνεια κανονικῆς τριγωνι-		Διάφορα προβλήματα	> 89

024000028317

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής